

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 4 december 2024
(OR. en)

2022/0396(COD)

PE-CONS 73/24

ENV 357
MI 354
ENT 79
IND 183
CONSOM 135
COMPET 361
AGRI 260
FOOD 51
CODEC 879

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den ...

**om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020
och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 228, 29.6.2023, s. 114.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Produkter behöver lämpliga förpackningar för att skyddas och kunna flyttas lätt från den plats där de tillverkas till den plats där de används eller förbrukas. Att förebygga hinder på den inre marknaden för förpackningar är avgörande för att den inre marknaden för produkter ska fungera. Splittrade regler och vaga krav skapar osäkerhet och extra kostnader för ekonomiska aktörer.
- (2) Kommissionens (Eurostat) statistik om förpackningsavfall för perioden 2010–2021 visar att förpackningar använder stora mängder primära råvaror (nya råvaror). 40 % av all plast och 50 % av allt papper som används i EU används för förpackningar, och förpackningar står för 36 % av det kommunala avfallet. Stora och ständigt tilltagande förpackningsmängder samt låga återanvändnings- och insamlingsnivåer och dålig materialåtervinning utgör betydande hinder för att uppnå en koldioxidsnål cirkulär ekonomi. Denna förordning bör därför fastställa regler som täcker förpackningarnas hela livscykel och som bidrar till att den inre marknaden fungerar effektivt genom att harmonisera nationella åtgärder, samtidigt som förpackningarnas och förpackningsavfallets negativa påverkan på miljön och människors hälsa förebyggs och minskas. Genom att fastställa åtgärder i linje med den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG³ (*avfallshierarkin*) bör denna förordning bidra till omställningen till en cirkulär ekonomi.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG⁴ fastställs krav på förpackningar, som rör förpackningars sammansättning och deras återanvändbarhet och återvinningsbarhet (*grundläggande krav för förpackningar*), samt återvinnings- och materialåtervinningsmål för medlemsstaterna.
- (4) År 2014 rekommenderade kommissionen i sin kontroll av ändamålsenligheten avseende direktiv 94/62/EG anpassningar av de grundläggande kraven för förpackningar, vilka sågs som ett viktigt verktyg för att uppnå bättre miljöprestanda för förpackningar, för att göra dessa krav mer konkreta och lättare att genomdriva och för att stärka dem.
- (5) I linje med den europeiska gröna given, fastställd i kommissionens meddelande av den 11 december 2019, åtar man sig i den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa, som fastställs i kommissionens meddelande av den 11 mars 2020, att förstärka de grundläggande kraven för förpackningar så att alla förpackningar kan återanvändas eller materialåtervinnas senast 2030, och att överväga andra åtgärder för att minska mängden onödiga förpackningar och förpackningsavfall, driva på design för återanvändning och materialåtervinning av förpackningar, minska förpackningsmaterialens komplexitet och införa krav på innehåll av återvunnet material i plastförpackningar. Handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa belyser också behovet av att minska matsvinnet. Kommissionen åtar sig att bedöma möjligheterna att införa en EU-omfattande märkning som underlättar en korrekt sortering av förpackningsavfall vid källan.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

- (6) Plast är det mest koldioxidintensiva förpackningsmaterialet och sett till användningen av fossila bränslen är materialåtervinning av plastavfall ungefär fem gånger bättre än förbränning med energiåtervinning. Såsom anges i den europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi, som fastställs i kommissionens meddelande av den 16 januari 2018, åtar man sig i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa att öka användningen av materialåtervunnen plast och bidra till en mer hållbar användning av plast. Unionens budget och systemet för egna medel bidrar till att minska föroreningarna från plastförpackningsavfall. Den 1 januari 2021 infördes genom rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053⁵ ett nationellt bidrag som står i proportion till mängden plastförpackningsavfall i varje medlemsstat som inte materialåtervinns. Detta egna medel är en del av incitamenten för att minska förbrukningen av plast för engångsbruk, främja materialåtervinning och stärka den cirkulära ekonomin.
- (7) Rådet underströk i sina slutsatser *En cirkulär och grön återhämtning* som antogs den 11 december 2020 att översynen av direktiv 94/62/EG bör leda till uppdaterade bestämmelser som är konkretare, effektivare och enklare att genomföra och som syftar till att främja hållbara förpackningar på den inre marknaden och minimera förpackningarnas komplexitet för att främja ekonomiskt genomförbara lösningar och förbättra möjligheterna till återanvändning och materialåtervinning av förpackningar samt för att minimera potentiellt skadliga ämnen i förpackningsmaterial, särskilt i livsmedelsförpackningsmaterial. Rådet betonade också att översynen av direktiv 94/62/EG även bör innehålla bestämmelser om att förpackningar ska märkas på ett lättbegripligt sätt så att konsumenter informeras om möjligheten till materialåtervinning av förpackningar och om var förpackningsavfallet ska lämnas i syfte att underlätta materialåtervinning.

⁵ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

- (8) I Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁶ upprepades målet att göra alla förpackningar återanvändbara eller materialåtervinningsbara på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030, och kommissionen uppmanades att lägga fram ett lagstiftningsförslag om översyn av direktiv 94/62/EG som omfattar åtgärder och mål för avfallsminskning och ambitiösa väsentliga krav för att minska onödiga förpackningar, inbegripet inom e-handeln, förbättra materialåtervinningsarbeten och minimera förpackningarnas komplexitet, öka innehållet av återvunnet material, fasa ut farliga och skadliga ämnen och främja återanvändning.
- (9) Denna förordning kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781⁷, där förpackningar inte behandlas som en särskild produktkategori. Det bör dock erinras om att det finns en möjlighet att i delegerade akter som antagits på grundval av förordning (EU) 2024/1781 fastställa ytterligare eller mer detaljerade krav för förpackningar för specifika produkter, särskilt när det gäller förpackningsminimering, där design och omarbetning av produkter kan resultera i förpackningar med mindre miljöpåverkan.

⁶ EUT C 465, 17.11.2021, s. 11.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU)2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (10) Denna förordning bör tillämpas på alla förpackningar som släpps ut på marknaden i unionen och på allt förpackningsavfall, oavsett förpackningstyp eller använt material. För att skapa klarhet angående rättsläget bör definitionen av förpackning enligt direktiv 94/62/EG omstruktureras utan att innehållet ändras. Konsumentförpackningar, gruppförpackningar och transportförpackningar bör definieras separat. Dubblering av terminologin bör undvikas. Enligt denna förordning motsvarar konsumentförpackningar följaktligen primära förpackningar, gruppförpackningar sekundära förpackningar och transportförpackningar tertiära förpackningar.
- (11) Muggar, livsmedelsbehållare, smörgåspåsar eller andra artiklar som kan fylla en förpackningsfunktion bör inte betraktas som förpackningar om de är utformade och avsedda att säljas tomma av den slutliga distributören. Sådana artiklar bör endast betraktas som förpackningar om de är utformade och avsedda att fyllas på försäljningsstället, i vilket fall de bör betraktas som *serviceförpackningar*, eller om de saluförs av den slutliga distributören med ett innehåll av mat och dryck, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion.
- (12) Definitionen av primärproduktionsförpackningar bör inte innebära en utvidgning av de produkter som betraktas som förpackningar enligt denna förordning. Införandet av den definitionen och dess användning i definitionen av *producent* bör säkerställa att den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den typen av förpackningar för första gången betraktas som producent enligt denna förordning och inte de företag inom primärsektorn, t.ex. jordbrukare, som använder den typen av förpackningar.

- (13) En artikel som är en integrerad del av en produkt och behövs för att innesluta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och där alla delar av den artikeln är avsedda att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans bör inte betraktas som en förpackning, eftersom dess funktion är direkt kopplad till att den är en del av produkten. Med tanke på konsumenternas bortskaffningsbeteende när det gäller te- och kaffepåsar samt enportionsbehållare för te eller kaffe, som i praktiken bortskaffas tillsammans med restprodukten, vilket leder till kontaminering av komposterbara flöden och återvinningsflöden, bör dock dessa specifika artiklar behandlas som förpackningar. Detta tillvägagångssätt är i linje med målet att öka den separata insamlingen av bioavfall, i enlighet med artikel 22 i direktiv 2008/98/EG, och säkerställer samstämmighet när det gäller finansiella och operativa skyldigheter vid slutbehandlingen. Färger, tryckfärger, fernissor, lacker och bindemedel som har applicerats direkt på en produkt bör inte betraktas som förpackningar. Märkning som hängs direkt på eller fästs vid en produkt, inklusive självhäftande etiketter som fästs på frukt och grönsaker, där limmet på etiketten utgör bindemedel, bör emellertid betraktas som förpackningar, eftersom etiketten i sig inte gör det. Vidare, om ett visst material endast utgör en obetydlig del av en förpackningsenhet, och i varje fall inte mer än 5 % av förpackningsenhetens totala massa, bör en sådan förpackningsenhet inte betraktas som en kompositförpackning. Definitionen av kompositförpackningar i denna förordning bör inte undanta engångsförpackningar som delvis är tillverkade av plast, oavsett tröskelvärdesnivå, från kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904⁸.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

- (14) Förpackningar bör släppas ut på marknaden endast om de uppfyller de hållbarhets- och märkningskrav som fastställs i eller i enlighet med denna förordning. En förpackning bör anses ha släppts ut på marknaden när förpackningen för första gången tillhandahålls på unionsmarknaden, vilket innebär att den levereras av tillverkaren eller importören för distribution, förbrukning eller användning inom ramen för kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt. Förpackningar som redan släppts ut på unionsmarknaden före den dag då de relevanta kraven börjar tillämpas och som finns i distributörernas lager, inbegripet detaljister och grossister, bör därför inte behöva uppfylla de hållbarhets- och märkningskrav som fastställs i eller i enlighet med denna förordning.
- (15) I linje med avfallshierarkin och med livscykelänkandet för att uppnå bästa resultat för miljön som helhet, bör åtgärderna i denna förordning syfta till att minska mängden förpackningar som släpps ut på marknaden i fråga om volym och vikt för att förebygga uppkomsten av förpackningsavfall, i synnerhet genom att minimera förpackningarna, undvika förpackningar där de inte behövs och öka återanvändningen av förpackningar. Vidare bör åtgärderna i denna förordning syfta till att öka användningen av innehåll av återvunnet material i förpackningar, framför allt i plastförpackningar där andelen återvunnet material är mycket låg, genom att stärka systemen för återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation och därigenom öka materialåtervinningsgraden för alla förpackningar och förbättra kvaliteten på uppkomna sekundära råvaror, samtidigt som andra former av återvinning och slutligt bortskaffande minskas.

- (16) I enlighet med avfallshierarkin, som innebär att bortskaffande av avfall genom deponering utgör det minst lämpliga alternativet, bör de åtgärder som föreskrivs i denna förordning syfta till att minska mängden förpackningsavfall som deponeras.
- (17) Förpackningar bör utformas, tillverkas och saluföras på ett sätt som möjliggör återanvändning så många gånger som möjligt eller återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation och så att deras miljöpåverkan minimeras under hela deras livscykel samt under livscykeln för de produkter som förpackningarna utformades för. För att uppnå detta mål bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen i fråga om fastställande av ett minsta antal rotationer för återanvändbara förpackningar för de förpackningsformat som oftast är återanvändningsbara.
- (18) I linje med målen för handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa och kommissionens meddelande *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö (kemikaliestrategin för hållbarhet)* av den 14 oktober 2020 och för att säkerställa en korrekt hantering av kemikalier under deras livscykel och omställningen till en giftfri och cirkulär ekonomi, och med tanke på förpackningarnas betydelse i vår vardag, är det nödvändigt att denna förordning tar upp förpackningars inverkan på människors hälsa, miljön och på hållbarheten i stort under hela deras livscykel, inklusive cirkularitet, till följd av förekomsten av ämnen som inger betänkligheter under förpackningarnas hela livscykel, från tillverkning till användning och slutbehandling, inbegripet avfallshantering.

- (19) Med hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör förpackningar utformas och tillverkas på ett sätt som begränsar förekomsten av vissa tungmetaller och andra ämnen som inger betänkligheter i deras sammansättning. Såsom anges i kemikaliestrategin för hållbarhet ska ämnen som inger betänkligheter så långt det är möjligt minimeras och ersättas, och de skadligaste ämnena ska fasas ut från användning som inte är nödvändig för samhället, särskilt i konsumentprodukter. Följaktligen bör ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterial eller förpackningsmaterialens komponenter minimeras i syfte att säkerställa att förpackningar och material som återvinns från förpackningar inte inverkar negativt på människors hälsa eller miljön under hela sin livscykel.
- (20) Per- och polyfluorerade alkylsubstanser (PFAS) är en grupp på tusentals syntetiska kemikalier som används i stor utsträckning i unionen och i resten av världen inom många olika tillämpningar. När det gäller mängden av PFAS är material och förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel en av de mest relevanta sektorerna. Alla PFAS som omfattas av denna förordning är antingen mycket långlivade i sig eller bryts ned till mycket långlivade PFAS i miljön. När man specifikt tittar på de effektmått för människors hälsa som anses vara mest oroväckande efter långvarig exponering av människor, dvs. cancerogenitet, mutagenitet, reproduktionstoxicitet, inklusive effekter på eller via laktation, och specifik organtoxicitet, har ett stort antal PFAS en klassificering för minst ett av dessa effektmått. På grundval av PFAS fysikaliska egenskaper, särskilt deras persistens, tillsammans med de identifierade effekterna på hälsan av vissa PFAS, utgör PFAS en fara för miljön och för människors hälsa.

- (21) PFAS i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel kommer oundvikligen att leda till att människor exponeras för PFAS. Eftersom det inte finns något tröskelvärde för de faror som är förknippade med PFAS är exponering för PFAS från material avsedda att komma i kontakt med livsmedel en oacceptabel risk för människors hälsa. PFAS bör därför begränsas i förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel. För att undvika överlappningar med begränsningar för användningen av PFAS som fastställs i andra unionsrättsakter bör kommissionen göra en utvärdering i syfte att bedöma behovet av att ändra eller upphäva den begränsning av PFAS i förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel som fastställs i denna förordning.
- (22) Bisfenol A (BPA) är en kemisk förening som används vid tillverkning av material som kommer i kontakt med livsmedel, såsom återanvändbara köksartiklar i plast eller lack inuti konservburkar, främst som skyddsskikt. Exponering för BPA, som kan uppstå genom att BPA överförs till mat och dryck och därefter förtärs av konsumenter, kan utgöra en risk för konsumenter även vid låga halter, enligt en bedömning som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) publicerat 2023.
- (23) Mot bakgrund av det pågående förfarandet om BPA, och i enlighet med de befogenheter som kommissionen tilldelats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004⁹ om material avsedda att komma i kontakt med livsmedel, väntas en begränsning av användningen av BPA antas före utgången av 2024. När begränsningen av användningen av BPA har antagits kommer den att tillämpas för alla livsmedelsförpackningar och för andra material som är i kontakt med livsmedel, med en allmän övergångsperiod på 18 månader.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

(24) I linje med EU:s handlingsplan *Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark*, som fastställs i kommissionens meddelande av den 12 maj 2021, bör unionens politik baseras på principen att förebyggande åtgärder bör vidtas vid källan. I kemikaliestrategin för hållbarhet understryker kommissionen att Europaparlamentets och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1907/2006¹⁰ och (EG) nr 1272/2008¹¹ bör stärkas som hörnstenar i regleringen av kemikalier i unionen, och kompletteras med konsekventa strategier för bedömning och hantering av kemikalier i befintlig sektorsspecifik lagstiftning. Ämnen i förpackningar och i förpackningskomponenter begränsas därför vid källan och behandlas främst i förordning (EG) nr 1907/2006 i enlighet med de regler och förfaranden som fastställs i avdelning VIII i den förordningen, i syfte att skydda människors hälsa och miljön under alla stadier av ämnets livscykel, inbegripet avfallsledet. Det bör därför erinras om att förordning (EG) nr 1907/2006 gäller antagande eller ändring av begränsningar av ämnen som tillverkas för användning eller används vid tillverkning av förpackningar eller förpackningskomponenter samt utsläppande på marknaden av ämnen som ingår i förpackningar eller förpackningskomponenter. När det gäller förpackningar som omfattas av förordning (EG) nr 1935/2004 bör det erinras om att den förordningen syftar till att säkerställa ett högt skydd för konsumenter i fråga om förpackade livsmedel. Det är också möjligt att ämnen i förpackningar, i förpackningskomponenter eller i förpackningsavfall också omfattas av begränsningar enligt andra unionsrättsakter, till exempel begränsningar och förbud avseende långlivade organiska föroreningar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021¹².

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

- (25) Utöver de begränsningar som är tillämpliga på material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel som anges i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006, och i förordning (EG) nr 1935/2004, är det av konsekvensskäl lämpligt att behålla de befintliga begränsningarna för bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter.
- (26) Villkor för undantag som avser koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter fastställs i kommissionens beslut 2001/171/EG¹³ och 2009/292/EG¹⁴, som antagits enligt direktiv 94/62/EG, och bör behållas enligt denna förordning. För att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att sänka koncentrationerna av någon av dessa metaller som föreskrivs i den här förordningen eller när det gäller att bestämma under vilka villkor som summan av koncentrationerna av dessa metaller inte ska tillämpas på återvunna material eller produkcykler som befinner sig i en sluten eller kontrollerad kedja, eller på vissa förpackningstyper eller förpackningsformat. I syfte att ändra eller upphäva dessa undantag eller sänka de koncentrationer som anges i denna förordning för någon av dessa metaller för att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, På grundval av kemikaliestrategin för hållbarhet bör samma koncentrationer för farliga ämnen i princip gälla för nya och återvunna material. Det kan dock finnas exceptionella omständigheter då det kan bli nödvändigt att göra undantag från den principen. De exceptionella omständigheter som motiverar olika koncentrationer för återvunna material jämfört med primära råvaror bör baseras på en analys från fall till fall. När kommissionen ändrar de befintliga undantagen i fråga om koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom bör den beakta den principen.

¹³ Kommissionens beslut 2001/171/EG av den 19 februari 2001 om villkor för att bevilja undantag för glasförpackningar avseende de halter av tungmetaller som fastställs i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 62, 2.3.2001, s. 20).

¹⁴ Kommissionens beslut 2009/292/EG av den 24 mars 2009 om villkoren för ett undantag för lådor, backar och pallar av plast avseende de koncentrationer av tungmetaller som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 79, 25.3.2009, s. 44).

- (27) Utan att det påverkar begränsningen för PFAS bör denna förordning inte föreskriva en möjlighet att begränsa användningen av ämnen på grundval av kemikalie- eller livsmedelssäkerhetskäl, om det inte föreligger en oacceptabel risk för människors hälsa eller för miljön, inbegripet, men inte begränsat till, de begränsningar av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom som redan fastställts på grundval av direktiv 94/62/EG och som bör bibehållas i denna förordning, eftersom sådana begränsningar behandlas i andra unionsrättsakter. Den bör likväl, främst av andra skäl än kemikalie- eller livsmedelssäkerhet, begränsa ämnen som ingår i förpackningar och förpackningskomponenter eller som används i tillverkningen av dessa och som har en negativ inverkan på förpackningarnas hållbarhet, i synnerhet när det gäller cirkularitet, särskilt återanvändnings- eller materialåtervinningsprocesser.

(28) Förpackningar som designats med syftet att de ska kunna materialåtervinnas, när de väl blivit förpackningsavfall, är ett av de effektivaste sätten att förbättra cirkulariteten för förpackningar och öka materialåtervinningsgraden och användningen av innehåll av återvunnet material i förpackningar. Industrin, inom ramen för frivilliga branschsystem, och vissa medlemsstater har fastställt kriterier för förpackningsdesign för materialåtervinning för ett antal förpackningsformat i syfte att anpassa avgifterna för utökat producentansvar. För att undvika hinder på den inre marknaden och för att skapa lika villkor för industrin, och med målet att främja förpackningars hållbarhet, är det viktigt att fastställa obligatoriska krav för förpackningars materialåtervinningsbarhet genom att harmonisera kriterierna och metoden för bedömning av förpackningars materialåtervinningsbarhet på grundval av en metod för design för materialåtervinning på unionsnivå. För att uppnå det mål som fastställs i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa om att alla förpackningar ska kunna materialåtervinnas på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030, bör materialåtervinningsbara förpackningar utformas för återvinning genom materialcirkulation och bör, när de blir avfall, kunna samlas in separat, sorteras i särskilda avfallsflöden, utan att materialåtervinningsbarheten i andra avfallsflöden påverkas, och materialåtervinnas i stor skala. Materialåtervinningsbarhet för förpackningar bör uttryckas i klasser för materialåtervinningsbarhet som fastställs på grundval av kriterier för design för materialåtervinning från 2030 och på grundval av både kriterier för design för materialåtervinning och storskalig materialåtervinning från 2035, för förpackningskategorier enligt förteckningen i bilaga II och uttryckas i klass A, B eller C. Förpackningar som tillhör dessa klasser bör betraktas som materialåtervinningsbara och följaktligen få släppas ut på marknaden. Förpackningar i en lägre klass än klass C bör betraktas som tekniskt icke-materialåtervinningsbara, och utsläppandet på marknaden av sådana förpackningar bör begränsas. Förpackningarna behöver dock inte uppfylla dessa kriterier förrän från och med den 1 januari 2030, så att de ekonomiska aktörerna får tillräckligt med tid för att anpassa sig. Från och med den 1 januari 2038 bör förpackningar åtminstone vara i klass B för att få släppas ut på marknaden.

- (29) Definitionen av återvinning genom materialcirkulation i denna förordning bör komplettera definitionerna av resursåtervinning och resursåtervinning i direktiv 2008/98/EG. Återvinning genom materialcirkulation håller resurserna i omlopp inom materialekonomin och bör därför inte omfatta biologisk behandling av avfall. Definitionen av återvinning genom materialcirkulation bör inte påverka beräkningen av de materialåtervinningsmål som fastställts för medlemsstaterna enligt denna förordning. Dessa mål och beräkningen av dem baseras på definitionen av materialåtervinning i direktiv 2008/98/EG.
- (30) Återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation innebär att de återvunna materialen, på grundval av deras bevarade tekniska egenskaper, är av likvärdig eller högre kvalitet än det ursprungliga materialet och kan användas som ersättning för primära råvaror för förpackningar eller liknande tillämpningar. Det materialåtervunna materialet kan materialåtervinnas flera gånger. För att möjliggöra produktion av materialåtervunna råvaror av hög kvalitet är insamling av korrekt sorterat förpackningsavfall avgörande. Skillnaden mellan återvinning genom materialcirkulation och återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation är att förpackningsmaterialet återvinns till material vid återvinning genom materialcirkulation, medan förpackningsmaterialet vid återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation återvinns till material av sådan kvalitet att dessa material kan användas som samma kvalitetsklass till förpackningar eller andra tillämpningar där kvaliteten på det återvunna materialet bibehålls.

- (31) Det faktum att en bedömning av design för återvinning genom materialcirkulation har gjorts säkerställer inte i sig att förpackningar återvinns i praktiken. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa en enhetlig metod och en spårbarhetsmekanism som säkerställer att förpackningsavfallet faktiskt materialåtervinns i stor skala på basis av etablerade moderna processer för separat insamling och etablerade sorterings- och materialåtervinningsprocesser, som har visat sig fungera i en operativ miljö. Från och med 2035 bör därför en ny bedömning göras på grundval av mängden, dvs. vikten, av det material som faktiskt materialåtervinns från var och en av förpackningskategorierna i enlighet med den metod och de tröskelvärden som fastställs i denna förordning. Tröskelvärdena för storskalig materialåtervinning bör fastställas med beaktande av det årliga mål för mängden återvunnet material som anges i denna förordning. Senast 2030 förväntas medlemsstaterna redan ha lämnat in de första uppgifterna till kommissionen om de mängder förpackningsavfall som materialåtervunnits per förpackningskategori för övervakning. Producenterna, i de fall då skyldigheterna avseende utökat producentansvar fullgörs individuellt, de producentansvarsorganisationer som anförtrotts fullgörandet av dessa skyldigheter eller aktörerna inom hantering av förpackningsavfall, i de fall då offentliga myndigheter har ansvaret för att organisera hanteringen av förpackningsavfall, bör säkerställa att förpackningsavfallet samlas in separat, sorteras och materialåtervinns i installerad infrastruktur med hjälp av etablerade processer som har visat sig fungera i en operativ miljö, och bör förse tillverkaren med all teknisk dokumentation som visar att förpackningar materialåtervinns i stor skala.

- (32) I syfte att fastställa harmoniserade regler för förpackningsdesign för att säkerställa förpackningars materialåtervinningsbarhet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av kriterier för design för materialåtervinning och klasser för materialåtervinningsbarhet, på fastställandet av hur bedömningen av materialåtervinningsbarhet ska utföras och dess resultat uttryckas, på fastställandet av en beskrivning för varje förpackningskategori av villkoren för att uppfylla respektive klass för materialåtervinningsbarhet, på fastställandet av en ram för anpassningen av de ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar och på ändringar av bilagorna till denna förordning.
- (33) För att stimulera innovation inom förpackningar bör förpackningar som uppvisar innovativa egenskaper som leder till betydande förbättringar av förpackningens huvudfunktion och som har påvisbara miljöfördelar få en förlängd tidsfrist för att uppfylla kraven på materialåtervinningsbarhet. De innovativa egenskaperna bör motiveras, framför allt när det gäller användningen av nya material, och det planerade införandet av en metod för materialåtervinning bör förklaras i den tekniska dokumentation som medföljer förpackningen. Denna information bör bland annat, vid behov, användas för ändring av genomförandeakterna om kriterier för design för materialåtervinning. Den ekonomiska aktören bör också underrätta kommissionen och den behöriga myndigheten innan innovativa förpackningar släpps ut på marknaden.

- (34) För att skydda människors och djurs hälsa och säkerhet bör kraven på materialåtervinningsbarhet, på grund av de förpackade produkternas art och tillhörande krav, inte vara obligatoriska för läkemedelsbehållare i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG¹⁵ och med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6¹⁶ som är i direkt kontakt med läkemedlet, eller för yttre förpackningar enligt definitionen i dessa rättsakter, om dessa förpackningar är nödvändiga för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).

Kraven på materialåtervinningsbarhet bör inte heller vara obligatoriska för kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745¹⁷, kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746¹⁸, kontaktkänsliga plastförpackningar för livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn och livsmedel för speciella medicinska ändamål som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013¹⁹ eller förpackningar som används för transport av farligt gods i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG²⁰. Konsumentförpackningar av lätt trä, kork, textil, gummi, keramiskt material eller porslin bör också undantas, eftersom dessa material släpps ut på marknaden i mycket små mängder, dvs. att varje kategori utgör mindre än 1 % av vikten på de förpackningar som släpps ut på unionsmarknaden. Skyldigheten att betala ekonomiska bidrag i enlighet med det utökade produktansvaret bör inte omfattas av detta undantag.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 av den 12 juni 2013 om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll och om upphävande av rådets direktiv 92/52/EEG, kommissionens direktiv 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG och 2006/141/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 41/2009 och (EG) nr 953/2009 (EUT L 181 29.6.2013, s. 35).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

- (35) Vissa medlemsstater vidtar åtgärder för att främja förpackningars materialåtervinningsbarhet genom att differentiera avgifterna för utökat producentansvar. Sådana initiativ som tas på nationell nivå kan skapa rättslig osäkerhet för de ekonomiska aktörerna, särskilt för dem som levererar förpackningar i flera medlemsstater. Samtidigt är anpassningen av avgifterna för utökat producentansvar ett effektivt ekonomiskt instrument för att uppmuntra till mer hållbar förpackningsdesign, vilket leder till att förpackningar lättare kan materialåtervinnas samtidigt som den inre marknadens funktion förbättras. Det är därför nödvändigt att harmonisera kriterierna för anpassning av avgifterna för utökat producentansvar på grundval av den klass för materialåtervinningsbarhet som fastställts genom bedömningen av materialåtervinningsbarheten, utan att fastställa de faktiska beloppen för sådana avgifter. Eftersom kriterierna bör vara kopplade till kriterierna för förpackningars materialåtervinningsbarhet är det lämpligt att ge kommissionen befogenhet att anta sådana harmoniserade kriterier och samtidigt fastställa detaljerade kriterier för design för materialåtervinning per förpackningskategori.

- (36) För att säkerställa cirkularitet för förpackningar bör förpackningarna designas och tillverkas på ett sådant sätt att primära råvaror i större utsträckning kan ersättas med återvunnet material. Den ökade användningen av återvunnet material stödjer utvecklingen av den cirkulära ekonomin med välfungerande marknader för återvunnet material, minskar kostnader, beroenden och negativ miljöpåverkan i samband med användningen av primära råvaror och möjliggör en mer resurseffektiv användning av material. När det gäller de olika förpackningsmaterialen har plastförpackningar minst innehåll av återvunnet material. För att lösa detta problem på lämpligaste sätt är det nödvändigt att öka användningen av materialåtervunnen plast genom att fastställa obligatoriska mål för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar på olika nivåer beroende på kontaktkänsligheten²¹ hos olika plastförpackningar och genom att säkerställa att dessa mål blir bindande senast 2030. För att stegvis säkerställa cirkularitet för förpackningar bör höjda mål gälla från och med 2040.

²¹ Med kontaktkänsliga förpackningar avses plastförpackningar för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG och kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745, förordning (EU) 2017/746, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 av den 11 december 2018 om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foder som innehåller läkemedel och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 1), förordning (EU) 2019/6, direktiv 2001/83/EG och direktiv 2008/68/EG..

- (37) Pappersmaterial som härrör från pappersmasseprocessen bör inte anses ingå i definitionen av plast enligt denna förordning.
- (38) För att säkerställa en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa i enlighet med unionsrätten, och för att undvika alla risker för försörjningstryggheten och säkerheten för läkemedel och medicintekniska produkter, bör vissa typer av plastförpackningar undantas från kravet på minsta innehåll av återvunnet material. Dessa typer av plastförpackningar är läkemedelsbehållare enligt definitionen i direktiv 2001/83/EG och förordning (EU) 2019/6, kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745, kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746, kontaktkänsliga plastförpackningar för livsmedel endast avsedda för spädbarn och småbarn och kontaktkänsliga plastförpackningar för livsmedel för speciella medicinska ändamål som omfattas av förordning (EU) nr 609/2013. Detta undantag bör också gälla humanläkemedels och veterinärmedicinska läkemedels yttre förpackning enligt definitionen i förordning (EU) 2019/6 och direktiv 2001/83/EG i de fall där förpackningen måste uppfylla särskilda krav för att läkemedlets kvalitet ska bevaras.
- (39) För att uppnå de mål för integrering av återvunnet material som fastställs i denna förordning bör kommissionen, senast tre år efter denna förordnings ikraftträdande, offentliggöra en översyn av den tekniska utvecklingen och miljöprestandan hos biobaserade plastförpackningar och när så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag med hållbarhetskrav och -mål.

- (40) För att undvika hinder på den inre marknaden och för att säkerställa ett effektivt genomförande av denna förordning bör de ekonomiska aktörerna säkerställa att alla plastdelar i förpackningen innehåller en viss minimiandel av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet, per förpackningstyp och förpackningsformat i enlighet med denna förordning, beräknat som ett medelvärde per produktionsanläggning och år.
- (41) Användning av produktionsanläggningen som beräkningsgrund ger förpackningstillverkaren en viss flexibilitet när det gäller att uppnå minimiandelen innehåll av återvunnet material. Med produktionsanläggning bör endast avses en industrianläggning där förpackningar tillverkas.
- (42) Det bör finnas ett incitament för ekonomiska aktörer att öka innehållet av återvunnet material i förpackningens plastdel. Ett sätt att uppnå detta är att säkerställa att avgifterna för utökat producentansvar differentieras på grundval av andelen återvunnet innehåll i förpackningar. Avgiftsanpassningen bör i sådana fall baseras på gemensamma regler för beräkning och kontroll av innehållet av återvunnet material i sådana förpackningar. I detta sammanhang bör medlemsstaterna tillåtas att behålla befintliga system som ger rättvis tillgång i förväg till återvunnet material för att uppfylla minimimålen för återvunnet innehåll, förutsatt att de följer denna förordning. Dessutom bör prioriterad tillgång beviljas till marknadspriser för de återvunna materialen, och den mängd återvunnet material till vilken prioriterad tillgång ges bör motsvara den mängd förpackningar som den ekonomiska aktören tillhandahåller på den berörda medlemsstatens territorium inom en angiven tidsram.

- (43) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av reglerna om beräkning och kontroll av procentandelen innehåll av återvunnet material som erhålls från återvinning av plastavfall efter konsumentledet, beräknat per förpackningstyp och förpackningsformat som ett medelvärde per produktionsanläggning och år med beaktande av materialåtervinningsprocessens miljöpåverkan, och om fastställande av formatet för teknisk dokumentation.
- (44) För att skapa en inre marknad för återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation av plast och användning av sekundära råvaror bör alla plastdelar i förpackningar som släpps ut på marknaden innehålla en viss minimiandel återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per förpackningstyp och förpackningsformat i enlighet med denna förordning, beräknat som ett medelvärde per produktionsanläggning och år. Förpackningstypen bör förstås som en hänvisning till den dominerande polymer som förpackningen är tillverkad av, medan förpackningsformat bör förstås som en hänvisning till en viss förpackningsenhets storlek och form.

- (45) En hög skyddsnivå för miljön och för människors hälsa, särskilt när det gäller nivåerna för utsläpp till luft, vatten och mark är nödvändig av flera skäl. För det första är klimatförändringarna ett globalt fenomen som inte har några gränser och deras effekter har inte någon direkt koppling till källan till växthusgasutsläppen: länder med låga växthusgasutsläpp kan uppleva effekter av klimatförändringarna som inte står i proportion till deras enskilda bidrag till de globala växthusgasutsläppen. För det andra är vattensystemen sammankopplade, till exempel via havsströmmar, och tidigare erfarenheter visar att föroreningar, inbegripet från plastavfall, som uppstår i en del av världen kan få stor spridning till andra hav och kontinenter. För det tredje kan utsläpp till mark inte bara få lokala utan även gränsöverskridande effekter, särskilt när dessa utsläpp sprids till vattendragen. Främjandet av användningen av innehåll av återvunnet material i plastförpackningar bygger på antagandet att detta innehåll i sig har producerats på ett miljömässigt hållbart sätt, så att koldioxidavtrycket minskar och den cirkulära ekonomin gynnas. I detta syfte behöver vissa skyddsåtgärder införas för att säkerställa att det sätt på vilket innehållet av återvunnet material erhålls inte ointetgör miljöfördelarna med att använda sådant innehåll i efterföljande plastförpackningar. Det är därför nödvändigt att ta itu med de dithörande miljöproblemen på ett icke-diskriminerande sätt med avseende på både inhemskt tillverkade och importerade plastförpackningar. För detta ändamål bör import till unionen omfattas av likvärdiga villkor när det gäller utsläpp samt kriterier för separat insamling och hållbarhet för materialåtervinningsteknik.

- (46) Separat insamling av plastavfall är avgörande, eftersom det har en direkt positiv inverkan på insamlingsgraden, kvaliteten på det insamlade materialet och kvaliteten på det återvunna materialet. Det möjliggör återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation och främjar användningen av sekundära råvaror av hög kvalitet. Genom att närma sig ett *återvinningsamhälle* bidrar man till att avfallsgenerering undviks och främjar användningen av avfall som en resurs, samtidigt som man undviker att resurser låses fast på avfallshierarkins lägre nivåer, vilket skulle innebära skadliga effekter på miljön och åsidosättande av miljöriktig avfallshantering. Genom separat insamling undviker man också att farligt och icke-farligt avfall blandas, varigenom avfallets och avfallstransporternas säkerhet säkerställs och föroreningar undviks, i enlighet med internationella regler såsom Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall²² av den 22 mars 1989, Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982²³, konventionen om förhindrandet av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och annat material, upprättad i London den 29 december 1972 och dess protokoll från 1996 samt bilaga V till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg av den 2 november 1973 (Marpol), ändrad genom 1978 års protokoll.

²² EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

²³ EGT L 179, 23.6.1998, s. 3.

(47) Dessutom har diskussioner på internationell nivå vid de olika mötena i den mellanstatliga förhandlingskommittén för att utarbeta ett internationellt rättsligt bindande instrument om plastföroreningar, även i den marina miljön inom ramen för Förenta nationernas miljöprogram (*mellanstatliga förhandlingskommittén för plastföroreningar*), visat att man på internationell nivå behöver intensifiera åtgärderna rörande separat insamling av plast för att begränsa dess miljöpåverkan och stärka den cirkulära ekonomin, i syfte att förhindra avfallsgenerering och minska exploateringen av naturresurser. Det har också visat att de avtalsslutande parterna är villiga att vidta åtgärder i denna riktning. Enligt konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar²⁴, upprättad i Geneve den 14 november 1979, är parterna i den konventionen skyldiga att skydda miljön mot luftföroreningar och bemöda sig om att begränsa och så långt som möjligt gradvis minska och förebygga luftföroreningar, innefattande långväga gränsöverskridande luftföroreningar. Enligt konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar²⁵, upprättad i Helsingfors den 17 mars 1992, är parterna skyldiga att vidta åtgärder för att förhindra, kontrollera och minska vattenföroreningars gränsöverskridande påverkan. I linje med Riodeklarationen från Förenta nationernas konferens om miljö och utveckling från 1992 bör förorenaren i princip bära kostnaderna för föroreningarna. Därför bör industriell verksamhet, såsom återvinning av plast, gå hand i hand med åtgärder för att förebygga och minska föroreningar.

²⁴ EGT L 171, 27.6.1981, s. 13.

²⁵ EGT L 186, 5.8.1995, s. 44.

- (48) För att man ska kunna uppnå miljömålet om att främja användningen av material som återvinns från plastavfall efter konsumentledet måste plaståtervinningen ske på ett sätt som minimerar de resulterande föroreningarna. Om detta inte sker kommer de industriella föroreningar som släpps ut under återvinningen att minska eller eliminera det miljömässiga mervärdet av att främja användningen av återvunnen plast. Hållbarhetskriterier bör utvecklas när det gäller materialåtervinningsteknik för plastavfall efter konsumentledet. De bör säkerställa en hög skyddsnivå för miljön och för människors hälsa, särskilt när det gäller nivåerna för utsläpp till luft, vatten och mark och resurseffektiviteten. I detta syfte bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att upprätta hållbarhetskriterier för teknik för materialåtervinning av plast. Materialåtervinningen bör därför utföras på ett miljövänligt sätt, som leder till en hög kvalitet på materialåtervinningsprocesserna och de återvunna produkterna och säkerställer höga standarder för materialåtervinningssektorn. Genom att säkerställa en lämplig hållbarhetsnivå för materialåtervinningstekniken och därmed det återvunna materialet blir främjandet av användning av innehåll av återvunnet material i plastförpackningar en miljömässigt ansvarsfull åtgärd. I diskussionerna under mötena i mellanstatliga förhandlingskommittén för plastföroreningar betonades också vikten av att säkerställa att materialåtervinningstekniken fungerar på ett miljöriktigt sätt.

- (49) Metoden för bedömning, kontroll och certifiering, inbegripet genom extern granskning, av likvärdigheten för de regler som tillämpas när innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet materialåtervinns och samlas in i ett tredjeland bör säkerställa en hög skyddsnivå för miljön och för människors hälsa, särskilt när det gäller nivåerna för utsläpp till luft, vatten och mark, med beaktande av behovet av att säkerställa att återvinningen utförs på ett miljöriktigt sätt, möjligheten att säkerställa återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation, nivån på kvalitetsstandarderna för materialåtervinningssektorn och resurseffektivitetsnivån. Sådana överväganden är avgörande för att uppnå resursernas cirkularitet och därmed sätta mindre press på uttömliga naturresurser. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa en metod för detta arbete.
- (50) Material som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel och som innehåller återvunnen plast måste uppfylla kraven i kommissionens förordning (EU) 2022/1616²⁶, som innehåller krav på materialåtervinningsteknik. När det gäller plastförpackningar är det, utom när förpackningarna är tillverkade av polyetentereftalat (PET), lämpligt att göra en ny bedömning av tillgången till lämplig teknik för materialåtervinning av sådana plastförpackningar i tillräckligt god tid före den dag då de dithörande kraven på innehåll av återvunnet material börjar tillämpas. Denna bedömning bör också omfatta statusen för godkännande enligt relevanta unionsregler och den praktiska installationen av sådan teknik. På grundval av denna bedömning kan det bli nödvändigt att föreskriva undantag från kraven på innehåll av återvunnet material för vissa kontaktkänsliga plastförpackningar eller att ändra den lista över undantag som fastställs i denna förordning. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör därför delegeras till kommissionen.

²⁶ Kommissionens förordning (EU) 2022/1616 av den 15 september 2022 om återvunna plastmaterial och plastprodukter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 282/2008 (EUT L 243, 20.9.2022, s. 3).

- (51) För att ta hänsyn till riskerna i samband med en eventuell brist på specifikt plastavfall för materialåtervinning, vilket kan leda till alltför höga priser eller negativa effekter på hälsa, säkerhet och miljö, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att justera minimiandelarna av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet. När kommissionen utvärderar motiveringen till en sådan delegerad akt bör den bedöma välmotiverade begäranden från fysiska och juridiska personer.
- (52) För andra material än plast, såsom glas eller aluminium, är trenden att ersätta den primära råvaran med återvunnet material tydlig och den förväntas fortsätta på grund av utvecklingen i den rättsliga och ekonomiska miljön och konsumenternas förväntningar. Kommissionen bör dock noga övervaka användningen av innehåll av återvunnet material i andra förpackningsmaterial än plast och bedöma om det är lämpligt att föreslå ytterligare åtgärder, inklusive fastställandet av mål, som syftar till att öka användningen av återvunnet material i andra förpackningar än plastförpackningar.

- (53) Det biologiska avfallsflödet är ofta förorenat med konventionell plast, och flödena vid återvinning genom materialcirkulation är ofta förorenade med komposterbar plast. Denna korskontaminering leder till resursslöseri och sekundära råvaror av lägre kvalitet och bör förhindras vid källan. Mot bakgrund av denna farhåga bör medlemsstaterna ange lämplig avfallshantering på sitt territorium för komposterbara förpackningar. Eftersom den korrekta metoden för bortskaffande av komposterbara plastförpackningar blir alltmer förvirrande för konsumenter är det motiverat och nödvändigt att fastställa tydliga och gemensamma regler för användningen av komposterbara plastförpackningar, som endast bör krävas när användningen medför tydliga fördelar för miljön eller människors hälsa. Detta gäller särskilt när användningen av komposterbara förpackningar bidrar till insamlingen eller bortskaffandet av bioavfall, till exempel för produkter där separation av innehåll och förpackning är särskilt komplex, såsom tepåsar.

- (54) För begränsade typer av förpackningar gjorda av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer finns det en påvisbar miljöfördel med att använda komposterbara förpackningar som förs in i komposteringsanläggningar, inklusive anläggningar för anaerob nedbrytning under kontrollerade förhållanden. Om en medlemsstat tillämpar artikel 22.1 andra stycket i direktiv 2008/98/EG, och lämpliga system för insamling av avfall och infrastruktur för avfallshantering finns tillgängliga i den medlemsstaten, bör det dessutom finnas flexibilitet för den medlemsstaten när det gäller beslutet om huruvida den på sitt territorium ska tillåta tillhandahållande för första gången av komposterbara förpackningar för kaffe, te eller andra enportionsbehållare för drycker som består av andra förpackningsmaterial än metall och mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar och tillhandahållandet för första gången av andra förpackningar som omfattades av ett krav på att de skulle vara komposterbara före tillämpningsdagen för denna förordning. För att undvika förvirring bland konsumenter om den korrekta metoden för bortskaffande och med tanke på miljöfördelarna med koldioxidcirkularitet bör alla andra förpackningar återvinnas genom materialcirkulation, och sådana förpackningars design bör säkerställa att detta inte påverkar andra avfallsflödens materialåtervinningsbarhet.
- (55) Dessutom bör biologiskt nedbrytbart avfall inte leda till förekomst av föroreningar i den kompost som produceras. Kraven i den harmoniserade standarden EN 13432:2000 *Förpackningar – Krav gällande förpackningar återvinningsbara genom kompostering och biologisk nedbrytning – Provningsschema och utvärderingskriterier för slutgiltigt godkännande av förpackningar* bör ses över med avseende på komposteringstider, tillåtna föroreningsnivåer och begränsningar gällande utsläpp av mikroplast för att dessa material ska kunna bearbetas i anläggningar för behandling av bioavfall på ett lämpligt sätt. Dessutom bör en liknande standard för hemkompostering fastställas i unionen.

- (56) Såsom beskrivs i *EU:s politiska ram för biobaserad, biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast*, som fastställs i kommissionens meddelande av den 30 november 2022, innebär efterlevnad av standarderna för industriell kompostering inte att nedbrytning sker vid hemkompostering. Vid industriell kompostering krävs höga temperaturer och hög luftfuktighet. Vid hemkompostering, som utförs av privatpersoner, även i lokalsamhällen, beror de faktiska förhållandena i hög grad på lokala klimatförhållanden och konsumentpraxis. Därför riskerar biologisk nedbrytning i hemkompostering att gå långsammare än vid industriell kompostering eller att inte slutföras. I synnerhet bör hemkompostering för plastförpackningar endast övervägas för särskilda tillämpningar, och i samband med särskilda lokala förhållanden under de berörda myndigheternas tillsyn.
- (57) När det är motiverat och lämpligt på grund av den tekniska och rättsliga utveckling som påverkar bortskaffandet av komposterbar plast och under de särskilda villkor som säkerställer att användningen av sådana material gynnar miljön och människors hälsa, bör kommissionen när så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag med avseende på att ändra förteckningen över förpackningar som tillåts vara komposterbara.

- (58) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse avseende kraven på komposterbara förpackningar i denna förordning är det nödvändigt att införa bestämmelser om en presumtion om överensstämmelse för komposterbara förpackningar som är i linje med de harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012²⁷. Vid fastställandet av huruvida presumtionen ska tillämpas bör detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav beaktas, i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Parametrarna, inklusive komposteringsstider och tillåtna kontamineringsnivåer, bör återspegla de faktiska förhållandena i anläggningar för behandling av bioavfall, inbegripet processer för anaerob nedbrytning. Den nuvarande standarden för industriell kompostering kan inte användas som grund för en presumtion om överensstämmelse eftersom denna standard måste ses över och ersättas med en uppdaterad version. Fram till den tidpunkt då en ny eller uppdaterad harmoniserad standard är tillgänglig kan dock den nuvarande standarden användas som vägledning. När det gäller hemkomposterbara förpackningar bör kommissionen begära att en EN-standardisering utarbetas i enlighet med vad som är lämpligt.
- (59) Alla förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel eller förpackningar som redan är i kontakt med livsmedel, inbegripet komposterbara förpackningar, måste uppfylla de krav som fastställs i förordning (EG) nr 1935/2004. När så är lämpligt bör det vara möjligt att använda den dokumentation och information som krävs enligt unionsrättsakter om material avsedda att komma i kontakt med livsmedel som en del av den information och dokumentation som krävs enligt denna förordning.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (60) Förpackningar bör designas på ett sådant sätt att deras volym och vikt minimeras och på ett sätt som möjliggör materialåtervinning samtidigt som förpackningsfunktionerna bibehålls. Tillverkaren bör bedöma förpackningen mot de prestandakriterier som anges i denna förordning. Med tanke på målen i denna förordning, dvs. att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall och att förbättra cirkulariteten för förpackningar på hela den inre marknaden, är det lämpligt att ytterligare komplettera och klargöra de gällande kriterierna och göra dem strängare. Förteckningen över förpackningars prestandakriterier i den harmoniserade standarden EN 13428:2004 *Förpackningar – Krav på tillverkning och sammansättning för att förebygga förpackningsavfall* bör därför ändras. Fram till den tidpunkt då en ny eller uppdaterad harmoniserad standard blir tillgänglig kan dock den befintliga standarden EN 13428:2004 användas. Även om saluföringen och konsumenternas acceptans fortfarande är relevanta för förpackningsdesign bör de inte ingå i prestandakriterierna och i sig motivera extra förpackningsvikt och förpackningsvolym.

Detta bör dock inte påverka produktspecifikationerna för hantverks- och industriprodukter samt livsmedel och jordbruksprodukter som är registrerade och skyddade enligt EU:s system för skydd av geografiska beteckningar, som en del av unionens mål att skydda kulturarvet och traditionella kunskaper, vilket inbegriper Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013²⁸ för vin och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787²⁹ för spritdrycker, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2411³⁰ för hantverks- och industriprodukter, eller som omfattas av de kvalitetsordningar som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1143³¹.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 (EUT L 130, 17.5.2019, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning 2023/2411 av den 18 oktober 2023 om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och om ändring av förordningarna (EU) 2017/1001 och (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>),

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1143 av den 11 april 2024 om geografiska beteckningar för vin, spritdrycker och jordbruksprodukter samt garanterade traditionella specialiteter och frivilliga kvalitetsbegrepp för jordbruksprodukter, om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013, (EU) 2019/787 och (EU) 2019/1753 samt om upphävande av förordning (EU) nr 1151/2012 (EUT L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

Det bör inte heller negativt påverka förpackningsdesign som är skyddad enligt EU:s eller medlemsstaternas nationella varumärkesrätt eller mönsterskydds rätt eller internationella avtal som har verkan i någon av medlemsstaterna. Undantaget för sådana förpackningar är endast motiverat om nya regler om förpackningsminimering påverkar förpackningens form på ett sådant sätt att varumärket inte längre kan särskilja den varumärkta varan från ett annat företags varor, och formgivningen inte längre kan behålla sin nyhet och särprägel. För att undvika risken för missbruk bör undantaget endast gälla varumärkes- och mönsterrättigheter som är föremål för skydd före den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Materialåtervinningsbarhet, användning av innehåll av återvunnet material och återanvändning av förpackningar kan motivera ytterligare förpackningsvikt eller förpackningsvolym, och detta bör läggas till i prestandakriterierna. Förpackningar med dubbla väggar, falska bottnar och andra egenskaper som endast syftar till att öka den upplevda produktvolymen bör inte släppas ut på marknaden, eftersom de inte uppfyller kravet på förpackningsminimering. Samma regel bör gälla för överflödigt förpackning som inte behövs för att säkerställa förpackningens funktion.

- (61) För att uppfylla kraven på förpackningsminimering bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att begränsa tomrummet i gruppförpackningar och transportförpackningar, inklusive e-handelsförpackningar.

- (62) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse avseende kraven på förpackningsminimering enligt denna förordning är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav och specificera mätbara designkriterier, inklusive, i tillämpliga fall, gränsvärden för högsta vikt eller tomrum för specifika förpackningsformat samt standardiserade förpackningsutformningar som uppfyller kraven på förpackningsminimering.
- (63) För att främja cirkularitet och hållbar användning av förpackningar bör återanvändbara förpackningar och system för återanvändning uppmuntras. För detta ändamål är det nödvändigt att klargöra begreppet återanvändbar förpackning och säkerställa att det inte bara är kopplat till förpackningsdesignen, utan även till inrättandet av system för återanvändning som uppfyller de minimikrav som fastställs i denna förordning. Förpackningsdesignen bör möjliggöra högsta möjliga antal rotationer och upprätthålla säkerhets-, kvalitets- och hygienkraven vid tömning, lossning, påfyllning eller lastning på nytt. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse avseende kraven på återanvändbara förpackningar enligt denna förordning är det nödvändigt att införa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer enligt den förordningen och fastställa kriterier och format för återanvändbara förpackningar, inklusive minsta antal resor och rotationer, standardiserad design och krav för system för återanvändning, inbegripet hygienkrav.

- (64) Konsumenterna måste informeras och få möjlighet att göra sig av med förpackningsavfall på ett lämpligt sätt. Därför är det lämpligt att inrätta ett harmoniserat märkningssystem baserat på förpackningars materialsammansättning för sortering av avfall och kombinerat med motsvarande märkning på avfallsbehållare. Att ett sådant harmoniserat märkningssystem behöver kännas igen av alla medborgare, oavsett omständigheter, såsom ålder och språkkunskaper, bör vara en vägledande faktor i utformningen av märkningen. Ett sådant system kan uppnås genom användning av piktogram med minimalt språkbruk. Sådana designers skulle också bidra till att minimera de översättningskostnader som annars skulle uppstå.
- (65) Sortering är ett viktigt steg för att säkerställa större cirkularitet för förpackningar. Förbättrad sorteringskapacitet, särskilt genom tekniska innovationer, bör uppmuntras för att möjliggöra mer effektiv sortering, och därmed en bättre kvalitet på de råvaror som går till materialåtervinning.

- (66) För att göra det lättare för konsumenterna att sortera och bortskaffa förpackningsavfall bör det införas ett system med harmoniserade symboler som måste placeras både på förpackningar och på avfallsbehållare, så att symbolerna kan matchas vid bortskaffandet. Symbolerna bör möjliggöra lämplig avfallshantering eftersom de bör ge konsumenterna information om förpackningarnas komposteringssegenskaper. Sådan information bör vara särskilt tydlig när det gäller att undvika förvirring hos konsumenterna i fråga om komposterbara förpackningar som inte är lämpliga för hemkompostering, utan endast är komposterbara under industriellt kontrollerade förhållanden. Sådan information bör därför förhindra att komposterbara förpackningar kastas i naturen. Detta tillvägagångssätt kommer att förbättra den separata insamlingen av förpackningsavfall, vilket leder till en högre kvalitet på materialåtervinningen av förpackningsavfall, och avser införande av en harmoniseringsnivå för systemen för insamling av förpackningsavfall på den inre marknaden. Det är också nödvändigt att harmonisera symbolerna för de obligatoriska retursystem som inrättats efter denna förordnings ikraftträdande. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att kräva användning av sådana harmoniserade märkningar på förpackningar under förutsättning att retursystemen inrättats i enlighet med nationell rätt innan denna förordning träder i kraft. Eftersom transportförpackningar inte samlas in genom kommunala avfallsinsamlingssystem bör användningen av dessa symboler inte vara obligatorisk för transportförpackningar, med undantag för e-handelsförpackningar.

- (67) Märknings av innehållet av återvunnet material i förpackningar bör inte vara obligatorisk, eftersom denna information inte är avgörande för att säkerställa en korrekt slutbehandling av förpackningar. Tillverkarna kommer dock att vara skyldiga att uppfylla målen för innehåll av återvunnet material enligt denna förordning och kan vilja visa denna information på sina förpackningar för att informera konsumenterna om innehållet av återvunnet material i förpackningen. För att säkerställa att denna information förmedlas på ett harmoniserat sätt i hela unionen bör en märkning som anger innehållet av återvunnet material harmoniseras.
- (68) Märkning av biobaserad plast i förpackningar bör inte heller vara obligatorisk, eftersom det finns ett antal villkor som biobaserad plast måste uppfylla för att säkerställa hållbarhet, och mer vetenskapliga belägg krävs för att säkerställa att användningen av biobaserad plast under hela dess livscykel överensstämmer med de principer för en cirkulär ekonomi som fastställs i kommissionens meddelande av den 30 november 2022 om unionens politiska ram för biobaserad, biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast. Tillverkarna kan dock vilja visa denna information på sina förpackningar för att informera konsumenterna om innehållet av biobaserad plast i förpackningen. För att säkerställa att denna information förmedlas på ett harmoniserat sätt i hela unionen bör en märkning som anger innehållet av biobaserad plast harmoniseras.

- (69) För att informera slutanvändarna om återanvändning, tillgången till system för återanvändning och var insamlingskanaler finns när det gäller återanvändbara förpackningar, bör förpackningar avsedda för återanvändning vara försedda med en QR-kod eller annan standardiserad, öppen, digital databärare som tillhandahåller sådan information. QR-koden eller databäraren bör innehålla information som underlättar spårning och beräkning av antalet resor och rotationer, eller en genomsnittlig uppskattning om sådana beräkningar inte är möjliga. Denna märkning bör vara frivillig för öppna system som inte har någon systemansvarig. Dessutom bör återanvändbara konsumentförpackningar tydligt identifieras på försäljningsstället.
- (70) Det bör inte förekomma dubbla märkningar på en förpackning. För att undvika detta bör, i de fall då andra unionsrättsakter kräver att information om den förpackade produkten ska finnas tillgänglig digitalt via en databärare, den information som enligt denna förordning krävs för förpackningen och för den förpackade produkten därför vara tillgänglig via samma databärare. Denna databärare bör uppfylla kraven i denna förordning eller annan tillämplig unionsrätt. Särskilt när den förpackade produkten omfattas av förordning (EU) 2024/1781 eller annan unionsrätt som kräver ett digitalt produktpass bör det digitala produktpasset också användas för att tillhandahålla relevant information enligt den här förordningen. Om förpackningar innehåller ämnen som inger betänkligheter bör de märkas med hjälp av en standardiserad, öppen, digital märkningsteknik i enlighet med genomförandeakter som antagits av kommissionen. Denna information bör säkerställa att avfallsaktörer har tillgång till relevant information om förpackningarnas kemiska sammansättning för att fastställa det lämpligaste avfallshanteringsalternativet, i linje med avfallshierarkin, och därigenom främja cirkularitet för förpackningar.

- (71) För att målen i denna förordning ska kunna uppnås bör konsumenterna skyddas från vilseledande och förvirrande information om förpackningarnas egenskaper och lämpliga slutbehandling, för vilka harmoniserade märkningar har fastställts enligt denna förordning. Det bör vara möjligt att identifiera förpackningar som ingår i systemet för utökat producentansvar med hjälp av en motsvarande symbol inom hela det systemets territorium för att visa att producenten fullgör sina skyldigheter avseende utökat producentansvar. Sådan identifikation bör uppnås endast med hjälp av en QR-kod eller annan standardiserad, öppen, digital märkningsteknik. Denna symbol bör vara tydlig och entydig för konsumenterna när det gäller förpackningarnas materialåtervinningsbarhet.
- (72) Förpackningar som omfattas av de obligatoriska retursystemen bör vara försedda med en märkning som informerar konsumenterna om att förpackningarna omfattas av detta system och att de därför bör samlas in genom särskilda insamlingskanaler som har godkänts för detta ändamål av de nationella myndigheterna. Denna märkning bör vara en harmoniserad EU-märkning som fastställs av kommissionen. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att kräva att en sådan harmoniserad märkning används på förpackningar som omfattas av retursystem som har inrättats i enlighet med nationell rätt innan denna förordning träder i kraft.

- (73) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG³² fungerar som ett *skyddsnet* som säkerställer en hög konsumentskyddsnivå inom alla sektorer och kompletterar mer detaljerade krav i sektorsspecifik eller produktspecifik unionsrätt, utom i händelse av konflikt mellan det direktivet och andra unionsregler som rör specifika aspekter av otillbörliga affärsmetoder, då de senare bör ha företräde i förhållande till dessa specifika aspekter. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/825³³ föreskrivs att uppvisande av en frivillig hållbarhetsmärkning som inte uppfyller vissa krav utgör en otillbörlig affärsmetod.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (*direktiv om otillbörliga affärsmetoder*) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/825 av den 28 februari 2024 om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information (EUT L 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av märkningskraven bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att ytterligare förbättra avfallssorteringen, fastställa metoden för identifiering av förpackningars materialsammansättning och för identifiering av ämnen som inger betänkligheter med hjälp av standardiserad, öppen och digital teknik och fastställa en harmoniserad märkning samt specifikationer och format för de märkningskrav för förpackningar och avfallsbehållare som fastställs i denna förordning. Vid utarbetandet av dessa specifikationer bör kommissionen begränsa de språkliga inslagen till ett minimum och beakta vetenskapliga eller andra tillgängliga tekniska uppgifter, inbegripet relevanta internationella standarder. Förekomsten av skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller den pant som debiteras bör beaktas vid utformningen av den harmoniserade märkningen av förpackningar som omfattas av ett retursystem. Mot bakgrund av det nya systemet bör kommissionens beslut 97/129/EG³⁴ upphöra att gälla från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] och dess innehåll införlivas i genomförandeakten.
- (75) De ekonomiska aktörerna bör säkerställa att förpackningarna uppfyller kraven i denna förordning. De bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa sådan efterlevnad i förhållande till deras respektive roller i leveranskedjan för att säkerställa fri rörlighet för förpackningar på den inre marknaden och förbättra förpackningars hållbarhet.

³⁴ Kommissionens beslut 97/129/EG av den 28 januari 1997 om fastställandet av ett identifieringssystem för förpackningsmaterial i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 50, 20.2.1997, s. 28).

- (76) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om design- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra den bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i denna förordning. Bedömningen av överensstämmelse enligt denna förordning bör därför även i fortsättningen endast vara tillverkarens skyldighet.
- (77) Det bör säkerställas att leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial förser tillverkaren med all information och dokumentation som tillverkaren behöver för att visa att förpackningen och förpackningsmaterialet överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.
- (78) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar är det nödvändigt att säkerställa att förpackningar från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning, oavsett om de importeras som fristående förpackningar eller tillsammans med en förpackad produkt. Det är särskilt nödvändigt att säkerställa att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende förpackningen. Importörerna bör därför säkerställa att de förpackningar som de släpper ut på marknaden uppfyller dessa krav och att den dokumentation som upprättas av tillverkarna finns tillgänglig för att kontrolleras av de behöriga nationella myndigheterna.
- (79) När en förpackning släpps ut på marknaden bör varje importör på förpackningen ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke, sin postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas, om sådana finns tillgängliga. Undantag bör göras i de fall det inte är möjligt att ange sådana uppgifter på förpackningen.

- (80) Eftersom distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden efter att de har släppts ut där av tillverkaren eller importören bör dessa iaktta vederbörlig omsorg när det gäller de tillämpliga kraven i denna förordning. Distributören bör också säkerställa att hanteringen av förpackningen inte inverkar negativt på förpackningens överensstämmelse med dessa krav.
- (81) Eftersom distributörer och importörer verkar nära marknaden och spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa förpackningarnas överensstämmelse bör de vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknads kontroll, och de bör vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med all nödvändig information om den berörda förpackningen.
- (82) Varje importör eller distributör som släpper ut en förpackning under sitt eget namn eller varumärke på marknaden, eller som ändrar en förpackning som redan släppts ut på marknaden på ett sätt som skulle kunna påverka efterlevnaden av denna förordning, bör anses vara tillverkare och bör ta på sig ansvaret för tillverkarens skyldigheter.
- (83) Genom att säkerställa en förpacknings spårbarhet längs med hela leveranskedjan underlättas marknads kontrollmyndigheternas uppgift att spåra ekonomiska aktörer som släppt ut eller tillhandahållit förpackningar på marknaden som inte uppfyller kraven. De ekonomiska aktörerna bör därför vara skyldiga att bevara information om sina transaktioner under en viss tidsperiod.

- (84) Problemet med en överdriven generering av förpackningsavfall kan inte lösas fullt ut genom att fastställa skyldigheter avseende förpackningsdesign. För vissa förpackningstyper bör en skyldighet att minska tomrumskvoten åläggas ekonomiska aktörer som fyller eller på annat sätt använder sådana förpackningar. När det gäller gruppförpackningar, transportförpackningar och e-handelsförpackningar som används för leverans av produkter till slutliga distributörer eller slutanvändare bör tomrumskvoten vara högst 50 %. Denna skyldighet bör inte gälla för återanvändbara förpackningar. I linje med avfallshierarkin och för att främja förpackningsinnovation i syfte att minska förpackningsavfallet bör det vara möjligt för ekonomiska aktörer som använder konsumentförpackningar som e-handelsförpackningar att undantas från denna skyldighet. För att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av tomrumskvoten bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa beräkningsmetoden.
- (85) För att säkerställa en hög miljöskyddsnivå på den inre marknaden och en hög nivå när det gäller livsmedelssäkerhet och livsmedelshygien och för att underlätta uppnåendet av målen för förebyggande av förpackningsavfall, bör onödiga förpackningar eller förpackningar som kan undvikas inte släppas ut på marknaden. Förteckningen över sådana förpackningsformat finns i den här förordningen. Kommissionen bör offentliggöra riktlinjer för att mer i detalj förklara den förteckningen, inbegripet genom att tillhandahålla exempel på förpackningar och vägledning om undantagen från begränsningarna.

- (86) För att främja cirkularitet och hållbar användning av förpackningar är det nödvändigt att begränsa risken för att förpackningar som saluförs som återanvändbara inte återanvänds i praktiken och säkerställa att konsumenterna returnerar återanvändbara förpackningar. Det lämpligaste sättet att uppnå detta är att ålägga ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar att säkerställa att ett system för återanvändning införs så att sådana förpackningar kan cirkulera, rotera och användas flera gånger. För att maximera nyttan av sådana system bör minimikrav fastställas för slutna och öppna system. Bekräftelse av att återanvändbara förpackningar överensstämmer med ett system för återanvändning bör också ingå i den tekniska dokumentationen för sådana förpackningar. System för återanvändning kan variera i storlek och geografisk täckning och gå från mindre lokala system till större system som kan sträcka sig över en eller flera medlemsstaters territorier.
- (87) Återanvändbara förpackningar måste vara säkra för användarna. Ekonomiska aktörer som erbjuder sina produkter i återanvändbara förpackningar bör därför säkerställa att förpackningen genomgår en rekonditioneringsprocess, för vilken det bör fastställas krav, innan den används igen.
- (88) Återanvändbara förpackningar blir avfall, i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG, när innehavaren gör sig av med dem, avser att göra sig av med dem eller är skyldig att göra sig av med dem. Återanvändbara förpackningar i en rekonditioneringsprocess betraktas normalt inte som avfall.

- (89) För att uppmuntra till förebyggande av avfall bör det nya begreppet *påfyllning* införas. Påfyllning bör förstås som en särskild avfallsförebyggande åtgärd som bidrar till och är nödvändig för uppnåendet av de mål för förebyggande som fastställs i denna förordning.
- (90) Om ekonomiska aktörer erbjuder möjligheten att köpa produkter genom påfyllning bör de säkerställa att deras påfyllningsstationer uppfyller vissa krav för att trygga konsumenternas hälsa och säkerhet. Om konsumenterna i detta sammanhang använder sina egna behållare bör de ekonomiska aktörerna tillhandahålla information om villkoren för säker påfyllning och användning av dessa behållare. För att uppmuntra till påfyllning bör de ekonomiska aktörerna inte tillhandahålla gratis förpackningar eller förpackningar som inte är en del av ett retursystem vid påfyllningsstationerna. De ekonomiska aktörerna bör vara befriade från ansvar vid livsmedelssäkerhetsproblem som kan uppstå på grund av användning av behållare som tillhandahålls av konsumenter.

- (91) För att minska den ökande andelen engångsförpackningar och den ökande mängden förpackningsavfall som genereras är det nödvändigt att fastställa kvantitativa återanvändningsmål för förpackningar i sektorer som har bedömts ha störst potential att minska mängden förpackningsavfall, nämligen mat och dryck för avhämtning, vitvaror och transportförpackningar. Detta bedömdes på grundval av faktorer som befintliga system för återanvändning, nödvändigheten av att använda förpackningar och möjligheten att uppfylla funktionskraven i fråga om inneslutning, renlighet, hälsa, hygien och säkerhet. Skillnaderna mellan produkterna och deras produktions- och distributionssystem beaktades också. Vid genomförandet av sådana mål bör hänsyn tas till de miljöfördelar som uppnåtts under en produkts hela livscykel. Fastställandet av målen förväntas stödja innovation och öka andelen återanvändbara förpackningar och påfyllningslösningar. Engångsplastförpackningar för mat och dryck som fylls och förbrukas inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn bör inte tillåtas. Konsumenterna bör alltid ha möjlighet att köpa livsmedel och drycker för avhämtning i återanvändbara behållare eller egna behållare på villkor som inte är mindre gynnsamma än de villkor som är tillämpliga på de livsmedel och drycker som erbjuds i engångsförpackningar. Ekonomiska aktörer som säljer livsmedel eller drycker för avhämtning bör erbjuda konsumenterna möjligheten att köpa livsmedel eller drycker i sina egna behållare och möjligheten att köpa livsmedel och drycker i återanvändbara förpackningar.
- (92) På vissa villkor bör medlemsstaterna kunna undanta ekonomiska aktörer från återanvändningsskyldigheter under en förnybar period på fem år. Dessa villkor bör baseras på höga grader av materialåtervinning och gällande procentsatser för avfallsförebyggande i den medlemsstat som beviljar undantag, inbegripet en första mellanliggande grad av avfallsförebyggande på 3 % senast 2028, och till de ekonomiska aktörernas antagande av en företagsplan för avfallsförebyggande och materialåtervinning.

- (93) Utsläppande på marknaden av förpackningar som omfattas av användningsbegränsningarna för vissa förpackningsformat enligt denna förordning för transportmedel som används över gränserna, där cateringtjänster finns tillgängliga ombord, såsom luftfartyg, flygplan, tåg, kryssningsfartyg, färjor, yachter och båtar, bör tolkas som resande med denna förpackning till eller inom unionen. Resande inom unionen bör förstås som en situation där transportmedlet avgår från och anländer till en destination i unionen.
- (94) För att göra återanvändningsmålen mer verkningsfulla och säkerställa likabehandling av ekonomiska aktörer bör ansvaret för målen ligga på de ekonomiska aktörerna. När det gäller återanvändningsmål för drycker bör ansvaret för dessa återanvändningsmål ligga på slutliga distributörer som gör tillhandahåller drycker i konsumentförpackningar till konsumenter. Vissa drycker som anses vara lättfördärliga eftersom de är känsliga för mikrobiologisk nedbrytning orsakad av bakterier eller jäst, behöver särskild aseptisk teknik för att skydda dem från att förstöras samtidigt som de behåller en lång hållbarhetstid. Mjölk och andra lättfördärliga drycker bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla återanvändningsmålen för förpackningar. Målen bör beräknas som en procentandel av försäljningen, såld volym eller vikt av återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller, när det gäller transportförpackningar, som en procentandel av antalet användningar. Målen bör vara materialneutrala. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av återanvändningsmålen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på metoden för beräkning av dem.

- (95) I vissa fall är användning av transportförpackningar för engångsbruk inte nödvändig, eftersom det finns ett stort antal välfungerande återanvändbara alternativ. För att säkerställa att sådana alternativ används på ett effektivt sätt är det lämpligt att kräva att ekonomiska aktörer, när de transporterar produkter mellan olika anläggningar som tillhör samma ekonomiska aktör eller mellan den ekonomiska aktören och de anknutna företagen eller partnerföretagen, endast använder återanvändbara transportförpackningar när det gäller förpackningsformat såsom lastpallar, vikbara plastlådor, plastbackar, IBC-behållare, både hårda och flexibla, eller tunnor. Samma skyldighet bör av samma skäl gälla för ekonomiska aktörer som transporterar produkter inom en medlemsstat. För vissa typer av transport- eller konsumentförpackningar är det inte möjligt att använda återanvändbara alternativ. Detta gäller pappkartonger, där antalet rotationer är mycket lågt, och förpackningar som används för vissa kontaktkänsliga produkter, som kräver särskild tvätt mellan användning. Därför bör sådana förpackningar undantas från skyldigheten att uppfylla återanvändningsmålen för transportförpackningar och konsumentförpackningar som används för att transportera varor.

- (96) Det kan vara svårt för mindre ekonomiska aktörer att uppnå återanvändnings- och påfyllningsmålen. Vissa ekonomiska aktörer bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla återanvändningsmålen för förpackningar om de släpper ut mindre än en viss mängd förpackningar på marknaden och uppfyller definitionen av mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG³⁵ i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller om den slutliga distributören har en försäljningsyta som understiger en viss yta. För dessa ändamål bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av tröskelvärden för försäljningsytan, fastställande och specificering av detaljerande villkor och rapporteringskrav som ska tillämpas på slutdistributörers poolningsarrangemang, ändring av tröskelvärden för storleken på undantagna ekonomiska aktörer och fastställande av ytterligare undantag för vissa andra ekonomiska aktörer eller särskilda förpackningsformat som omfattas av återanvändnings- eller påfyllningsmålen i händelse av särskilda ekonomiska begränsningar, allvarliga problem som rör hygien, livsmedelssäkerhet eller miljön och som hindrar uppnåendet av dessa mål.
- (97) För att kunna kontrollera efterlevnaden av återanvändningsmålen är det nödvändigt att de ekonomiska aktörerna rapporterar till de behöriga myndigheterna. De ekonomiska aktörerna bör rapportera relevanta uppgifter för varje kalenderår, med början från kalenderåret 2030. Medlemsstaterna bör offentliggöra dessa uppgifter.
- (98) Eftersom ekonomiska aktörer kan ha flera olika förpackningsformat bör uppnåendet av återanvändningsmålen beräknas på grundval av den totala mängden livsmedel eller drycker som tillhandahålls på marknaden genom hänvisning till det totala antalet försäljningsenheter eller till vikten av livsmedel eller volymen av drycker, beroende på vad som är tillämpligt.

³⁵ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (99) Med tanke på den fortsatt höga förbrukningen av plastbärkassar, ineffektiv resursanvändning och risken för att plastbärkassar kasseras som skräp, är det lämpligt att behålla bestämmelser som syftar till att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av plastbärkassar, vilket redan har fastställts genom direktiv 94/62/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/720³⁶. Med tanke på de nuvarande olika tillvägagångssätten och de begränsade rapporteringskraven rörande plastbärkassar är det svårt att bedöma om de åtgärder för att minska förbrukningen som medlemsstaterna vidtagit har uppnått målet att *varaktigt* minska förbrukningen av sådana kassar och även om de inte har ökat förbrukningen av andra typer av plastbärkassar. Det är därför nödvändigt att harmonisera definitionen av en varaktig minskning av förbrukningen av plastbärkassar och att fastställa ett gemensamt mål samt införa nya rapporteringskrav.
- (100) Mot bakgrund av resultaten av utvärderingen från 2021 avseende plastbärkassar, med titeln *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive, Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive*, behöver ytterligare åtgärder vidtas för att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar och bedöma eventuella substitutionseffekter med mycket tunna plastbärkassar och tjockare plastbärkassar över 50 mikrometer.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/720 av den 29 april 2015 om ändring av direktiv 94/62/EG när det gäller att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar (EUT L 115, 6.5.2015, s. 11).

- (101) Eftersom mycket tunna plastbärkassar, under 15 mikrometer, med stor sannolikhet blir avfall och bidrar till havsföroreningar, bör åtgärder vidtas för att begränsa utsläppandet av dessa på marknaden, med undantag för strikt nödvändiga användningsområden. Dessa plastkassar bör inte släppas ut på marknaden som förpackningar för livsmedel i bulk, utom av hygieniska skäl eller för förpackning av våta livsmedel i bulk såsom rått kött, fisk och mejeriprodukter.
- (102) För att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar på deras territorium bör medlemsstaterna kunna anta åtgärder som inbegriper förbud av dessa typer av plastbärkassar, genomförande av nationella minskningsmål, bibehållande eller införande av ekonomiska styrmedel samt andra saluföringsbegränsningar, förutsatt att dessa åtgärder är proportionella och icke-diskriminerande. Sådana åtgärder kan variera på grundval av de tunna plastbärkassarnas miljöpåverkan när de återvinns eller bortskaffas, deras komposteringsegenskaper, livslängd eller specifika avsedda användningsområde. Under förutsättning att målen för plastbärkassar i denna förordning uppnås bör det vara möjligt för medlemsstaterna att genomföra bestämmelserna om dessa kassar genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna.
- (103) En minskad användning av plastbärkassar bör inte leda till att de ersätts med bärkassar i andra förpackningsmaterial. Kommissionen bör övervaka användningen av andra förpackningsmaterial och föreslå ett mål och vid behov åtgärder för att minska förbrukningen av sådana förpackningsmaterial.

- (104) För att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillämpning av de hållbarhetskrav som fastställs i eller i enlighet med denna förordning bör efterlevnaden av dessa krav mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till de allmänt vedertagna senaste metoderna.
- (105) För att säkerställa att det inte finns några handelshinder på den inre marknaden bör kraven på hållbarhet för förpackningar, inbegripet avseende ämnen som inger betänkligheter i förpackningar, komposterbara förpackningar, förpackningsminimering, återanvändbara förpackningar och system för återanvändning, harmoniseras på unionsnivå. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse när det gäller sådana krav, inbegripet metoder för provningar, mätningar och beräkningar, är det nödvändigt att införa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar och förpackade produkter som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav.
- (106) I avsaknad av harmoniserade standarder bör gemensamma specifikationer användas som en reservlösning för att underlätta för tillverkarna när det gäller deras skyldighet att uppfylla hållbarhetskraven, till exempel när fastställandet av en harmoniserad standard försenas i onödan. Dessutom bör det vara möjligt att använda gemensamma specifikationer om kommissionen har begränsat eller dragit tillbaka hänvisningarna till relevanta harmoniserade standarder i enlighet med artikel 11.5 i förordning (EU) nr 1025/2012. Överensstämmelsen med gemensamma specifikationer som antagits av kommissionen genom genomförandeakter bör också leda till en presumtion om överensstämmelse.

- (107) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av gemensamma specifikationer bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa, ändra eller upphäva gemensamma specifikationer för kraven på hållbarhet, märkning och system för återanvändning samt att anta metoder för provning, mätning eller beräkning. Kommissionen bör ta hänsyn till synpunkter från relevanta organ och expertgrupper och bör samråda med alla berörda parter vid utarbetandet av utkastet till genomförandeakter.
- (108) För att säkerställa överensstämmelse med annan unionsrätt bör förfarandet för bedömning av överensstämmelse vara den modul för intern tillverkningskontroll som ingår i denna förordning och som baseras på de moduler som ingår i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG³⁷.
- (109) CE-märkning på förpackningar bör inte ange att förpackningen uppfyller kraven i denna förordning, utan endast i förekommande fall ange att den förpackade produkten överensstämmer med tillämplig unionsrätt på produktområdet. Unionsrätten på produktområdet kräver vanligtvis att CE-märkningen för produkten anbringas antingen på själva produkten eller på dess förpackning. Att kräva CE-märkning på förpackningen för att visa att kraven i denna förordning är uppfyllda skulle kunna leda till förvirring och missförstånd i fråga om huruvida märkningen avser själva förpackningen eller den förpackade produkten och i slutändan till osäkerhet om de berörda förpackade produkternas faktiska säkerhet och överensstämmelse med kraven.
- (110) Själva produktförpackningens överensstämmelse med kraven i denna förordning bör påvisas genom EU-försäkran om överensstämmelse.

³⁷ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (111) Tillverkarna bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller information om förpackningens överensstämmelse med denna förordning. Tillverkarna kan också vara skyldiga att upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse enligt annan unionsrätt. För att säkerställa tillgång till information för marknadskontrolländamål bör en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas i fråga om alla relevanta unionsrättsakter. För att minska den administrativa bördan för ekonomiska aktörer bör denna enda EU-försäkran om överensstämmelse kunna bestå av dokumentation om enskilda relevanta försäkringar om överensstämmelse.
- (112) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020³⁸ utgör en ram för marknadskontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer. Den förordningen bör vara tillämplig på de förpackningar som omfattas av den här förordningen för att säkerställa att förpackningar som omfattas av den fria rörligheten för varor inom unionen uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänintressen, såsom människors hälsa, säkerhet och miljön.
- (113) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principen om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser, åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. En effektivare resursanvändning skulle också innebära betydande nettobesparingar för företag, offentliga myndigheter och konsumenter i unionen och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

- (114) Trots de krav för förpackningsminimering och de mål som fastställs i direktiv 94/62/EG har mängden förpackningsavfall ökat i absoluta termer och per capita, och trenderna tyder på en ytterligare kraftig minskning av återanvändning och påfyllning av förpackningar som förstärks av ökad konsumtion i farten och e-handel. Allteftersom produkter, material och förbrukningsmönster har utvecklats har användningen av engångsförpackningar ökat betydligt, särskilt plastprodukter för engångsbruk. Detta är kopplat till detaljhandelsmiljön, med större distributionsnät samt tillverkning och förpackning av produkter på snabba packningslinjer, som utövar ett kombinerat nedåtriktat tryck på marknaden för återanvändning och påfyllning.
- (115) För att övervaka och kontrollera att producenter och producentansvarsorganisationer fullgör sina skyldigheter avseende utökat producentansvar när det gäller insamling och behandling av avfall från deras produkter måste medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter.
- (116) För att säkerställa att medlemsstaterna fullgör målen för förebyggande av avfall och materialåtervinningsmålen på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att förebygga brister i genomförandet bör ett system med rapporter för tidig varning upprätthållas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut. En utvidgning av detta system, som enligt direktiv 94/62/EG omfattade uppnåendet av materialåtervinningsmålen, bör även omfatta mål för minskning av förpackningsavfall som medlemsstaterna måste uppnå senast 2030, 2035 och 2040.

- (117) Eftersom hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall är en viktig del av avfallshanteringen i allmänhet bör medlemsstaterna ägna ett särskilt kapitel åt denna fråga i sina avfallsplaner som utarbetas för fullgörandet av den skyldighet som fastställs i direktiv 2008/98/EG. Åtgärderna för avfallsförebyggande och återanvändning bör ingå i de avfallsförebyggande program som krävs enligt direktiv 2008/98/EG. Dessa kapitel bör ingå i avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen som en del av deras nästa regelbundna utvärdering som krävs enligt direktiv 2008/98/EG, eller tidigare.
- (118) Denna förordning bygger på de regler för avfallshantering och allmänna principer som fastställs i direktiv 2008/98/EG.
- (119) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att de ekonomiska aktörerna vidtar lämpliga åtgärder för att minska avfallsgenereringen genom att eliminera onödiga förpackningar och användningen av vissa förpackningsformat, förlänga förpackningarnas livslängd, ge ny utformning åt produkter eller försäljningsstrategier så att förpackningar inte behövs eller att mindre förpackningsmaterial kan användas, inklusive bulkförsäljning, och övergå från engångsförpackningar till återanvändbara förpackningar.

(120) För att uppnå en ambitiös och varaktig minskning av den totala genereringen av förpackningsavfall bör mål för förebyggande av avfall fastställas för att minska mängden förpackningsavfall per capita senast 2030. Att uppnå ett mål om en minskning av förpackningsavfallet med 5 % senast 2030 jämfört med 2018 bör innebära en övergripande absolut minskning med omkring 19 % i genomsnitt i hela unionen 2030 jämfört med referensscenariot för 2030. För att säkerställa att minskningsåtgärderna fortsätter efter 2030 bör det för 2035 fastställas ett minskningsmål på 10 % jämfört med 2018. Detta beräknas minska mängden förpackningsavfall med 29 % jämfört med referensscenariot för 2035. Ett ytterligare minskningsmål på 15 % jämfört med 2018 bör också fastställas för 2040. Detta beräknas minska mängden förpackningsavfall med 37 % jämfört med referensscenariot för 2040. För att hjälpa medlemsstaterna att uppnå målen för förebyggande av förpackningsavfall bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa en korrigeringsfaktor som tar hänsyn till ökningen eller minskningen av turismen i förhållande till referensåret 2018. Eftersom uppkomsten av förpackningsavfall från handel och industri inte är kopplad till hushållens konsumtion kan målen för förebyggande av avfall per capita i sig inte tillämpas på förpackningsavfall från handel och industri. De medlemsstater som har inrättat separata system för hantering av förpackningsavfall från hushåll, å ena sidan, och förpackningsavfall från industri- och affärssektorer, å andra sidan, bör kunna behålla detta särdrag.

(121) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att uppnå målen för förebyggande av avfall genom ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin, inbegripet åtgärder som genomförs genom system för utökat producentansvar, genom att främja inrättandet och den effektiva driften av system för återanvändning och genom att uppmuntra de ekonomiska aktörerna att erbjuda slutanvändarna ytterligare påfyllningsmöjligheter. Sådana åtgärder bör antas parallellt och utöver andra åtgärder enligt denna förordning som syftar till att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall, såsom krav på förpackningsminimering, återanvändningsmål och påfyllningsskyldigheter, volymgränser och åtgärder för att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att anta bestämmelser som går utöver de minimimål för förebyggande av avfall som fastställs i denna förordning, samtidigt som de allmänna reglerna i EUF-fördraget iakttas och medlemsstaterna agerar i enlighet med denna förordning. När medlemsstaterna genomför sådana åtgärder bör de vara medvetna om risken för en övergång från tyngre till lättare förpackningsmaterial och prioritera åtgärder som minimerar denna risk.

(122) För att genomföra principen om att förorenaren betalar, som kommer till uttryck i artikel 191.2 i EUF-fördraget, är det lämpligt att lägga skyldigheterna för hanteringen av förpackningsavfall på producenterna. I detta syfte bygger denna förordning på de krav på utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG för att säkerställa att systemet med utökat producentansvar täcker hela kostnaderna för avfallshantering av förpackningar och för att underlätta de behöriga myndigheternas adekvata kontroller. Syftet med denna förordning är att tydligt identifiera en producent per förpackningsenhet, oavsett om det gäller tomma förpackningar eller förpackningar som innehåller produkter. Som en allmän regel bör producenten vara den ekonomiska aktör som, i egenskap av tillverkare, importör eller distributör som är etablerad i en medlemsstat, för första gången tillhandahåller förpackade produkter från den medlemsstatens territorium och på samma territorium. Detta innebär alla erbjudanden om distribution, förbrukning eller användning som skulle kunna leda till faktiska leveranser. Om ett företag således köper en förpackad produkt från en annan medlemsstat än den där företaget är beläget eller från ett tredjeland, och levererar denna förpackade produkt i den medlemsstat där det är beläget, bör detta företag anses vara producenten, eftersom det är det första företag som tillhandahåller den förpackade produkten på den medlemsstatens territorium. När det gäller onlineplattformar bör det inledande erbjudandet av en produkt anses vara tillhandahållande i den mening som avses i definitionen av producent. För att minimera onödiga administrativa bördor för småföretag som fyller transportförpackningar, primärproduktionsförpackningar eller serviceförpackningar, oavsett om dessa är engångsförpackningar eller återanvändbara förpackningar, på försäljningsstället bör producenten dock vara den tillverkare, distributör eller importör av sådana förpackningar som tillhandahåller förpackningen för första gången från medlemsstatens territorium, eftersom den ekonomiska aktören är bäst lämpad att fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar.

(123) Å andra sidan, när förpackningen eller den förpackade produkten tillhandahålls genom distansavtal direkt till slutanvändaren, kan producenten också vara etablerad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland. I sådana fall bör producenten, om denne är etablerad i en annan medlemsstat, utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar i den medlemsstat där slutanvändaren är belägen. I de fall då producenten är etablerad i ett tredjeland bör det också vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva att det också är obligatoriskt att utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar för att undvika risken för att skyldigheterna avseende utökat producentansvar kringgås. För att säkerställa respekt för principen om att förorenaren betalar och när det gäller efterlevnaden av utökat producentansvar är det nödvändigt att säkerställa visshet om vilken typ av producent som är ansvarig för förpackningsavfall, särskilt när det gäller *logistikföretag*. Logistikföretag är företag som tar emot importerade varor från tredjeländer och utför hanteringsåtgärder med avseende på de importerade varorna (t.ex. uppäckning och ompackning i mindre format eller mängder för att tillmötesgå kundernas önskemål) innan de skickar varorna till kunderna, oavsett om de befinner sig i samma eller i en annan medlemsstat, med hela, delar av eller utan den ursprungliga transportförpackningen. I sådana fall bör en producent identifieras för de ursprungliga transportförpackningar från ett tredjeland som blir kvar hos logistikföretaget och som blir avfall i unionen. Logistikföretaget äger vanligtvis inte varorna, men bör anses vara producent av den förpackning som kommer från ett tredjeland och som företaget hanterar i sin verksamhet.

- (124) Utöver de kostnader som åläggs producenter i enlighet med denna förordning och i enlighet med direktiv 2008/98/EG behåller medlemsstaterna möjligheten att täcka de nödvändiga kostnaderna för uppstädning, inbegripet transport och efterföljande behandling av förpackningsavfall i skräp som en del av de totala kostnaderna för avfallshantering av förpackningar som bör omfattas av det utökade producentansvaret. Dessa kostnader bör inte överstiga de kostnader som krävs för att tillhandahålla dessa tjänster på ett kostnadseffektivt sätt och bör fastställas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt mellan de berörda aktörerna.
- (125) För att kunna övervaka att producenterna fullgör sina ekonomiska och organisatoriska skyldigheter att säkerställa hanteringen av avfall från de förpackningar som de för första gången tillhandahåller på en medlemsstats territorium, eller packar upp förpackade produkter utan att vara slutanvändare, måste ett producentregister upprättas och förvaltas av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat och producenterna vara skyldiga att registrera sig.
- (126) Producentregistreringskraven bör i största möjliga utsträckning harmoniseras i hela unionen för att underlätta registreringen, särskilt med tanke på att producenterna tillhandahåller förpackningar i olika medlemsstater. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av registreringskraven bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa formatet för registrering i och rapportering till registret, med specifikation av detaljnivån för de uppgifter som ska tillhandahållas och de förpackningstyper och materialkategorier som ska omfattas av den information som lämnas.

- (127) I enlighet med principen om att förorenaren betalar är det mycket viktigt att de producenter, inbegripet e-handelsaktörer, som släpper ut förpackningar och förpackade produkter på unionsmarknaden eller packar upp förpackade produkter utan att vara slutanvändare, tar ansvar för slutbehandlingen av dessa förpackningar och dessa förpackade produkter. System för utökat producentansvar måste inrättas, enligt direktiv 94/62/EG, senast den 31 december 2024, eftersom de är det lämpligaste sättet att uppnå detta och kan ha en positiv miljöpåverkan genom att minska genereringen och öka insamlingen och materialåtervinningen av förpackningsavfall. Det finns stora skillnader i hur systemen för utökat producentansvar är inrättade, hur effektiva de är och hur långt producenternas ansvar sträcker sig. De regler om utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör därför i allmänhet tillämpas på system för utökat producentansvar för producenter i denna förordning och kompletteras med ytterligare särskilda bestämmelser när detta är nödvändigt och lämpligt. För att underlätta separat insamling av förpackningsavfall bör producenterna till exempel finansiera märkningen av avfallsbehållare. En sådan skyldighet skulle vara förenlig med principen om att förorenaren betalar och de allmänna minimikraven för system för utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG.
- (128) När det gäller skyldigheterna avseende utökat producentansvar utgör denna förordning *lex specialis* i förhållande till direktiv 2008/98/EG. Det innebär att bestämmelserna om utökat producentansvar i denna förordning bör ha företräde framför eventuella motstridiga bestämmelser i det direktivet. Denna princip gäller till exempel krav på producentregistrering, anpassning av avgifter för utökat producentansvar och rapportering.

- (129) Utöver det harmoniserade krav på materialåtervinningsbarhet för anpassning av producenternas ekonomiska bidrag som ska fastställas i delegerade akter som antas i enlighet med denna förordning, bör medlemsstaterna tillåtas att använda andra kriterier, såsom innehåll av återvunnet material, återanvändbarhet, förekomst av farliga ämnen eller andra kriterier i enlighet med direktiv 2008/98/EG.
- (130) Producenterna bör kunna fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar kollektivt genom att producentansvarsorganisationer tar på sig ansvaret för deras räkning. Det bör krävas ett godkännande av producenter och producentansvarsorganisationer från medlemsstaterna och de bör bland annat dokumentera att de har de ekonomiska medel som krävs för att täcka de kostnader som det utökade producentansvaret medför. När medlemsstaterna fastställer administrativa regler och förfaranderegler för godkännande av producenter för enskild efterlevnad och producentansvarsorganisationer för kollektiv efterlevnad fastställs bör de ha möjlighet att differentiera processerna för enskilda producenter och producentansvarsorganisationer för att begränsa den administrativa bördan för enskilda producenter. Medlemsstaterna kan tillåta flera producentansvarsorganisationer, eftersom konkurrens dem emellan kan leda till större fördelar för konsumenterna. Den behöriga myndigheten bör kunna ta ut kostnadsbaserade och proportionella avgifter från producenterna eller de producentansvarsorganisationer som anförtrotts fullgörandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar för godkännandeförfarandet vad gäller fullgörandet av dessa skyldigheter.

(131) I fall då den avgift för utökat producentansvar som tas ut av en producentansvarsorganisation kategoriseras som offentliga intäkter, som i fallet med en statligt driven producentansvarsorganisation, och för att följa de budgetregler som kräver att de offentliga intäkterna ska baseras på korrekta uppgifter, bör det vara möjligt för medlemsstaten att kräva att informationen för rapportering till den behöriga myndighet som ansvarar för registret lämnas in av producenten oftare än en gång om året. Eftersom statligt drivna producentansvarsorganisationer inte har fullmakt för en företrädd producent bör de krav som föreskrivs i denna förordning avseende sådana fullmakter inte tillämpas.

- (132) I denna förordning bör det anges hur spårbarheten för näringsidkares skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065³⁹, inbegripet artikel 30.2 och 30.3 i den förordningen, ska tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter som erbjuder förpackningar till konsumenter i unionen med avseende på de register över producenter som upprättas i enlighet med denna förordning. Vid tillämpning av denna förordning bör alla producenter, oavsett om de är etablerade i en medlemsstat eller ett tredjeland, som erbjuder förpackningar genom distansavtal direkt till konsumenter i en medlemsstat anses omfattas av definitionen av näringsidkare enligt förordning (EU) 2022/2065. För att förhindra fripassagerare när det gäller skyldigheterna avseende utökat producentansvar bör det anges hur leverantörerna bör uppfylla dessa skyldigheter med avseende på de register över förpackningsproducenter som upprättas i enlighet med denna förordning. I detta sammanhang bör leverantörer av onlineplattformar som omfattas av tillämpningsområdet för avsnitt 4 i kapitel III i förordning (EU) 2022/2065 och som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter, i enlighet med förordning (EU) 2022/2065 och innan producenterna får använda deras tjänster, erhålla information från dessa producenter om deras efterlevnad av de skyldigheter avseende utökat producentansvar som fastställs i den här förordningen. Reglerna om spårbarhet för näringsidkare som säljer förpackningar online omfattas av reglerna för verkställighet i förordning (EU) 2022/2065.
- (133) Liknande oönskade situationer med friåkare skulle kunna uppstå i förhållande till leverantörer av distributionstjänster. Denna förordning syftar till att förhindra sådana fripassagerare med hjälp av en strategi som liknar den i förordning (EU) 2022/2065 vad gäller leverantörer av onlineplattformar.

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277 27.10.2022, s. 1).

- (134) Det producentregister som upprättats i enlighet med den här förordningen ska betraktas som ett offentligt register vid tillämpning av förordning (EU) 2022/2065. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter bör därför göra sitt bästa för att bedöma om den information som tillhandahålls av de berörda producenterna är tillförlitlig och fullständig, särskilt genom att använda eller kontrollera fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser och onlinegränssnitt eller genom att begära att de berörda näringsidkarna tillhandahåller tillförlitliga styrkande handlingar, i enlighet med förordning (EU) 2022/2065. När det gäller allmänt tillgängliga data i producentregistret kräver *göra sitt bästa* i den mening som avses i artikel 30.2 första stycket i förordning (EU) 2022/2065 normalt att den information som producenten lämnat med allmänt tillgängliga data i producentregistret kontrolleras. Detta gäller särskilt om en medlemsstat har inrättat ett onlinegränssnitt för automatisk dataavstämning i enlighet med den här förordningen.
- (135) Ekonomiska bidrag som åläggs producenter enligt denna förordning utöver de kostnader som avses i artikel 8a.4 a i direktiv 2008/98/EC bör inte påverka eventuella frivilliga avtal mellan e-marknadsplatser och producenter om e-marknadsplatsen för producentens räkning genom en skriftlig fullmakt samtycker till att godta alla eller delar av dessa kostnader.

- (136) Medlemsstaterna bör föreskriva åtgärder för genomförande av utökat producentansvar, regler om separat insamling av förpackningsavfall och regler om märkning av avfallsbehållare om denna förordning inte föreskriver en fullständig harmonisering av dessa åtgärder och regler. Dessutom bör det vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva ytterligare krav för genomförandet av utökat producentansvar, i enlighet med direktiv 2008/98/EG och denna förordning, förutsatt att sådana åtgärder inte skapar hinder på den inre marknaden. Denna förordning reglerar inte vilken aktör som är ansvarig för insamling av förpackningsavfall och andra nationella avtalsarrangemang för insamling av förpackningsavfall.
- (137) Medlemsstaterna bör inrätta retur- och insamlingssystem för förpackningsavfall, så att förpackningsavfall återförs till det lämpligaste alternativet för avfallshantering i linje med avfallshierarkin. Systemen bör vara öppna för medverkan för alla berörda parter, särskilt för ekonomiska aktörer och offentliga myndigheter. Systemen bör inrättas med beaktande av miljön och konsumenternas hälsa, säkerhet och hygien. Retur- och insamlingssystemen bör också vara tillgängliga och tillämpliga på förpackningar för importerade produkter enligt icke-diskriminerande bestämmelser.
- (138) Vissa medlemsstater kan redan ha inrättat separata system för avfallsinsamling och återvinning, som ligger till grund för relevanta nationella tillstånd och avtalsarrangemang, vid införlivandet av artikel 7 i direktiv 94/62/EG med nationell rätt. Det bör vara möjligt för dessa medlemsstater att fortsätta att använda dessa system förutsatt att de på ett korrekt sätt fullgör skyldigheterna enligt denna förordning.

- (139) Medlemsstaterna bör också vidta åtgärder för att främja materialåtervinning som uppfyller kvalitetsnormerna för användning av återvunnet material inom relevanta sektorer. Denna skyldighet är särskilt relevant med tanke på den minimiandel som fastställts för innehållet av återvunnet material i plastförpackningar.
- (140) Insamlingen av förpackningar är ett avgörande steg för att säkerställa cirkularitet och säkerställa en stark marknad för sekundära råvaror. Inrättandet av en obligatorisk insamlingsgrad är ett incitament för att utveckla effektiva och riktade insamlingssystem på nationell nivå och är avsett att öka mängden avfall som sorteras och potentiellt materialåtervinns.
- (141) Det har visat sig att välfungerande retursystem säkerställer en mycket hög insamlingsgrad och återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation, särskilt för dryckesflaskor och dryckesburkar. För att stödja arbetet mot det mål för separat insamling av dryckesflaskor av plast för engångsbruk som fastställs i direktiv (EU) 2019/904 och på så vis ytterligare driva upp insamlingsgrader och uppnå återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation för dryckesbehållare av metall är det lämpligt att medlemsstaterna inrättar retursystem. Dessa system kommer att bidra till att öka tillgången på sekundära råvaror av hög kvalitet som lämpar sig för sluten återvinning och minska nedskräpningen i form av dryckesbehållare.

- (142) Retursystem bör vara obligatoriska för dryckesflaskor av plast för engångsbruk och dryckesbehållare av metall. Medlemsstaterna kan också besluta att inkludera andra förpackningar för andra produkter eller förpackningar som är tillverkade av andra material i dessa system, särskilt glasflaskor för engångsbruk. Medlemsstaterna bör säkerställa att retursystemen för engångsförpackningar, särskilt för glasdryckesflaskor för engångsbruk, är tillgängliga även för återanvändbara förpackningar när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. De bör överväga att inrätta retursystem även för återanvändbara förpackningar. Medlemsstaterna bör, under iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i enlighet med denna förordning, få anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna förordning, t.ex. att ta ut en pantavgift vid försäljningsstället vid konsumtion i hotell- och restauranglokaler, eller skyldigheten för alla slutliga distributörer att godta pantförpackningar oavsett förpackningsmaterial och förpackningsformat som de distribuerar eller deras försäljningsyta.
- (143) Denna förordning bör ta hänsyn till de många olika retursystem som finns i unionen och säkerställa att den tekniska utvecklingen i dessa system inte hindras så länge de uppfyller kraven och kriterierna för att öka insamlingsgraden och säkerställa materialåtervinning av bättre kvalitet.
- (144) Med tanke på produkternas karaktär och skillnaderna i produktions- och distributionssystem bör det dock inte vara obligatoriskt med retursystem för förpackningar för vin, aromatiserade vinprodukter och vinliknande produkter, spritdrycker eller mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013. Medlemsstaterna får dock inrätta retursystem som omfattar sådana dryckesförpackningar och även andra dryckes- och icke-dryckesförpackningar.

- (145) Senast den 1 januari 2029 bör alla retursystem för dryckesflaskor av plast för engångsbruk och dryckesbehållare av metall för engångsbruk uppfylla de allmänna minimikrav som fastställs i denna förordning, med undantag för retursystem som inrättats innan denna förordning träder i kraft, vilka uppnår målet på 90 % separat insamling senast den 1 januari 2029. Dessa krav kommer att bidra till ökad konsekvens och en högre grad av returer i medlemsstaterna. De har fastställts på grundval av berörda parter synpunkter, expertanalyser och bästa praxis från de befintliga retursystemen. Kraven är utformade för att möjliggöra innovation och samtidigt erbjuda en viss flexibilitet för anpassning till lokala förhållanden.
- (146) Medlemsstater med regioner med hög gränsöverskridande verksamhet bör säkerställa att retursystemen gör det möjligt att samla in förpackningar från retursystem i de berörda medlemsstaterna vid särskilda insamlingsplatser och bör sträva efter att möjliggöra återlämning av panten.
- (147) Det bör vara möjligt för de medlemsstater som uppnår en insamlingsgrad på 80 % för de berörda förpackningstyperna utan ett retursystem 2026 att begära att inte inrätta ett retursystem.
- (148) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att välja att genomföra retursystemet på subnationell nivå, med beaktande av relevanta nationella administrativa indelningar och de utomeuropeiska territoriernas särskilda situation, förutsatt att de visar ett sådant systems miljöprestanda och ekonomiska resultat och att det fullständigt överensstämmer med den insamlingsnivå på 90 % för dryckesflaskor av plast för engångsbruk och dryckesbehållare av metall för engångsbruk som fastställs i denna förordning.

- (149) Som en särskild åtgärd för att förhindra avfallsgenerering bör medlemsstaterna aktivt uppmuntra lösningar för återanvändning och påfyllning. De bör stödja inrättandet av system för återanvändning och påfyllning och övervaka hur de fungerar och uppfyller hygienstandarderna. Medlemsstaterna uppmuntras att även vidta andra åtgärder, såsom att inrätta retursystem som omfattar återanvändbara förpackningsformat, använda ekonomiska incitament eller fastställa krav för slutliga distributörer att tillhandahålla en viss andel av andra produkter än de som omfattas av återanvändningsmål och påfyllningsskyldigheter i återanvändbara förpackningar eller genom påfyllning, förutsatt att dessa krav inte leder till att den inre marknaden fragmenteras och handelshinder skapas.
- (150) Kraven på insamling, sortering, omfördelning till fyllare och rengöring skiljer sig helt åt för retursystem för engångsbruk och för pantbaserade system för återanvändning. Därför bör minimikraven för retursystem inte tillämpas på pantbaserade system för återanvändning. I stället bör särskilda krav gälla för system för återanvändning.
- (151) Direktiv 94/62/EG ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852⁴⁰ om fastställande av materialåtervinningsmål som medlemsstaterna ska uppnå senast 2025 och 2030. Dessa mål och reglerna för beräkningen av dem bör behållas. Samtidigt som det erkänns att varje medlemsstat har sin egen utgångspunkt när det gäller materialåtervinningsmål, och även om åtgärder som underlättar uppnåendet av dessa mål föreslås i denna förordning, bör det fortfarande vara möjligt att på vissa villkor senarelägga tidsfristerna för att uppnå materialåtervinningsmålen för 2030. Kommissionen bör dock ges befogenhet att avvisa en reviderad genomförandeplan som lämnats in av en medlemsstat.

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 150, 14.6.2018, s. 141).

(152) Enligt direktiv 94/62/EG ska kommissionen se över materialåtervinningsmålen för förpackningar för 2030 i syfte att bibehålla eller, om så är lämpligt, höja dem. Det är dock ännu inte lämpligt att ändra de mål som fastställts för 2030 eftersom uppgifter visar att vissa medlemsstater fortfarande har svårt att uppnå de befintliga målen. Därför bör åtgärder vidtas för att uppmuntra tillverkarna att släppa ut mer materialåtervinningsbara förpackningar på marknaden och på så sätt hjälpa medlemsstaterna att uppnå materialåtervinningsmålen. I framtiden bör mer detaljerade data om återvinningsflöden av förpackningar och förpackningsavfall rapporteras till kommissionen. Rapporteringen av dessa data kommer att göra det möjligt för kommissionen att se över målen med möjlighet att bibehålla eller höja dem. För att ta hänsyn till effekterna av de åtgärder som syftar till att förbättra förpackningars materialåtervinningsbarhet bör översynen inte äga rum tidigare än den planerade allmänna utvärderingen av denna förordning, dvs. sju år efter dess ikraftträdande. I samband med den översynen bör man också överväga möjligheten att införa nya mål på en mer detaljerad grund än de nuvarande målen.

- (153) Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det förpackningsavfall som genomgår materialåtervinning. Medlemsstaterna bör säkerställa att de data som samlas in om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och korrekta. Som allmän regel bör vikten av det förpackningsavfall som ska räknas som materialåtervunnet fastställas vid den punkt där förpackningsavfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa administrativa bördor bör dock medlemsstaterna, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet genom att mäta den utgående mängden från ett sorteringsförfarande, som korrigeras med beaktande av de genomsnittliga förlusttalen innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, exempelvis på grund av sortering eller annat förberedande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsmängder som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör inkludera information om sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de data som de lämnar in till kommissionen om materialåtervinning av avfall. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlingssystem och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga data, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinningsförfarande genom vilket förpackningsavfallet faktiskt bearbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.

- (154) Om beräkningen av materialåtervinningsgraden tillämpas på aerob eller anaerob behandling av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall kan de avfallsmängder som går in i en aerob eller anaerob behandling räknas som materialåtervunna om behandlingen ger ett resultat som kommer att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrest, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder innehåll av återvunnet material i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, bör bearbetning av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall till material som kommer att användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas, eller som kommer att användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, inte medräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (155) Förpackningsavfall som upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt bearbetas bör räknas som materialåtervunnet om det är avsett att senare bearbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som kommer att användas som bränsle eller annan energikälla, som används som återfyllnad eller bortskaffas, eller som kommer att användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, bör inte medräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

- (156) När kommissionen fastställer metoden för beräkning och kontroll av andelen återvunnet material bör den bedöma tillgänglig materialåtervinningsteknik med beaktande av dess ekonomiska resultat och miljöprestanda, inbegripet produktionskvaliteten, tillgången till avfall, den energi som behövs och växthusgasutsläppen samt annan relevant miljöpåverkan. Kommissionen bör också beakta risken för att sådan teknik används för vilseledande miljöpåståenden.
- (157) Påståenden om förpackningsegenskaper för vilka rättsliga krav fastställs i denna förordning, såsom materialåtervinningsbarhet, innehåll av återvunnet material och återanvändbarhet, bör endast göras i förhållande till förpackningsegenskaper som går utöver de tillämpliga minimikraven i denna förordning och i enlighet med de metoder och regler som fastställs i denna förordning. Det ska också anges om sådana påståenden avser förpackningsenheten, en del av förpackningsenheten eller alla förpackningar som släpps ut på marknaden av den ekonomiska aktören.
- (158) Medlemsstaterna bör ha rätt att räkna in materialåtervinningen av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004⁴¹.

⁴¹ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004 av den 7 juni 2019 om fastställande av regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter om avfall i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG och om upphävande av kommissionens genomförandebeslut C(2012) 2384 (EUT L 163, 20.6.2019, s. 66).

- (159) Vid export av förpackningsavfall från unionen för materialåtervinning är Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1013/2006⁴² och (EU) 2024/1157⁴³ tillämpliga.
- (160) Eftersom återanvändning innebär att inga nya förpackningar släpps ut på marknaden bör återanvändbara konsumentförpackningar som släpps ut på marknaden och träförpackningar som repareras för återanvändning medräknas när det gäller uppnåendet av de olika materialåtervinningsmålen för förpackningar. Medlemsstaterna bör kunna använda denna möjlighet för att beräkna den justerade nivån på materialåtervinningsmålen genom att medräkna högst 5 procentenheter av den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, av återanvändbara konsumentförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och återanvänts inom ett system för återanvändning.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (161) Producenter och producentansvarsorganisationer bör delta aktivt i tillhandahållandet av information till slutanvändare, särskilt konsumenter, om förebyggande och hantering av förpackningsavfall. Denna information bör omfatta tillgång till arrangemang för återanvändning av förpackningar, innebörden av märkning på förpackningar och andra instruktioner om kassering av förpackningsavfall. Producenter och producentansvarsorganisationer bör också informera konsumenterna om att förpackningar märkta som komposterbara innebär att förpackningen är komposterbar under industriellt kontrollerade förhållanden i anläggningar för behandling av bioavfall och inte lämpar sig för hemkompostering. Förpackningar bör inte kasseras som skräp. Producenterna bör också informera om att slutanvändarna har en viktig roll när det gäller att säkerställa en miljömässigt optimal hantering av förpackningsavfall. Modern informationsteknik bör användas för att sprida information till slutanvändare och för att rapportera om förpackningar. Informationen bör spridas antingen med klassiska metoder, med hjälp av affischer både inomhus och utomhus och kampanjer i sociala medier, eller genom mer innovativa metoder, såsom elektronisk tillgång till webbplatser via QR-koder som anbringas på förpackningen.
- (162) Separat insamling utanför hemmet är ett viktigt inslag när det gäller att öka graden av förpackningsinsamling och förbättra cirkulariteten. Medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna bör kunna vidta särskilda åtgärder för separat insamling utanför hemmet, som är anpassad till var konsumenterna befinner sig och till deras vanor.

- (163) För varje kalenderår bör medlemsstaterna förse kommissionen med information om uppnåendet av materialåtervinningsmålen. För att utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som syftar till att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar bör uppgifter om förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar, tjocka plastbärkassar och mycket tjocka plastbärkassar också rapporteras för att möjliggöra en bedömning av huruvida förbrukningen av dessa kassar har ökat till följd av minskningsåtgärderna inriktade på tunna plastbärkassar. För att det ska vara möjligt att bedöma om de obligatoriska retursystem som medlemsstaterna inrättat är effektiva, eller om medlemsstaternas undantag från skyldigheten att inrätta dessa system är motiverade, är det viktigt att genom medlemsstaternas rapportering få information om graden av separat insamling för förpackningar som omfattas av skyldigheten att inrätta retursystem.
- (164) För att fastställa metoden för bedömning av storskalig materialåtervinning bör medlemsstaterna också årligen rapportera uppgifter om mängden materialåtervunnet förpackningsavfall per förpackningskategori och mängden förpackningar som för första gången tillhandahålls på medlemsstatens territorium, eller packas upp av en producent som inte är slutanvändare, per förpackningskategori. Kommissionen bör aggregera dessa uppgifter och offentliggöra dem för att övervaka den årliga utvecklingen av det storskaligt materialåtervunna förpackningsavfallet.
- (165) Medlemsstaterna bör rapportera uppgifterna till kommissionen på elektronisk väg och tillhandahålla en kvalitetskontrollrapport. Dessutom bör uppgifterna om materialåtervinningsmålen åtföljas av en rapport som beskriver de åtgärder som vidtagits för att inrätta ett effektivt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall.

- (166) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av rapporteringsskyldigheterna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa regler för beräkning och kontroll av uppgifter om uppnåendet av materialåtervinningsmålen, graden av separat insamling för förpackningar som omfattas av retursystemet samt uppgifter som är nödvändiga för att fastställa metoden för bedömning av storskalig materialåtervinning. Den genomförandeakten bör också innehålla metoder för fastställande av mängden förpackningsavfall som genererats och fastställa formatet för inlämning av uppgifter. Den bör också fastställa metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar per capita och formatet för inlämning av dessa uppgifter, eftersom uppgifterna krävs för att stödja övervakningen och det fullständiga genomförandet av de materiella kraven för plastbärkassar, särskilt för att säkerställa disaggregerade och obligatoriska uppgifter om olika kategorier av plastbärkassar. Den genomförandeakten bör ersätta kommissionens beslut 2005/270/EC⁴⁴ och kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/896⁴⁵.
- (167) För att bidra till att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att övervaka genomförandet av de mål som fastställs i denna förordning bör medlemsstaterna upprätta förpackningsdatabaser och säkerställa att dessa databaser fungerar väl.

⁴⁴ Kommissionens beslut 2005/270/EC av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databassystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 86, 5.4.2005, s. 6).

⁴⁵ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/896 av den 19 juni 2018 om fastställande av metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar och om ändring av beslut 2005/270/EG (EUT L 160, 25.6.2018, s. 6).

- (168) En effektiv tillämpning av hållbarhetskraven är avgörande för att säkerställa lika konkurrens och för att säkerställa att denna förordnings förväntade fördelar och bidrag till unionens klimat-, energi- och cirkularitetsmål uppnås. Därför bör de behöriga myndigheterna sträva efter att varje år genomföra kontroller av korrektheten i åtminstone delar av EU-försäkringarna om överensstämmelse. Förordning (EU) 2019/1020 som fastställer en övergripande ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden bör tillämpas på förpackningar för vilka hållbarhetskrav fastställs i enlighet med denna förordning. De mekanismer för marknadskontroll som fastställs i förordning (EU) 2019/1020 anger kraven för marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och föreskriver skyddsmekanismer för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning när det gäller utsläppande av förpackningar på marknaden.
- (169) Förpackningar bör endast släppas ut på marknaden om de inte utgör en känd risk för miljön och människors hälsa. För rikta in marknadskontrollinsatserna bör en förpackning som utgör en risk, med avseende på tillämpning av denna förordning, definieras som en förpackning som, genom att inte uppfylla ett hållbarhetskrav eller på grund av att en ansvarig ekonomisk aktör inte uppfyller ett hållbarhetskrav, negativt kan påverka miljön eller de andra allmänna intressen som skyddas genom de relevanta kraven.

- (170) Det bör inrättas ett förfarande enligt vilket berörda parter informeras om åtgärder som planeras för förpackningar som utgör en risk. Förfarandet bör även ge marknadskontrollmyndigheterna möjlighet att, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, ingripa i ett tidigt skede mot sådana förpackningar. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställandet av huruvida de nationella åtgärder som vidtas avseende produkter som inte uppfyller kraven är motiverade eller inte. Kommissionen ska, om det är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skyddet av miljön eller människors hälsa, anta genomförandeakter med omedelbar verkan.
- (171) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha rätt att kräva att ekonomiska aktörer vidtar korrigerande åtgärder när det konstateras att en förpackning inte uppfyller hållbarhets- och märkningskraven eller att den ekonomiska aktören har brutit mot andra bestämmelser om utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av förpackningar. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av kravet på att ekonomiska aktörer ska vidta korrigerande åtgärder bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på beslut om huruvida en nationell åtgärd är berättigad.

- (172) Vid oro för människors hälsa bör marknadskontrollmyndigheten inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att genomföra kontroller av denna risk och som utsetts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625⁴⁶, förordningarna (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 och (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EG.

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

(173) Offentlig upphandling står för 14 % av unionens BNP. För att bidra till målen att uppnå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektiviteten och övergå till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att, när så är lämpligt, kräva att upphandlande myndigheter och enheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁴⁷ och 2014/25/EU⁴⁸, anpassar sin offentliga upphandling till särskilda obligatoriska minimikrav för grön offentlig upphandling, som ska fastställas i de genomförandeakter som antas i enlighet med denna förordning. Jämfört med en frivillig strategi bör obligatoriska krav maximera de offentliga utgifternas hävstångseffekt för att öka efterfrågan på förpackningar med bättre prestanda. Kraven bör vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att vid offentlig upphandling hänvisa till tekniska specifikationer, urvalskriterier eller villkor för fullgörande av kontrakt i sina krav, och det bör inte vara nödvändigt att dessa krav är kumulativa. Upphandlande myndigheter och enheter bör, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i enlighet med denna förordning, kunna anta bestämmelser som går utöver de minimikrav för grön offentlig upphandling som fastställs i denna förordning.

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

(174) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar och för att skapa likvärdiga förutsättningar är det nödvändigt att säkerställa att förpackningar från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning, oavsett om de importeras som fristående förpackningar eller tillsammans med en förpackad produkt. Det är särskilt nödvändigt att säkerställa att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende den förpackningen. Samarbete på marknaden mellan marknadskontrollmyndigheter och ekonomiska aktörer bör prioriteras. Åtgärder som vidtas av myndigheter utsedda i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, och som kan beröra alla förpackningar som förs in på unionsmarknaden, bör därför främst inriktas på förpackningar som omfattas av förbudsåtgärder vidtagna av marknadskontrollmyndigheter. Om marknadskontrollmyndigheterna vidtar sådana förbudsåtgärder, och förbudsåtgärderna inte är begränsade till det nationella territoriet, bör de meddela de myndigheter som utsetts för kontroll av förpackningar som förs in på unionsmarknaden de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera sådana förpackningar som inte uppfyller kraven vid gränserna, inbegripet information om de förpackade produkterna och de ekonomiska aktörerna, för att möjliggöra en riskbaserad strategi för produkter som förs in på unionsmarknaden. I sådana fall kommer tullmyndigheterna att försöka identifiera och stoppa dessa förpackningar vid gränserna.

- (175) För att optimera och avlasta kontrollen vid unionens yttre gränser är det nödvändigt att möjliggöra automatisk uppgiftsöverföring mellan informations- och kommunikationssystemet för marknads kontroll (ICSMS) och tullsystemen. Man bör skilja mellan två olika uppgiftsöverföringar med hänsyn till deras respektive syften. För det första bör uppgifter om förbudsåtgärder som beslutats av marknads kontrollmyndigheterna till följd av att förpackningar som inte uppfyller kraven identifierats överföras från ICSMS till tullmyndigheterna; dessa bör användas av myndigheter som utsetts för att genomföra kontroller vid de yttre gränserna för att identifiera förpackningar på vilka en sådan förbudsåtgärd bör tillämpas. För dessa första uppgiftsöverföringar bör det elektroniska systemet för riskhantering och tullkontroller enligt artikel 36 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447⁴⁹ användas, utan att det påverkar framtida utveckling av tullmyndigheternas riskhanteringsmiljö. För det andra, om tullmyndigheterna identifierar förpackningar som inte uppfyller kraven, är det nödvändigt att använda ett ärendehanteringssystem för att bland annat överföra underrättelsen om avbrytandet, marknads kontrollmyndigheternas slutsatser och resultaten av tullmyndigheternas åtgärder. EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor stöder dessa andra uppgiftsöverföringar mellan ICSMS och nationella tullsystem.
- (176) För att säkerställa enhetliga villkor för införandet av förbindelsen för kommunikation mellan marknads kontrollmyndigheterna och tullmyndigheterna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på specificering av förfaranderegler och de närmare bestämmelserna för genomförandet, inbegripet funktioner, dataelement och databehandling, samt reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och ansvar för denna förbindelse.

⁴⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

- (177) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁵⁰. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Vid utarbetandet av dessa delegerade akter bör kommissionen beakta vetenskapliga eller andra tillgängliga tekniska uppgifter, inbegripet relevanta internationella standarder.
- (178) De genomförandebefogenheter som kommissionen tilldelas genom denna förordning bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵¹.
- (179) För att säkerställa att produktkraven i direktiv (EU) 2019/904 kan övervakas och verkställas och att de omfattas av lämplig marknadskontroll bör förordning (EU) 2019/1020 ändras så att direktiv (EU) 2019/904 införlivas i dess tillämpningsområde. Bestämmelserna om kraven avseende andelen innehåll av återvunnen plast i dryckesflaskor av plast från och med den 1 januari 2030 och motsvarande rapporteringsskyldigheter bör utgå i direktiv (EU) 2019/904, eftersom denna fråga enbart regleras genom denna förordning.

⁵⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (180) I denna förordning fastställs allmänna regler som är tillämpliga på alla förpackningar. Vissa plastprodukter för engångsbruk som omfattas av direktiv (EU) 2019/904, såsom plastbärkassar, muggar och livsmedels- och dryckesbehållare, inklusive flaskor, anses dock vara förpackningar. Direktiv (EU) 2019/904 utgör *lex specialis* i förhållande till denna förordning. I händelse av en konflikt mellan direktiv (EU) 2019/904 och denna förordning bör direktiv (EU) 2019/904 ha företräde inom dess tillämpningsområde. Enligt direktiv (EU) 2019/904 ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att minska förbrukningen av vissa plastartiklar för engångsbruk, inbegripet marknadsbegränsningar. Sådana marknadsbegränsningar bör gälla och ha företräde framför eventuella motstridiga bestämmelser i denna förordning. I denna förordning föreskrivs en begränsning av utsläppandet på marknaden av de plastprodukter som förtecknas i punkt 3 i bilaga V till denna förordning, medan direktiv (EU) 2019/904 gör det möjligt för medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att minska förbrukningen av dessa plastartiklar för engångsbruk. Eftersom nationella genomförandeåtgärder enligt direktiv (EU) 2019/904 kan vara mindre restriktiva än ett förbud mot utsläppande på marknaden bör denna förordning ha företräde framför direktiv (EU) 2019/904 när det gäller sådana produkter som omfattas av definitionen av förpackningar, i syfte att främja minskningen av plastförpackningar för engångsbruk och minska mängden plastförpackningar för engångsbruk i miljön. Därför bör det inte vara möjligt för medlemsstaterna att anta ett undantag från förbudet i direktiv (EU) 2019/904 mot utsläppande på marknaden av förpackningar av expanderad polystyren. För att återspegla detta bör direktiv (EU) 2019/904 ändras i enlighet med detta.
- (181) Eftersom denna förordning inte reglerar innehållet av återvunnet material i någon plastdel i förpackningar före den 1 januari 2030 bör bestämmelser om krav på återvunnet material för plastflaskor i direktiv (EU) 2019/904 fortsätta att gälla fram till det datumet.

- (182) För att öka allmänhetens förtroende för förpackningar som släpps ut på marknaden, särskilt när det gäller överensstämmelse med hållbarhetskraven, bör ekonomiska aktörer som släpper ut förpackningar som inte uppfyller kraven på marknaden, eller som inte fullgör sina skyldigheter, bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.
- (183) Enligt artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska medlemsstaterna tillhandahålla rättsmedel som är tillräckliga för att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd på de områden som omfattas av unionsrätten, inbegripet medlemsstaternas domstolar. I detta avseende bör medlemsstaterna säkerställa att berörda personer, såsom fysiska eller juridiska personer som har klagat över eller rapporterat att förpackningar, oavsett om de är fristående eller tillsammans med en förpackad produkt, inte uppfyller kraven i denna förordning, har tillgång till rättslig prövning i enlighet med de skyldigheter som medlemsstaterna har enats om såsom parter i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor⁵²upprättad i Århus den 25 juni 1998 (*Århuskonventionen*).
- (184) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av eventuella ytterligare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och dess inverkan på förpackningarnas miljöhållbarhet och den inre marknads funktion.

⁵² EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (185) Det är nödvändigt att ge ekonomiska aktörer tillräckligt med tid för att anpassa sina förfaranden för att fullgöra sina skyldigheter och uppfylla kraven enligt denna förordning. På samma sätt är det nödvändigt att ge tillräckligt med tid för medlemsstaterna att anta administrativa åtgärder när det gäller de behöriga myndigheternas organisation av godkännandeförfarandena samtidigt som kontinuiteten för de ekonomiska aktörerna bibehålls, och för att upprätta den administrativa infrastruktur som behövs för att tillämpa förordningen. Tillämpningen av denna förordning bör därför skjutas fram till ett datum när dessa förberedelser rimligen kan vara avslutade. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att underlätta för mikroföretag och små och medelstora företag att uppfylla sina skyldigheter och kraven enligt denna förordning, bland annat genom vägledning från kommissionen för att underlätta ekonomiska aktörers efterlevnad, med fokus på små och medelstora företag.
- (186) För att uppfylla dessa åtaganden och upprätta ett ambitiöst men ändå harmoniserat ramverk för förpackningar är det nödvändigt att anta en förordning som fastställer krav på förpackningar under hela deras livscykel. Direktiv 94/62/EG bör därför upphävas.
- (187) Direktiv 94/62/EG bör upphöra att gälla med verkan från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas. För att säkerställa en smidig övergång och kontinuitet fram till dess att nya regler antas av kommissionen enligt denna förordning, och för att skapa kontinuitet i tillämpningen av systemet för unionens egna medel när det gäller egna medel baserade på icke-materialåtervunnet plastförpackningsavfall, bör vissa skyldigheter enligt det direktivet avseende märkning, materialåtervinningsmål och överföring av uppgifter till kommissionen förbli i kraft under en viss period.

(188) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra förpackningarnas miljömässiga hållbarhet och säkerställa förpackningarnas fria rörlighet på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs krav för förpackningars hela livscykel när det gäller miljömässig hållbarhet och märkning för att tillåta utsläppande på marknaden av förpackningar. I förordningen fastställs också krav för utökat producentansvar, förebyggande av förpackningsavfall, såsom minskning av onödiga förpackningar och återanvändning eller påfyllning av förpackningar, samt insamling och behandling, inbegripet materialåtervinning, av förpackningsavfall.
2. Denna förordning bidrar till en effektivt fungerande inre marknad genom att harmonisera nationella åtgärder för förpackningar och förpackningsavfall för att undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, samtidigt som den förebygger eller minskar den negativa påverkan av förpackningar och förpackningsavfall på miljön och människors hälsa, på grundval av en hög miljöskyddsnivå.
3. Denna förordning bidrar till omställningen till en cirkulär ekonomi och till att uppnå klimatneutralitet senast 2050, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁵³, genom att fastställa åtgärder i linje med den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG (*avfallshierarkin*).

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, p. 1).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på alla förpackningar, oavsett vilket material som används, och på allt förpackningsavfall, oavsett om sådana förpackningar används i eller sådant förpackningsavfall härrör från industrin, annan tillverkning, detaljhandel eller distribution, kontor, tjänster eller hushåll.
2. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2008/98/EG när det gäller hantering av farligt avfall eller tillämpningen av kraven för förpackningar i unionens regelverk, såsom kraven på säkerhet, kvalitet, hälsoskydd och hygien när det gäller förpackade produkter, eller kraven för transporter. Om denna förordning är oförenlig med direktiv 2008/68/EG ska dock direktiv 2008/68/EG ha företräde.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 1. *förpackning*: en artikel, oberoende av de material av vilka den är tillverkad, som är avsedd att användas av en ekonomisk aktör för att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter till en annan ekonomisk aktör eller till en slutanvändare och som kan delas in i förpackningsformat på grundval av dess funktion, material och design, inbegripet
 - a) en artikel som behövs för att innesluta, stödja eller bevara en produkt under hela dess livslängd utan att utgöra en integrerad del av produkten och som är avsedd att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans med produkten,

- b) en komponent i, och ett underordnat element till, en artikel som avses i led a som är integrerad i artikeln,
 - c) ett underordnat element till en artikel som avses i led a, som är hängt direkt på eller fäst vid produkten, som fyller en förpackningsfunktion utan att vara en integrerad del av produkten och som är avsett att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans med produkten,
 - d) en artikel som är utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället för utlämning av produkten, även kallad *serviceförpackning*,
 - e) en engångsartikel som säljs, fylls eller är utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället, och som fyller en förpackningsfunktion,
 - f) en genomsläpplig te-, kaffe- eller annan dryckespåse eller mjuk enportionsenhet för efteranvändning som innesluter te, kaffe eller annan dryck och som är avsedd att användas och bortskaffas tillsammans med produkten,
 - g) en icke genomsläpplig enportionsenhet för te, kaffe eller annan dryck som är avsedd att användas i en maskin och som används och bortskaffas tillsammans med produkten.
2. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG; återanvändbara förpackningar som skickas till rekonditionering anses inte vara avfall.

3. *förpackning för avhämtning*: serviceförpackning som fylls vid försäljningsstället, med dryck eller färdiglagad mat, som är förpackad för transport och omedelbar konsumtion på en annan plats utan att det behövs någon ytterligare beredning, och som vanligtvis konsumeras från förpackningen.
4. *primärproduktionsförpackning*: artikel som är utformad och avsedd att användas som förpackning för obearbetade produkter från primärproduktion enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002⁵⁴.
5. *konsumentförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en säljenhet bestående av produkter och förpackning till slutanvändaren.
6. *gruppförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en grupp av ett visst antal säljenheter, oavsett om denna grupp av säljenheter säljs som sådan till slutanvändaren eller om den används för att underlätta påfyllning av hyllorna på försäljningsstället eller för att skapa en lagerenhet eller distributionsenhet, och som kan tas bort från produkten utan att detta påverkar produktens egenskaper.
7. *transportförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den underlättar hantering och transport av en eller flera säljenheter eller en grupp av säljenheter, för att förhindra skador på produkten vid hantering och transport, med undantag av väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

8. *e-handelsförpackning*: en transportförpackning som används för att leverera produkter i samband med försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning till slutanvändaren.
9. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en förpackning, tom eller tillsammans med en produkt, för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
10. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en förpackning, tom eller tillsammans med en produkt, på unionsmarknaden.
11. *tillhandahållande på en medlemsstats territorium*: leverans av en förpackning, tom eller tillsammans med en produkt, för distribution, förbrukning eller användning på medlemsstatens territorium i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt.
12. *ekonomisk aktör*: tillverkare, leverantör, importör, distributör, tillverkarens representant, slutlig distributör och leverantör av distributionstjänster.
13. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en förpackning eller en förpackad produkt; emellertid ska med *tillverkare* avses
 - a) om inte annat följer av led b, den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka en förpackning eller en förpackad produkt i eget namn eller under eget varumärke, oavsett om andra varumärken är synliga på förpackningen eller på den förpackade produkten,

- b) den fysiska eller juridiska person som levererar förpackningen, om den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen eller den förpackade produkten i eget namn eller under eget varumärke omfattas av definitionen av mikroföretag i rekommendation 2003/361/EG i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], och den fysiska eller juridiska person som levererar förpackningen till den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen i eget namn eller under eget varumärke är belägen i samma medlemsstat.
14. *distansavtal*: distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU⁵⁵.
15. *producent*: varje tillverkare, importör eller distributör på vilken, oavsett försäljningsmetod, inbegripet genom distansavtal, något av följande är tillämpligt:
- a) Tillverkaren, importören eller distributören är etablerad i en medlemsstat och för första gången från den medlemsstatens territorium och på samma territorium tillhandahåller transportförpackningar, serviceförpackningar eller primärproduktionsförpackningar, antingen som engångsförpackningar eller som återanvändbara förpackningar, eller

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

- b) tillverkaren, importören eller distributören är etablerad i en medlemsstat och för första gången från den medlemsstatens territorium och på samma territorium tillhandahåller produkter som är förpackade i andra förpackningar än de som avses i led a, eller
 - c) tillverkaren, importören eller distributören är etablerad i en medlemsstat eller i ett tredjeland och för första gången på en annan medlemsstats territorium tillhandahåller transportförpackningar, serviceförpackningar eller primärproduktionsförpackningar direkt till slutanvändare, antingen som engångsförpackningar eller som återanvändbara förpackningar, eller
 - d) tillverkaren, importören eller distributören är etablerad i en medlemsstat eller i ett tredjeland och för första gången på en annan medlemsstats territorium tillhandahåller produkter som är förpackade i andra förpackningar än de som avses i led c direkt till slutanvändare.
 - e) tillverkaren, importören eller distributören är etablerad i en medlemsstat och packar upp förpackade produkter utan att vara slutanvändare, såvida inte en annan person är producent enligt definitionen i led a, b, c eller d.
16. *leverantör*: varje fysisk eller juridisk person som levererar en förpackning eller förpackningsmaterial till en tillverkare.
17. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en förpackning från ett tredjeland på marknaden.

18. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en förpackning på marknaden.
19. *tillverkarens representant*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter, med beaktande av tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.
20. *behörigt ombud för utökat producentansvar*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i en medlemsstat där producenten för första gången tillhandahåller förpackningar eller förpackade produkter på medlemsstatens territorium, eller där producenten packar upp förpackade produkter utan att vara slutanvändare, som inte är den medlemsstat eller det tredjeland där producenten är etablerad, och som utsetts av producenten i enlighet med artikel 8a.5 tredje stycket i direktiv 2008/98/EG för att uppfylla den producentens skyldigheter enligt kapitel VIII i denna förordning.
21. *slutlig distributör*: den fysiska eller juridiska person i leveranskedjan som levererar förpackade produkter, inbegripet genom återanvändning, eller produkter som slutanvändaren kan köpa genom påfyllning.
22. *konsument*: en fysisk person som agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.

23. *slutanvändare*: en fysisk eller juridisk person som är bosatt eller etablerad i unionen, till vilken en produkt har tillhandahållits i denna persons egenskap av antingen konsument eller professionell slutanvändare i dennes industriella eller yrkesmässiga verksamhet och som inte tillhandahåller den produkten vidare på marknaden i den form som levererats till den.
24. *kompositförpackning*: en förpackningsenhet av två eller flera olika material, som utgör en del av det huvudsakliga förpackningsmaterialets vikt och som inte kan separeras för hand och därför utgör en integrerad enhet, såvida inte ett av materialen utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 % av förpackningsenhetens totala massa och med undantag för märkning, lack, färger, tryckfärg, lim och förslutningar, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2019/904.
25. *förpackningsavfall*: alla förpackningar och allt förpackningsmaterial som är avfall, med undantag av restprodukter från produktion.
26. *förebyggande av förpackningsavfall*: åtgärder som vidtas innan förpackningar eller förpackningsmaterial har blivit förpackningsavfall och som minskar mängden förpackningsavfall, så att färre eller inga förpackningar krävs för att innesluta, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter, inbegripet åtgärder avseende återanvändning av förpackningar och åtgärder för att förlänga förpackningars livslängd innan de blir avfall.
27. *återanvändning*: varje förfarande varigenom återanvändbara förpackningar återanvänds flera gånger för samma ändamål som de är utformade för.
28. *engångsförpackning*: en förpackning som inte är återanvändbar.

29. *rotation*: den cykel som genomgås av en återanvändbar förpackning från den tidpunkt då den släpps ut på marknaden tillsammans med den produkt den är avsedd att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera, till den tidpunkt då den är klar att återanvändas inom ett system för återanvändning i syfte att på nytt levereras till slutanvändarna tillsammans med en annan produkt.
30. *resa*: överföringen av förpackningar, från fyllning eller lastning till tömning eller lossning, som en del av en rotation eller för sig.
31. *system för återanvändning*: de organisatoriska, tekniska eller finansiella arrangemang, tillsammans med incitament, som möjliggör återanvändning antingen i slutna eller öppna system, såsom ett retursystem som säkerställer att förpackningar samlas in för återanvändning.
32. *rekonditionering*: en åtgärd som förtecknas i del B i bilaga VI och som behövs för att återställa en återanvändbar förpackning till ett funktionsdugligt tillstånd för återanvändning.
33. *påfyllning*: en process genom vilken en behållare, som uppfyller förpackningsfunktionen och som antingen ägs av slutanvändaren eller som slutanvändaren köper vid den slutliga distributörens försäljningsställe, fylls på av slutanvändaren eller av den slutliga distributören med en eller flera produkter som slutanvändaren köper av den slutliga distributören.
34. *påfyllningsstation*: en plats där en slutlig distributör erbjuder slutanvändare produkter som kan köpas genom påfyllning.
35. *hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn*: hotell- och restaurangverksamhet och café eller cateringverksamhet enligt den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2.

36. *försäljningsyta*: den yta som är avsatt för visning av produkter som bjuds ut till försäljning och för betalning av sådana varor och där kunderna rör sig och vistas ej inbegripet ytor som inte är öppna för allmänheten, såsom lagringsytor, eller andra ytor där produkter inte visas, såsom parkeringsplatser; när det gäller e-handelsförpackningar ska lagrings- och avsändningsytan betraktas som försäljningsyta.
37. *design för materialåtervinning*: design av förpackningar, inbegripet enskilda förpackningskomponenter, som säkerställer förpackningarnas materialåtervinningsbarhet genom etablerade processer för insamling, sortering och materialåtervinning som har visat sig fungera i en operativ miljö.
38. *materialåtervinningsbarhet*: förpackningars förenlighet med hantering och bearbetning av avfall genom deras design, baserat på separat insamling, sortering i separata flöden, storskalig materialåtervinning och användning av återvunnet material för att ersätta primära råvaror.
39. *förpackningsavfall som materialåtervinns i stor skala*: förpackningsavfall som samlas in separat, sorteras och materialåtervinns i installerad infrastruktur, med hjälp av etablerade processer som har visat sig fungera i en operativ miljö vilket på unionsnivå säkerställer en årlig mängd återvunnet material inom varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II som är lika med eller större än 30 % för trä och 55 % för alla andra material; det inbegriper förpackningsavfall som exporteras från unionen för avfallshantering och som kan anses uppfylla kraven i artikel 53.11.

40. *återvinning genom materialcirkulation*: varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål, med undantag för biologisk rening av avfall, upparbetning av organiskt material, energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller för återfyllnadsförfaranden.
41. *återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation*: varje materialåtervinningsförfarande genom vilket återvunnet material framställs som har en kvalitet som är likvärdig med originalmaterialet, på grundval av bevarade tekniska egenskaper, och som används som ersättning för primära råvaror för förpackningar eller andra tillämpningar där kvaliteten på det återvunna materialet bibehålls.
42. *förpackningskategori*: en kombination av material och särskild förpackningsdesign som bestämmer materialåtervinningsbarhet med hänvisning till de mest avancerade etablerade processerna för insamling, sortering och materialåtervinning som har visat sig fungera i en operativ miljö, och som är relevant för definitionen av kriterierna för design för materialåtervinning.
43. *integrerad komponent*: en förpackningskomponent, oavsett om den är av samma eller ett annat material än eller särskiljs från förpackningsenhetens huvuddel, som är en integrerad del av förpackningsenheten och dess funktion, som inte behöver tas bort från förpackningsenhetens huvuddel för att förpackningsenhetens funktionalitet ska säkerställas och som normalt kasseras samtidigt med förpackningsenhetens huvuddel, men inte nödvändigtvis med hjälp av samma metod för bortskaffande.

44. *separat komponent*: en förpackningskomponent, oavsett om den är av samma eller ett annat material än förpackningsenhetens huvuddel, som särskiljs från förpackningsenhetens huvuddel, som måste tas bort fullständigt och permanent från förpackningsenhetens huvuddel och som normalt kasseras före och separat från förpackningsenhetens huvuddel, inbegripet förpackningskomponenter som kan separeras från varandra redan genom mekanisk påfrestning under transport eller sortering.
45. *förpackningsenhet*: en enhet, inklusive alla integrerade eller separata komponenter, vilken som en helhet fyller en förpackningsfunktion, såsom att innehålla, skydda, hantera, leverera, lagra, transportera eller presentera produkter, och som inkluderar oberoende enheter av grupp- eller transportförpackningar som kasseras före försäljningstillfället.
46. *innovativ förpackning*: en form av förpackning som tillverkas med hjälp av nya material, vilket leder till en betydande förbättring av förpackningens funktioner, såsom förmågan att innehålla, skydda, hantera eller leverera produkter, och till sammantaget påvisbara miljöfördelar, med undantag för förpackningar som är ett resultat av ändringar av befintliga förpackningar med det huvudsakliga syftet att förbättra presentationen av produkter och saluföringen.
47. *sekundära råvaror*: råvaror som har genomgått all nödvändig kontroll och sortering och erhållits genom materialåtervinningsprocesser och kan ersätta primära råvaror.

48. *plastavfall efter konsumentledet*: avfall som består av plast och som härrör från plastprodukter som har släppts ut på marknaden eller tillhandahållits för distribution, konsumtion eller användning i ett tredjeland i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt.
49. *kontaktkänslig förpackning*: förpackning som är avsedd att användas för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003⁵⁶, förordning (EG) nr 1935/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009⁵⁷, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009⁵⁸, förordning (EU) 2017/745 eller (EU) 2017/746, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4⁵⁹ eller förordning (EU) 2019/6, eller direktiv 2001/83/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG⁶⁰ eller direktiv 2008/68/EG, eller för produkter enligt definitionerna i artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut (EU) 2023/1809⁶¹.

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 av den 11 december 2018 om tillverkning, utsläppande på marknaden, användning av foder som innehåller läkemedel, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 1).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EGT L 183, 12.7.2002, s. 51).

⁶¹ Kommissionens beslut (EU) 2023/1809 av den 14 september 2023 om fastställande av kriterier för EU-miljömärket för absorberande hygienprodukter och för återanvändbara manskoppar (EUT L 234, 22.9.2023, s. 142).

50. *komposterbar förpackning*: förpackning som bryts ned biologiskt under industriellt kontrollerade förhållanden eller som kan genomgå biologisk nedbrytning under sådana förhållanden, inbegripet genom anaerob nedbrytning, men inte nödvändigtvis vid hemkompostering, vid behov kombinerat med fysisk behandling, som slutligen leder till förpackningens omvandling till koldioxid eller, i avsaknad av syre, metan och mineralsalter, biomassa och vatten och som inte hindrar eller äventyrar separat insamling eller processen för kompostering och anaerob nedbrytning.
51. *hemkomposterbar förpackning*: förpackning som kan brytas ned biologiskt under icke kontrollerade förhållanden, som inte är komposteringsanläggningar i industriell skala och där komposteringsprocessen utförs av privatpersoner i syfte att framställa kompost för eget bruk.
52. *plast*: ett material som består av en polymer i den mening som avses i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1907/2006, med eventuella tillsatser eller andra ämnen, som kan användas som huvudsaklig strukturkomponent i förpackningar, med undantag för naturliga polymerer som inte har modifierats på kemisk väg.
53. *biobaserad plast*: plast som är tillverkad av biologiska resurser såsom råvaror för biomassa, organiskt avfall eller biprodukter, och oavsett om plasten är biologiskt nedbrytbar eller inte.

54. *dryckesflaskor av plast för engångsbruk*: dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan till direktiv (EU) 2019/904.
55. *plastbärkassar*: bärkassar, med eller utan handtag, av plast, som tillhandahålls konsumenter på försäljningsställen för produkter.
56. *tunna plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek under 50 mikrometer.
57. *mycket tunna plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek under 15 mikrometer.
58. *tjocka plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek mellan 50 och 99 mikrometer.
59. *mycket tjocka plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek över 99 mikrometer.
60. *avfallsbehållare*: behållare och andra anordningar som används för att lagra och samla in avfall, till exempel behållare, kärl och påsar.
61. *pant*: ett definierat belopp, som inte är en del av priset på en förpackad eller fylld produkt, som slutanvändaren betalar vid köp av en sådan förpackad eller fylld produkt, som omfattas av ett retursystem i en viss medlemsstat och som går att lösa in när slutanvändaren eller någon annan person återlämnar pantförpackningen till en insamlingsplats som inrättats för detta ändamål.

62. *retursystem*: ett system där en pant debiteras slutanvändaren, när denne köper en förpackad eller fylld produkt som omfattas av detta system, och som kan lösas in när pantförpackningen returneras genom någon av de insamlingskanaler som är godkända för detta ändamål av de nationella myndigheterna.
63. *teknisk specifikation*: ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av en produkt, process eller tjänst.
64. *harmoniserad standard*: en standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
65. *bedömning av överensstämmelse*: en process där det visas huruvida hållbarhets-, säkerhets-, märknings- och informationskraven för förpackningar enligt denna förordning har uppfyllts.
66. *producentansvarsorganisation*: en juridisk person som finansiellt eller finansiellt och operativt organiserar fullgörandet av skyldigheter avseende utökat producentansvar för flera producenters räkning.
67. *livscykel*: de på varandra följande och sammanlänkade stadierna i förpackningars livstid, bestående av anskaffning av råvaror eller utvinning ur naturresurser, förbearbetning, tillverkning, lagring, distribution, användning, reparation, återanvändning och slutbehandling.
68. *förpackning som utgör en risk*: förpackning som genom att inte uppfylla ett krav som fastställs i eller enligt denna förordning, utöver de krav som anges i artikel 62.1, negativt kan påverka miljön, hälsan eller andra allmänna intressen som skyddas av detta krav.

69. *förpackning som utgör en allvarlig risk*: förpackning som utgör en risk för vilken, på grundval av en bedömning, graden av den relevanta bristande överensstämmelsen eller den därmed förknippade skadan anses kräva ett snabbt ingripande av marknadskontrollmyndigheterna, även i fall där konsekvenserna av den bristande överensstämmelsen inte är omedelbara.
70. *onlineplattform*: onlineplattform enligt definitionen i artikel 3 i) i förordning (EU) 2022/2065.
71. *offentligt kontrakt*: offentligt kontrakt enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2014/24/EU eller som avses i direktiv 2014/25/EU, beroende på vad som är tillämpligt.

Definitionerna av *avfallshantering, insamling, separat insamling, behandling, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning* och *system för utökat producentansvar* i artikel 3.9, 3.10, 3.11, 3.14, 3.16, 3.17 respektive 3.21 i direktiv 2008/98/EG ska vara tillämpliga.

Definitionerna av *marknadskontroll, marknadskontrollmyndighet, leverantör av distributionstjänster, korrigerande åtgärd, risk, återkallelse* och *tillbakadragande* i artikel 3.3, 3.4, 3.11, 3.16, 3.18, 3.22 respektive 3.23 i förordning (EU) 2019/1020 ska vara tillämpliga.

Definitionerna av *ämne som inger betänkligheter* och *databärare* i artikel 2.27 och 2.29 i förordning (EU) 2024/1781 ska vara tillämpliga.

2. En vägledande förteckning över artiklar som omfattas av definitionen av förpackningar i punkt 1 första stycket 1 i denna artikel återfinns i bilaga I.

Artikel 4
Fri rörlighet

1. Förpackningar får endast släppas ut på marknaden om de uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller de hållbarhets-, märknings- och informationskrav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.
3. Om medlemsstaterna väljer att behålla eller införa nationella hållbarhetskrav eller informationskrav utöver dem som fastställs i denna förordning får dessa krav inte strida mot kraven i denna förordning, och medlemsstaterna får inte med hänvisning till bristande överensstämmelse med dessa nationella krav förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller kraven i denna förordning.
4. Medlemsstaterna får inte förhindra att förpackningar som inte överensstämmer med kraven i denna förordning visas vid handelsmässor, utställningar eller liknande evenemang, under förutsättning att det tydligt och klart anges att förpackningarna inte överensstämmer med kraven i denna förordning och inte är till salu förrän de gör det.

Kapitel II

Hållbarhetskrav

Artikel 5

Krav för ämnen i förpackningar

1. Förpackningar som släpps ut på marknaden ska tillverkas på ett sådant sätt att förekomsten och koncentrationen av ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterialet eller någon av förpackningskomponenterna minimeras, inbegripet med avseende på deras förekomst i utsläpp och eventuella resultat av avfallshantering, såsom sekundära råvaror, aska eller annat material för slutligt bortskaffande, samt på de negativa effekterna på miljön som orsakas av mikroplaster.
2. Kommissionen ska övervaka förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i förpackningar och förpackningskomponenter och ska, när så är lämpligt, vidta relevanta uppföljningsåtgärder.

Senast den 31 december 2026 ska kommissionen, med bistånd av Europeiska kemikaliemyndigheten, utarbeta en rapport om förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i förpackningar och förpackningskomponenter, för att fastställa i vilken utsträckning de inverkar negativt på återanvändning och materialåtervinning av material eller påverkar kemikaliesäkerheten. Den rapporten får innehålla en förteckning över ämnen som inger betänkligheter i förpackningar och förpackningskomponenter och ange i vilken utsträckning de kan utgöra en oacceptabel risk för människors hälsa och miljön.

Kommissionen ska överlämna rapporten med information om sina iakttagelser till Europaparlamentet, rådet och den kommitté som avses i artikel 65 i denna förordning och ska överväga lämpliga uppföljningsåtgärder, inbegripet

- a) användning av de förfaranden som avses i artikel 68.1 och 68.2 i förordning (EG) nr 1907/2006 för att anta nya begränsningar, vad gäller ämnen som inger betänkligheter i förpackningsmaterial och som främst påverkar människors hälsa eller miljön,
- b) fastställande av begränsningar som en del av kriterierna för design för materialåtervinning i enlighet med artikel 6.4 i denna förordning, vad gäller ämnen som inger betänkligheter och som inverkar negativt på återanvändningen och materialåtervinningen av material i den förpackning där de förekommer.

Om en medlemsstat anser att ett ämne inverkar negativt på återanvändningen och materialåtervinningen av material i den förpackning där de förekommer ska den senast den 31 december 2025 lämna sådan information till kommissionen och Europeiska kemikaliemyndigheten och, om sådana finns tillgängliga, hänvisa till relevanta riskbedömningar eller andra relevanta uppgifter.

3. Medlemsstaterna får begära att kommissionen överväger att, enligt artikel 6.4 a, begränsa användningen av ämnen som inger betänkligheter och som potentiellt inverkar negativt på återanvändningen och materialåtervinningen av material i förpackningar där de förekommer, av andra skäl än de som främst rör dessa ämnens kemikaliesäkerhet. Medlemsstaterna ska låta en sådan begäran åtföljas av en rapport som dokumenterar ämnens identitet och användning samt en beskrivning av hur användningen av ämnena i förpackningar hindrar materialåtervinning, av andra skäl än de som främst rör kemikaliesäkerheten. Kommissionen ska utvärdera begäran och lägga fram resultaten av denna utvärdering för den kommitté som avses i artikel 65.

4. Utan att det påverkar begränsningarna av kemikalier i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 eller, i tillämpliga fall, begränsningarna av och de särskilda åtgärderna för material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel i förordning (EG) nr 1935/2004 får summan av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom från ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter inte överstiga 100 mg/kg.
5. Från och med den ... [18 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] får förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel inte släppas ut på marknaden om de innehåller per- och polyfluorerade alkylsubstanser (PFAS) i en koncentration som är lika med eller över följande gränsvärden, i den mån utsläppande på marknaden av förpackningen som innehåller en sådan koncentration av PFAS inte är förbjudet enligt någon annan unionsrättsakt:
- a) 25 ppb för enskilda PFAS uppmätta med riktad PFAS-analys (polymera PFAS undantas från kvantifieringen).
 - b) 250 ppb för summan av PFAS mätt som summan av den riktade PFAS-analysen, i tillämpliga fall med föregående nedbrytning av prekursorer (polymera PFAS exkluderade från kvantifieringen).
 - c) 50 ppm för PFAS (inklusive polymera PFAS); om den totala mängden fluor överstiger 50 mg/kg ska tillverkaren, importören eller nedströmsanvändaren enligt definitionerna i artikel 3.9, 3.11 och 3.13 i förordning (EG) nr 1907/2006 på begäran förse tillverkaren eller importören enligt definitionerna i artikel 3.1.13 respektive 3.1.17 med bevis för den mängd fluor som uppmätts som halt av antingen PFAS eller icke-PFAS, så att de kan upprätta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII till den här förordningen.

PFAS är alla ämnen som innehåller minst en fullständigt fluorerad metylkolatom (CF_3 -) eller metylenkolatom ($-\text{CF}_2-$) (utan någon väte-, klor-, brom- eller jodatombäst vid den), utom ämnen som endast innehåller följande strukturella element: $\text{CF}_3\text{-X}$ eller $\text{X-CF}_2\text{-X}'$, där $\text{X} = -\text{OR}$ eller $-\text{NRR}'$ och $\text{X}' =$ en metylgrupp ($-\text{CH}_3$), en metylengrupp ($-\text{CH}_2-$), en aromatisk grupp, en karbonylgrupp ($-\text{C}(\text{O})-$), $-\text{OR}''$, $-\text{SR}''$ eller $-\text{NR}''\text{R}'''$, och där $\text{R/R}'/\text{R}''/\text{R}'''$ är en väte- ($-\text{H}$), metyl- ($-\text{CH}_3$) eller metylengrupp ($-\text{CH}_2-$), en aromatisk grupp eller en karbonylgrupp ($-\text{C}(\text{O})-$).

Senast den ... [fem år och sex månader från den dag då detta direktiv träder i kraft] ska kommissionen genomföra en utvärdering för att bedöma behovet av att ändra eller upphäva denna punkt för att undvika överlappningar med begränsningar eller förbud när det gäller användning av PFAS som fastställs i enlighet med förordning (EG) nr 1935/2004, förordning (EG) 1907/2006 eller förordning (EU) 2019/1021.

6. Överensstämmelse med kraven i punkterna 4 och 5 i denna artikel ska visas i den tekniska dokumentation som upprättas i enlighet med bilaga VII.
7. För att beakta den vetenskapliga och tekniska utvecklingen får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra denna förordning i syfte att minska summan av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom som härrör från ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter som avses i punkt 4 i den här artikeln.

8. För att beakta den vetenskapliga och tekniska utvecklingen får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att komplettera denna förordning i syfte att fastställa under vilka förhållanden summan av koncentrationerna enligt punkt 4 i den här artikeln inte ska gälla för återvunnet material eller för produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja samt vilka förpackningstyper eller förpackningsformat, på grundval av de förpackningskategorier som förtecknas i tabell 1 i bilaga II till denna förordning, som ska undantas från de krav som avses i den punkten. Sådana delegerade akter ska vara motiverade utifrån en analys från fall till fall, vara tidsbegränsade och innehålla lämpliga krav på märkning och information samt på regelbunden rapportering för att säkerställa att undantaget ses över regelbundet. Delegerade akter som antas i enlighet med denna punkt ska endast antas för att ändra de undantag som fastställs i besluten 2001/171/EG och 2009/292/EG.
9. Senast den... [åtta år och sex månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen göra en utvärdering för att bedöma om denna artikel och de kriterier för design för materialåtervinning som fastställs i enlighet med artikel 6.4 i tillräcklig grad har bidragit till att minimera förekomsten och koncentrationen av ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterialet.

Artikel 6

Materialåtervinningsbara förpackningar

1. Alla förpackningar som släpps ut på marknaden ska vara materialåtervinningsbara.

2. En förpackning ska anses vara materialåtervinningsbar om den uppfyller följande villkor:
- a) Den har designats för återvinning genom materialcirkulation, vilket möjliggör användning av uppkomna sekundära råvaror som är av en tillräckligt hög kvalitet jämfört med det ursprungliga materialet för att kunna användas för att ersätta primära råvaror, i enlighet med punkt 4.
 - b) När den blir avfall kan den samlas in separat i enlighet med artikel 48.1 och 48.5, sorteras i särskilda avfallsflöden utan att det påverkar materialåtervinningsbarheten i andra avfallsflöden och materialåtervinnas i stor skala, på grundval av den metod som fastställs i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Förpackningar som överensstämmer med de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 ska anses uppfylla villkoret i led a i den här punkten.

Förpackningar som överensstämmer med de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 och de genomförandeakter som antagits enligt punkt 5 ska anses uppfylla villkoren i första stycket i den här punkten.

Led a i första stycket i denna punkt ska tillämpas från och med den 1 januari 2030 eller 24 månader från och med den dag då de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 första stycket träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.

Led b i första stycket i denna punkt ska tillämpas från och med den 1 januari 2035 eller, när det gäller kravet på återvinning i stor skala, från och med den 1 januari 2035 eller fem år från den dag då de genomförandeakter som antagits enligt punkt 5 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.

3. Tillverkaren ska bedöma förpackningars materialåtervinningsbarhet på grundval av de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 i denna artikel och de genomförandeakter som antagits enligt punkt 5 i denna artikel. Förpackningars materialåtervinningsbarhet ska uttryckas i de klasser för materialåtervinningsbarhet A, B eller C som beskrivs i tabell 3 i bilaga II.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 10 får, från och med den 1 januari 2030 eller 24 månader från ikraftträdandet av de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 i denna artikel, beroende på vilket som infaller senast, förpackningar inte släppas ut på marknaden om de inte är materialåtervinningsbara i klasserna A, B eller C enligt beskrivningen i tabell 3 i bilaga II.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 10 i denna artikel får, från och med den 1 januari 2038, förpackningar inte släppas ut på marknaden om de inte är materialåtervinningsbara i klasserna A eller B enligt beskrivningen i tabell 3 i bilaga II.

4. Kommissionen ska senast den 1 januari 2028, efter att ha beaktat de standarder som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganisationerna, anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att komplettera denna förordning genom att fastställa
- a) kriterier för design för materialåtervinning och klasser för materialåtervinningsbarhet, på grundval av tabell 3 i bilaga II och de parametrar som förtecknas i tabell 4 i bilaga II för de förpackningskategorier som förtecknas i tabell 1 i bilaga II; kriterierna för design för materialåtervinning och klasserna för materialåtervinningsbarhet ska utarbetas på grundval av det dominerande materialet och ska
 - i) beakta i vilken utsträckning förpackningsavfall kan separeras i olika materialflöden, för materialåtervinning, sorterat och materialåtervunnet, så att de uppkomna sekundära råvarorna är av tillräckligt hög kvalitet jämfört med det ursprungliga materialet och kan användas för att ersätta primära råvaror för förpackningar eller andra tillämpningar där kvaliteten på det återvunna materialet bibehålls när så är möjligt,
 - ii) ta hänsyn till etablerade processer för insamling och sortering som har visat sig fungera i en operativ miljö och omfatta alla förpackningskomponenter,
 - iii) beakta tillgänglig materialåtervinningsteknik, dess ekonomiska resultat och miljöprestanda, inbegripet produktionskvaliteten, tillgången till avfall, den energi som behövs och växthusgasutsläppen,

- iv) när så är lämpligt, identifiera ämnen som inger betänkligheter och som inverkar negativt på återanvändning och återvinning av material i de förpackningar där de förekommer,
- v) när så är lämpligt, fastställa begränsningar för förekomsten av ämnen som inger betänkligheter eller grupper av sådana ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter av skäl som inte främst rör kemikaliesäkerheten; sådana begränsningar kan också bidra till att minska oacceptabla risker för människors hälsa eller miljön, utan att det påverkar de begränsningar för kemikalier som anges i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 eller, i tillämpliga fall, begränsningarna och de särskilda åtgärderna för material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel i förordning (EG) nr 1935/2004,
- b) hur bedömningen av materialåtervinningsbarhet ska utföras, och uttrycka dess resultat i klasser för materialåtervinningsbarhet per förpackningsenhet, med hänsyn till viktning, inbegripet materialspecifika kriterier och sorteringseffektivitet för att avgöra om förpackningar ska betraktas som materialåtervinningsbara enligt punkt 2,
- c) en beskrivning, för varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, av villkoren för att uppfylla respektive klass för materialåtervinningsbarhet,
- d) en ram för anpassningen av de ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45.1, på grundval av förpackningens klass för materialåtervinningsbarhet.

När kommissionen antar de delegerade akter som avses i första stycket i denna punkt ska den beakta resultaten av den eventuella bedömning som gjorts i enlighet med artikel 5.2.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 i syfte att ändra tabell 1 i bilaga II för att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen inom material- och produktdesign och inom infrastruktur för insamling, sortering och materialåtervinning. Kommissionen får i dessa delegerade akter anta kriterier för design för materialåtervinning för ytterligare förpackningskategorier eller att skapa underkategorier inom de kategorier som förtecknas i tabell 1 i bilaga II.

De ekonomiska aktörerna ska uppfylla nya eller uppdaterade kriterier för materialåtervinning inom tre år från den dag då den relevanta delegerade akten har trätt i kraft.

5. Kommissionen ska senast den 1 januari 2030 anta genomförandeakter för att fastställa följande:
 - a) Metoden för bedömning av materialåtervinning i stor skala per förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II, med komplettering av tabell 3 i bilaga II med tröskelvärden för bedömningen av materialåtervinning i stor skala och, vid behov, uppdatering av de övergripande klasser för materialåtervinningsbarhet som beskrivs i tabell 3 i bilaga II. Metoden ska baseras på åtminstone följande:
 - i) Mängden förpackningar per förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II som släppts ut på marknaden i unionen som helhet och i varje medlemsstat.

- ii) Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall vid beräkningspunkten i enlighet med de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 56.7 a, per förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II, i unionen som helhet och i varje medlemsstat.
- b) Den spårbarhetsmekanism som säkerställer att förpackningar materialåtervinns i stor skala.

Den spårbarhetsmekanism som avses i led b ska baseras på åtminstone följande:

- i) Teknisk dokumentation som hänvisar till mängden insamlat förpackningsavfall som skickas till sorterings- och materialåtervinningsanläggningar.
- ii) En kontrollprocess som gör det möjligt för tillverkare att erhålla nödvändiga uppgifter från aktörer i senare led för att säkerställa att förpackningar materialåtervinns i stor skala.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

De uppgifter som avses i första stycket i denna punkt ska göras tillgängliga och lättåtkomliga för allmänheten.

- 6. Kommissionen ska bedöma detaljnivån för de uppgifter som ska rapporteras för metoden för materialåtervinning i stor skala. När så är lämpligt ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 i syfte att ändra tabell 2 i bilaga II och tabell 3 i bilaga XII för att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

7. Senast 2035 får kommissionen, på grundval av utvecklingen av tekniken för sortering och materialåtervinning, se över de lägsta tröskelvärdena för att förpackningar ska betraktas som materialåtervunna i stor skala och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att revidera tröskelvärdena.

8. I syfte att öka förpackningars materialåtervinningsbarhet ska, 18 månader från dagen för ikraftträdandet av de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 i den här artikeln och de genomförandeakter som antagits enligt punkt 5 i den här artikeln, de ekonomiska bidrag som producenterna betalar för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45 anpassas efter klasserna för materialåtervinningsbarhet, i enlighet med vad som närmare anges i de delegerade akter som antagits enligt punkt 4 i den här artikeln och de genomförandeakter som antagits enligt punkt 5 i den här artikeln.

När det gäller ekonomiska bidrag som producenter betalar för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45 i fråga om de förpackningar som avses i punkt 11 g i den här artikeln ska medlemsstaterna beakta den tekniska genomförbarheten och den ekonomiska bärkraften för materialåtervinning av dessa förpackningar.

9. Överensstämmelse med kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska visas i den tekniska dokumentationen för förpackningen enligt bilaga VII.

Om en förpackningsenhet innehåller integrerade komponenter ska bedömningen av överensstämmelsen med kriterierna för design för materialåtervinning och kraven på materialåtervinning i stor skala omfatta alla integrerade komponenter. En separat bedömning ska utföras för integrerade komponenter som kan komma att separeras från varandra till följd av mekanisk påfrestning under transport eller sortering.

Om en förpackningsenhet innehåller separata komponenter ska bedömningen av överensstämmelsen med kriterierna för design för materialåtervinning och kraven på materialåtervinning i större skala utföras separat för varje separat komponent.

Alla komponenter i en förpackningsenhet ska vara kompatibla med etablerade processer för insamling, sortering och materialåtervinning som har visat sig fungera i en operativ miljö och får inte hindra materialåtervinningsbarheten för förpackningsenhetens huvuddel.

10. Med avvikelse från punkterna 2 och 3 får, från och med den 1 januari 2030, innovativa förpackningar som inte uppfyller kraven i punkt 2 tillhandahållas på marknaden i upp till fem år från utgången av det kalenderår då de släpptes ut på marknaden.

Om detta undantag utnyttjas ska den ekonomiska aktören underrätta den behöriga myndigheten innan den innovativa förpackningen släpps ut på marknaden och ska bifoga alla tekniska uppgifter som visar att förpackningen är en innovativ förpackning.

Underrättelsen ska inbegripa en tidsplan för att nå kraven för materialåtervinning i stor skala i fråga om insamling och materialåtervinning av den innovativa förpackningen.

Informationen ska göras tillgänglig för kommissionen och de nationella myndigheter som utför marknadskontroll.

Om den behöriga myndigheten anser att förpackningen inte är en innovativ förpackning ska den ekonomiska aktören uppfylla de befintliga kriterierna för design för materialåtervinning.

Om den behöriga myndigheten anser att förpackningen är en innovativ förpackning ska den underrätta kommissionen om detta.

Kommissionen ska bedöma begäranden från behöriga myndigheter med avseende på förpackningars innovativa karaktär och uppdatera eller anta nya delegerade akter enligt punkt 4 i denna artikel, beroende på vad som är lämpligt.

Kommissionen ska övervaka hur det undantag som avses i första stycket påverkar mängden förpackningar som släpps ut på marknaden. Kommissionen ska, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag i syfte att ändra det stycket.

Medlemsstaterna ska kontinuerligt sträva efter att förbättra insamlings- och sorteringsinfrastrukturen för innovativa förpackningar med förväntade miljöfördelar.

11. Denna artikel ska inte tillämpas på

- a) läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6,
- b) kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745,
- c) kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746,
- d) yttre förpackningar enligt definitionen i artikel 1.24 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.26 i förordning (EU) 2019/6, om dessa förpackningar behövs för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet,

- e) kontaktkänsliga förpackningar för modersmjölksersättning och tillskottsnäring, beredda spannmålsbaserade livsmedel och barnmat samt livsmedel för speciella medicinska ändamål enligt definitionerna i artikel 1 a, b och c i förordning (EU) nr 609/2013,
 - f) förpackningar som används för transport av farligt gods i enlighet med direktiv 2008/68/EG,
 - g) konsumentförpackningar av lätt trä, kork, textil, gummi, keramiskt material, porslin eller vax; punkt 8 ska dock tillämpas på sådana förpackningar.
12. Senast den 1 januari 2035 ska kommissionen se över undantagen i punkt 11 med beaktande av åtminstone utvecklingen av sorterings- och materialåtervinningstekniken och de ekonomiska aktörernas och medlemsstaternas praktiska erfarenheter. På grundval av detta ska kommissionen bedöma lämpligheten i att fortsätta med dessa undantag och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Artikel 7

Lägsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar

1. Senast den 1 januari 2030 eller tre år från den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 8 i denna artikel träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, ska alla plastdelar av förpackningar som släpps ut på marknaden innehålla följande minimiandel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per förpackningstyp och förpackningsformat, såsom avses i tabell 1 i bilaga II, beräknat som ett medelvärde per produktionsanläggning och år:
- a) 30 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av polyetentereftalat (PET) som huvudsaklig komponent, utom dryckesflaskor av plast för engångsbruk.

- b) 10 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av andra plastmaterial än PET, utom dryckesflaskor av plast för engångsbruk.
 - c) 30 % för dryckesflaskor av plast för engångsbruk.
 - d) 35 % för andra plastförpackningar än de som avses i leden a, b och c i denna punkt.
2. Senast den 1 januari 2040 ska alla plastdelar av förpackningar som släpps ut på marknaden innehålla följande minimiandel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per förpackningstyp och förpackningsformat, såsom avses i tabell 1 i bilaga II, beräknat som ett medelvärde per produktionsanläggning och år:
- a) 50 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av PET som huvudsaklig komponent, utom dryckesflaskor av plast för engångsbruk.
 - b) 25 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av andra plastmaterial än PET, utom dryckesflaskor av plast för engångsbruk.
 - c) 65 % för dryckesflaskor av plast för engångsbruk.
 - d) 65 % för andra plastförpackningar än de som avses i leden a, b och c i denna punkt.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska materialåtervunnet innehåll återvinnas från plastavfall efter konsumentledet som
- a) har samlats in inom unionen i enlighet med denna förordning eller de nationella regler som införlivar direktiven 2008/98/EG och (EU) 2019/904, beroende på vad som är relevant, eller har samlats in i ett tredjeland i enlighet med standarder för separat insamling för att främja återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation som motsvarar dem som avses i denna förordning och i direktiven 2008/98/EG och (EU) 2019/904, beroende på vad som är relevant, och
 - b) i tillämpliga fall, har materialåtervunnits i en anläggning inom unionen som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁶² eller har materialåtervunnits i en anläggning i ett tredjeland som omfattas av bestämmelser om förebyggande och minskning av utsläpp till luft, vatten och mark i samband med materialåtervinningsförfarandena, vilka är likvärdiga med dem som rör utsläppsgränser och miljöprestandanivåer som fastställts i enlighet med direktiv 2010/75/EU och är tillämpliga på en anläggning i unionen som bedriver samma verksamhet; detta villkor ska endast tillämpas i det fall då dessa gränser och nivåer skulle vara tillämpliga på en anläggning i unionen som bedriver samma typ av verksamhet som en motsvarande anläggning i tredjelandet.

⁶² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar), (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på
- a) läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6,
 - b) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter, produkter endast avsedda för forskningsändamål och prövningsprodukter som omfattas av förordning (EU) 2017/745,
 - c) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746,
 - d) yttre förpackningar enligt definitionen i artikel 1.24 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.26 i förordning (EU) 2019/6, om dessa förpackningar behövs för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet,
 - e) komposterbara plastförpackningar,
 - f) förpackningar som används för transport av farligt gods i enlighet med direktiv 2008/68/EG.
 - g) kontaktkänsliga plastförpackningar för livsmedel som endast är avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och förpackningar för drycker och livsmedel som vanligen används för småbarn som avses i artikel 1 a, b och c i förordning (EU) nr 609/2013,

- h) förpackningar för produkter, komponenter och komponenter till läkemedelsbehållare för tillverkning av läkemedel som omfattas av direktiv 2001/83/EG och veterinärmedicinska läkemedel som omfattas av förordning (EU) 2019/6 där sådana förpackningar måste uppfylla kvalitetsstandarderna för läkemedlet.
5. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på
- a) plastförpackningar som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel om mängden innehåll från återvunnet material utgör ett hot mot människors hälsa och leder till att förpackade produkter inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1935/2004,
 - b) plastdelar som utgör mindre än 5 % av hela förpackningsenhetens totala vikt.
6. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska visas av tillverkare eller importörer i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.
7. De ekonomiska bidrag som producenter betalar för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45 får anpassas på grundval av den andel återvunnet material som används i förpackningen. Alla sådana anpassningar ska göras med beaktande av materialåtervinningsteknikens hållbarhetskriterier och miljökostnaderna för återvunnet innehåll.

8. Senast den 31 december 2026 ska kommissionen anta genomförandeakter om fastställande av metoden för beräkning och kontroll av den andel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet som återvunnits och samlats in inom unionen i enlighet med de villkor som anges i punkt 3 i denna artikel, och formatet för den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII. I detta syfte ska kommissionen beakta användningen av resulterande sekundära råvaror som är av tillräcklig kvalitet jämfört med det ursprungliga materialet för att kunna användas för att ersätta primära råvaror. Kontrollmetoden får omfatta skyldigheten att utföra oberoende externa granskningar av tillverkare av innehåll av återvunnet material i unionen och av plastförpackningar som släpps ut på marknaden som en försäljningsenhet skild från andra produkter för att säkerställa att villkoren i punkt 3 i denna artikel och i den delegerade akt som antagits enligt punkt 9 i denna artikel är uppfyllda.

När kommissionen antar genomförandeakter ska den bedöma den tillgängliga materialåtervinningstekniken, med beaktande av de ekonomiska resultaten och miljöprestandan, inbegripet produktionskvaliteten, tillgången till avfall, den energi som behövs och växthusgasutsläppen samt annan relevant miljöpåverkan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

9. Senast den 31 december 2026 ska kommissionen, på grundval av den bedömning som avses i punkt 8 andra stycket, anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att komplettera denna förordning med hållbarhetskriterier för plaståtervinningsteknik.

Vid tillämpning av denna artikel ska materialåtervunnet innehåll återvinnas från plastavfall efter konsumentledet som har återvunnits antingen i

- a) anläggningar inom unionen som använder materialåtervinningsteknik som uppfyller sådana hållbarhetskriterier som fastställts enligt denna punkt, eller
- b) anläggningar i ett tredjeland som använder materialåtervinningsteknik i enlighet med standarder som motsvarar de hållbarhetskriterier som utarbetats enligt de delegerade akterna.

10. Senast den 31 december 2026 ska kommissionen anta genomförandeakter om fastställande av metoden för bedömning, kontroll och certifiering, inbegripet genom extern granskning, av likvärdigheten för de regler som tillämpas när innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet materialåtervinns eller samlas in i ett tredjeland. Bedömningen ska beakta standarderna för skydd av miljön och människors hälsa, inbegripet standarder för säkerställande av att materialåtervinning utförs på ett miljöriktigt sätt, standarder för återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation, såsom för resurseffektivitet, och kvalitetsstandarder för materialåtervinningssektorerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.
11. Senast den 1 januari 2029 eller 24 månader från den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 8 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, ska beräkningen och kontrollen av andelen av innehåll av återvunnet material i förpackningar enligt punkt 1 följa reglerna i den genomförandeakt som antagits enligt punkt 8.

12. Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen bedöma behovet av undantag från de minimiandelar innehåll av återvunnet material som fastställs i punkt 1 b och d för specifika plastförpackningar, eller översynen av förteckningen över undantag i punkt 4 för specifika plastförpackningar.

På grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, och om lämplig teknik för att materialåtervinna plastförpackningar inte är godkänd enligt relevanta unionsregler eller inte är tillgänglig i tillräcklig utsträckning i praktiken, med beaktande av eventuella säkerhetskrav, särskilt när det gäller kontaktkänsliga plastförpackningar, inbegripet livsmedelsförpackningar, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra denna förordning i syfte att

- a) föreskriva undantag från tillämpningsområdet för, tidpunkten för eller nivån på den minimiandel som fastställs i punkt 1 b och d i den här artikeln för specifika plastförpackningar, och
- b) när så är lämpligt, ändra förteckningen över undantag i punkt 4 i den här artikeln.

13. Om bristande tillgång till eller alltför höga priser på specifik materialåtervunnen plast gör det alltför svårt att uppnå de minimiandelar av innehåll av återvunnet material som fastställs i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 64 för att ändra dessa punkter genom att anpassa minimiandelarna. När kommissionen avgör om en sådan anpassning är lämplig ska den bedöma förfrågningar från fysiska eller juridiska personer, som ska åtföljas av relevanta upplysningar och uppgifter om marknadssituationen för plastavfallet efter konsumentledet och bästa tillgängliga bevis avseende de relaterade riskerna för människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön. Kommissionen ska anta en sådan delegerad akt endast i undantagsfall, om det skulle uppstå allvarliga negativa effekter för människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön.
14. Senast den ... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen, med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen och de ekonomiska aktörernas och medlemsstaternas praktiska erfarenheter, lägga fram en rapport med en översyn av genomförandet av de minimiandelar av innehåll av återvunnet material för 2030 som fastställs i punkt 1 och med en utvärdering av i vilken utsträckning dessa andelar leder till lösningar som främjar hållbara förpackningar och som är effektiva och lätta att genomföra, genomförbarheten av att uppnå minimiandelarna för 2040 på grundval av erfarenheterna när det gäller att uppnå minimiandelarna för 2030 och de föränderliga omständigheterna, relevansen av att bibehålla de undantag som anges i denna artikel samt nödvändigheten eller lämpligheten av att fastställa nya minimiandelar av innehåll av återvunnet material. Denna rapport ska när så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna artikel, särskilt minimiandelen av innehåll av återvunnet material för 2040.

15. Senast den ... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande], ska kommissionen se över situationen när det gäller användningen av återvunna förpackningsmaterial i andra förpackningar än plastförpackningar och på grundval av detta bedöma om det är lämpligt att fastställa åtgärder eller mål för att öka användningen av innehåll av återvunnet material i sådana andra förpackningar samt, om detta är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Artikel 8

Biobaserade råvaror i plastförpackningar

1. Senast den ... [tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över den tekniska utvecklingen och miljöprestandan för biobaserade plastförpackningar med beaktande av hållbarhetskriterierna i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁶³.
2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för att
- fastställa hållbarhetskrav för biobaserade råvaror i plastförpackningar,
 - fastställa mål för att öka användningen av biobaserade råvaror i plastförpackningar,
 - införa en möjlighet att uppnå de mål som anges i artikel 7.1 och 7.2 i denna förordning genom användning av biobaserade plastråvaror i stället för innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet, om lämplig materialåtervinningsteknik för förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel som uppfyller kraven i förordning (EU) 2022/1616 inte finns tillgänglig,

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- d) när så är lämpligt, ändra definitionen av biobaserad plast i artikel 3.1.53.

Artikel 9

Komposterbara förpackningar

1. Med avvikelse från artikel 6.1 ska förpackningar som avses i artikel 3.1 f och självhäftande etiketter på frukt och grönsaker, när de släpps ut på marknaden, senast den ... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] vara förenliga med standarden för kompostering under industriellt kontrollerade förhållanden i anläggningar för behandling av bioavfall och, när så krävs av medlemsstaterna, med de standarder för hemkompostering som avses i punkt 6 i den här artikeln.
2. Med avvikelse från artikel 6.1 gäller att om medlemsstaterna tillåter att avfall som har liknande egenskaper i fråga om biologisk nedbrytbarhet och komposterbarhet som bioavfall enligt artikel 22.1 i direktiv 2008/98/EG samlas in tillsammans med bioavfall och lämpliga avfallsinsamlingsystem och avfallshanteringsinfrastrukturer finns tillgängliga för att säkerställa att komposterbara förpackningar går in i bioavfallshanteringsflödet, får medlemsstaterna kräva att följande förpackningar får tillhandahållas på deras territorium för första gången endast om förpackningarna är komposterbara:
 - a) Förpackningar enligt artikel 3.1 g som består av annat material än metall samt mycket tunna plastbärkassar och tunna plastbärkassar.

- b) Andra förpackningar än de som avses i led a i den här punkten, avseende vilka medlemsstaten redan före den dag då denna förordning börjar tillämpas ställde krav på att de skulle vara komposterbara.
3. Senast den ... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska andra förpackningar än de som avses i punkterna 1 och 2, inklusive förpackningar tillverkade av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer och andra biologiskt nedbrytbara material, vara designade för återvinning genom materialcirkulation i enlighet med artikel 6 och utan att det påverkar materialåtervinningsbarheten för andra avfallsflöden.
4. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.
5. Kommissionen får analysera om andra förpackningar bör omfattas av punkt 1 eller punkt 2 a i denna artikel om det är motiverat och lämpligt på grund av teknisk och rättslig utveckling som påverkar bortskaffandet av komposterbara förpackningar och på de villkor som anges i bilaga III, och när så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag.

6. Senast den ... [tolv månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar eller uppdaterar harmoniserade standarder med detaljerade tekniska specifikationer för kraven på komposterbara förpackningar. När kommissionen gör detta ska den, i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen, begära att parametrar som retentionstider, temperaturer och omrörning, som återspeglar de faktiska förhållandena i hemkomposter och anläggningar för behandling av bioavfall, inbegripet processer för anaerob nedbrytning, beaktas. Kommissionen ska begära att dessa standarder omfattar kontroll av att den komposterbara förpackningen genomgår en biologisk nedbrytning, enligt de specificerade parametrarna, vars slutprodukter är koldioxid eller, i syrefri miljö, metan, samt mineralsalter, biomassa och vatten.

Senast den ... [tolv månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen också begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar harmoniserade standarder med detaljerade tekniska specifikationer för kraven på hemkomposterbarhet hos sådana förpackningar som avses i punkt 1.

Artikel 10

Förpackningsminimering

1. Senast den 1 januari 2030 ska tillverkaren eller importören säkerställa att förpackningar som släpps ut på marknaden designas så att deras vikt och volym minskas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa deras funktionalitet, med beaktande av den form och det material som förpackningarna är tillverkade av.

2. Tillverkaren eller importören ska säkerställa att förpackningar som inte uppfyller de prestandakriterier som anges i bilaga IV i denna förordning och förpackningar med egenskaper som endast syftar till att öka produktens upplevda volym, inklusive dubbla väggar, falska bottnar och onödiga lager, inte släpps ut på marknaden, såvida inte
- a) förpackningsdesignen skyddas av en gemenskapsformgivning enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002⁶⁴ eller av mönsterrätter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG⁶⁵, inbegripet internationella avtal med rättsverkan i någon av medlemsstaterna, eller dess form är ett varumärke som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001⁶⁶ eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436⁶⁷, inbegripet varumärken som registrerats enligt internationella avtal med rättsverkan i någon av medlemsstaterna, mönsterrätterna och varumärkena är skyddade före den... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] och tillämpningen av kraven i denna artikel skulle påverka förpackningsdesignen på ett sätt som skulle ändra dess nyhet eller dess särprägel eller skulle påverka varumärket på ett sådant sätt att varumärket inte längre kan särskilja den märkta produkten från andra företags produkter, eller

⁶⁴ Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1).

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd (EGT L 289, 28.10.1998, s. 28).

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 23.12.2015, s. 1).

- b) den förpackade produkten eller drycken omfattas av en geografisk ursprungsbeteckning som skyddas av unionslagstiftningen, såsom förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller vin eller förordning (EU) 2019/787 vad gäller spritdrycker eller förordning (EU) 2023/2411 vad gäller hantverks- och industriprodukter, eller omfattas av en kvalitetsordning enligt förordning (EU) 2024/1143.
3. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar eller uppdaterar, beroende på vad som är lämpligt, harmoniserade standarder som fastställer metoden för att beräkna och mäta överensstämmelse med kraven på att minimera förpackningar enligt denna förordning. För de vanligaste förpackningstyperna och förpackningsformaten ska dessa standarder ange lämpliga gränsvärden för högsta vikt och volym samt, i förekommande fall, väggjocklek och största tillåtna tomrum.
4. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska visas i den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII, som ska innehålla följande:
- a) En förklaring av de tekniska specifikationer, standarder och villkor som används för att bedöma förpackningen i förhållande till de prestandakriterier och metoder som anges i bilaga IV.
- b) För vart och ett av dessa prestandakriterier, identifiering av de designkrav som förhindrar ytterligare minskning av förpackningens vikt eller volym.
- c) Eventuella testresultat, studier eller andra relevanta källor, såsom modelleringar och simuleringar, som använts för att bedöma förpackningens minsta nödvändiga volym eller vikt.

För återanvändbara förpackningar ska bedömningen av överensstämmelse med kraven i punkt 1 i denna artikel ta hänsyn till de återanvändbara förpackningarnas egenskaper, och i första hand de krav som anges i artikel 11.

Artikel 11

Återanvändbara förpackningar

1. En förpackning som släpps ut på marknaden från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska anses vara återanvändbar om den uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Den har utformats, designats och släppts ut på marknaden i syfte att återanvändas flera gånger.
 - b) Den har utformats och designats för att klara så många rotationer som möjligt under normalt förutsägbara användningsförhållanden.
 - c) Den uppfyller de tillämpliga kraven gällande konsumenthälsa, säkerhet och hygien.
 - d) Den kan tömmas eller lossas utan att skadas på ett sådant sätt att dess vidare funktion och återanvändning förhindras.
 - e) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt samtidigt som den förpackade produktens kvalitet och säkerhet bibehålls och det säkerställs att tillämpliga säkerhets- och hygienkrav, inbegripet krav på livsmedelssäkerhet, uppfylls.
 - f) Den kan rekonditioneras i enlighet med del B i bilaga VI och samtidigt bibehålla sin förmåga att uppfylla den avsedda funktionen.

- g) Märkningar kan anbringas och information tillhandahållas om produktens egenskaper och om själva förpackningen, inklusive relevanta instruktioner och information för att säkerställa produktens säkerhet, lämpliga användning, spårbarhet och hållbarhetstid.
 - h) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt utan hälso- och säkerhetsrisker för de som är ansvariga för detta.
 - i) Den uppfyller de specifika krav för materialåtervinningsbara förpackningar som anges i artikel 6, så att den kan materialåtervinnas när den blir avfall.
2. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en delegerad akt enligt artikel 64 för att komplettera denna förordning genom att fastställa ett minimumantal rotationer för återanvändbara förpackningar vid tillämpning av punkt 1 b för de förpackningsformat som oftast används vid återanvändning, med beaktande av hygienkrav och andra krav, såsom logistik.
3. Överensstämmelse med kraven i punkt 1 i denna artikel ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.

Kapitel III

Krav på etikettering, märkning och information

Artikel 12

Märkning av förpackningar

1. Från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller 24 månader från den dag då de genomförandeakter som antagits enligt punkt 6 eller 7 i denna artikel träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, ska förpackningar som släpps ut på marknaden vara märkta med en harmoniserad märkning med information om materialets sammansättning, för att underlätta konsumenternas sortering. Märkningen ska bestå av piktogram och vara lätt att förstå, även för personer med funktionsnedsättning. För de förpackningar som avses i artikel 9.1 och, i tillämpliga fall, de förpackningar som avses i artikel 9.2 ska märkningen ange att materialet är komposterbart, att det inte är lämpligt för hemkompostering och att komposterbara förpackningar inte ska kasseras i naturen. Med undantag för e-handelsförpackningar gäller denna skyldighet inte transportförpackningar eller förpackningar som omfattas av ett retursystem.

Förpackningar som släpps ut på marknaden och som innehåller ämnen som inger betänkligheter ska märkas med hjälp av standardiserad, öppen teknik för digital märkning, enligt den metod som avses i punkt 7 andra stycket.

Utöver den harmoniserade märkning som avses i denna punkt får ekonomiska aktörer placera en QR-kod eller annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare på förpackningen med information om sluthantering för varje enskild förpackningskomponent för att underlätta konsumenternas sortering.

Förpackningar som omfattas av de retursystem som avses i artikel 50.1 ska vara märkta på ett tydligt och otvetydigt sätt. Utöver den nationella märkningen får förpackningen ha en harmoniserad färgmärkning som fastställs i den relevanta genomförandeakt som antas enligt punkt 6 i denna artikel. Medlemsstaterna får kräva att förpackningar som omfattas av retursystem har denna harmoniserade färgmärkning, förutsatt att det inte leder till snedvridningar på den inre marknaden eller handelshinder för produkter från andra medlemsstater.

2. Återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden från och med den ... [48 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller 30 månader från den dag då den genomförandeakt som antagits enligt punkt 6 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, ska ha en märkning som informerar användarna om att förpackningen är återanvändbar. Ytterligare information om återanvändbarhet, inklusive tillgången till ett lokalt, nationellt eller unionsomfattande system för återanvändning och information om insamlingsplatser, ska göras tillgänglig genom en QR-kod eller annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare som underlättar spårning av förpackningen och beräkningen av antalet resor och rotationer eller, om en sådan beräkning inte kan göras, en genomsnittlig uppskattning. Dessutom ska återanvändbara konsumentförpackningar tydligt identifieras och särskiljas från engångsförpackningar på försäljningsstället.

3. Med avvikelse från punkt 2 i denna artikel ska kravet att ha en märkning och en QR-kod eller annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare inte tillämpas på öppna system som inte har någon systemansvarig i enlighet med bilaga VI.
4. Om en förpackning på vilken artikel 7 är tillämplig släpps ut på marknaden från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller 24 månader från den dag då den genomförandeakt som antagits enligt punkt 6 i den här artikeln träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, och har en märkning som innehåller information om andelen återvunnet material, ska märkningen och, i tillämpliga fall, QR-koden eller annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare överensstämma med specifikationerna i den relevanta genomförandeakt som antagits enligt punkt 6 i den här artikeln och baseras på den metod som fastställts enligt artikel 7.8. Om en förpackning har en märkning som innehåller information om andelen biobaserad plast ska märkningen överensstämma med specifikationerna i den relevanta genomförandeakt som antagits enligt punkt 6 i den här artikeln.

5. De märkningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 och den QR-kod eller den andra typ av standardiserad, öppen, digital databärare som avses i punkt 2 ska anbringas, tryckas eller graveras synligt, läsbart och fast på förpackningen, så att de inte lätt kan avlägsnas. Den information som anges där ska också vara tillgänglig för slutanvändarna före köp av produkten genom onlineförsäljning. Om det på grund av förpackningens art och storlek inte är möjligt eller motiverat att fästa, trycka eller gravera direkt på förpackningen ska märkningen, QR-koden eller den andra typen av standardiserad, öppen, digital databärare anbringas på gruppförpackningen. Om detta inte heller är möjligt eller motiverat på grund av förpackningens art och storlek, eller om det är relevant att föreskriva icke-diskriminerande tillgång till information för sårbara grupper, särskilt personer med synnedsettningsnedsättning, ska informationen tillhandahållas via en gemensam elektroniskt läsbar kod eller annan typ av databärare.

Informationen i de märkningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 och QR-koden eller den andra typen av standardiserad, öppen, digital databärare ska göras tillgänglig på ett eller flera språk som lätt kan förstås av slutanvändarna enligt vad som fastställs av den medlemsstat där förpackningen ska tillhandahållas på marknaden.

Om informationen tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med punkterna 1,2 och 4 ska följande krav gälla:

- a) Adekvata och relevanta personuppgifter ska samlas in endast för det begränsade syftet att ge användaren tillgång till sådan relevant information om överensstämmelse som avses i punkterna 1, 2 och 4 i denna artikel med avseende på artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁶⁸.

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- b) Informationen får inte visas tillsammans med annan information i försäljnings- eller marknadsföringssyfte.

Om unionsrätten kräver att information om den förpackade produkten ska tillhandahållas via en databärare ska en enda databärare användas för att tillhandahålla den information som krävs för den förpackade produkten och för förpackningen, och båda ska vara lätta att särskilja.

6. Senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa harmoniserad märkning och specifikationer för märkningskraven och -formaten, också när märkningarna tillhandahålls på digital väg, för märkning av förpackningar enligt punkterna 1,2 och 4 i denna artikel. När kommissionen utarbetar dessa genomförandeakter ska den beakta kompositförpackningars särdrag. Vid utarbetandet av den harmoniserade märkningen för förpackningar som omfattas av de retursystem som avses i artikel 50.2 ska kommissionen beakta eventuella variationer i den pant som medlemsstaterna tar ut. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.
7. Senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa metodiken för att identifiera förpackningars materialsammansättning enligt punkt 1 med hjälp av standardiserad, öppen teknik för digital märkning, inbegripet för kompositförpackningar och integrerade eller separata förpackningskomponenter.

Senast den 1 januari 2030 ska kommissionen dessutom anta genomförandeakter för att fastställa metodiken för identifiering av ämnen som inger betänkligheter med hjälp av standardiserad, öppen teknik för digital märkning. Den metodiken ska åtminstone säkerställa att märkningen innehåller namnet på och koncentrationen av det ämne som inger betänkligheter i varje material i en förpackningsenhet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

8. Utan att det påverkar kraven på andra harmoniserade EU-märkningar får ekonomiska aktörer inte tillhandahålla eller visa etiketter, märkningar, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra konsumenter eller andra slutanvändare med avseende på hållbarhetskraven för förpackningar, andra förpackningsegenskaper eller alternativ för hantering av förpackningsavfall för vilka harmoniserad märkning har fastställts i denna förordning. Kommissionen ska när så är lämpligt anta riktlinjer för att klargöra aspekter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra konsumenter eller andra slutanvändare.
9. Senast den ... [två år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] får förpackningar som ingår i ett system för utökat producentansvar identifieras inom hela territoriet för de medlemsstater där systemet är tillämpligt. Sådan identifiering får endast ske med hjälp av en motsvarande symbol i en QR-kod eller annan standardiserad, öppen, digital märkningsteknik för att visa att producenten uppfyller sina skyldigheter avseende utökat producentansvar. Denna symbol ska vara klar och entydig och får inte vilseleda konsumenter eller andra slutanvändare när det gäller förpackningens materialåtervinningsbarhet eller återanvändbarhet.

10. Förpackningar som omfattas av ett annat retursystem än det som avses i artikel 50.1 får, enligt nationell rätt, identifieras med hjälp av en motsvarande symbol inom hela det territorium där systemet är tillämpligt. Denna symbol ska vara klar och entydig och får inte vilseleda konsumenter eller andra slutanvändare när det gäller förpackningens materialåtervinningsbarhet eller återanvändbarhet i den medlemsstat där den ska returneras. Medlemsstaterna får inte förbjuda anbringande av märkningar som avser retursystem i andra medlemsstater.
11. Denna artikel ska inte tillämpas på läkemedelsbehållare, förpackningar som befinner sig i omedelbar kontakt med produkten och yttre förpackningar enligt definitionerna i förordningarna (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 och (EU) 2019/6 och direktiv 2001/83/EG, om det inte finns utrymme på förpackningen på grund av andra märkningskrav enligt de unionsrättsakterna eller om märkningen av förpackningen skulle kunna äventyra en säker användning av humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel.
12. De förpackningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 och som tillverkats i unionen eller importerats före de tidsfrister som anges i dessa punkter och som inte uppfyller de kriterier som fastställs i dessa punkter får tillhandahållas på marknaden fram till tre år från den dag då de märkningskrav som fastställs i dessa punkter träder i kraft.

Artikel 13

Märkning av avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall

1. Senast den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller 30 månader från antagandet av de genomförandeakter som avses i punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska medlemsstaterna säkerställa att harmoniserad märkning som möjliggör separat insamling av varje materialspecifik fraktion av förpackningsavfall som är avsedd att kasseras i separata behållare anbringas, trycks eller graveras på alla avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt. En behållare för förpackningsavfall får förses med fler än en märkning. Denna skyldighet gäller inte behållare som omfattas av retursystem.
2. Senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa harmoniserade märkningar och specifikationer för märkningskraven och märkningsformaten för de behållare som avses i punkt 1 i denna artikel. Vid utarbetandet av dessa genomförandeakter ska kommissionen beakta särdragen hos de insamlingssystem som inrättats i medlemsstaterna och kompositförpackningars särdrag. Märkningen av behållare ska motsvara den märkning av förpackningar som avses i artikel 12.6, med undantag för märkning av förpackningar som omfattas av retursystem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

Artikel 14
Miljöpåståenden

Miljöpåståenden enligt definitionen i artikel 2 o i direktiv 2005/29/EG som rör förpackningsegenskaper för vilka rättsliga krav fastställs i denna förordning får göras i samband med förpackningar som släpps ut på marknaden om de uppfyller följande krav:

- a) Påståendena avser endast förpackningsegenskaper som går utöver de tillämpliga minimikraven i denna förordning, i enlighet med de kriterier, metoder och beräkningsregler som anges där.
- b) Påståendena specificerar om de avser förpackningsenheten, en del av förpackningsenheten eller alla förpackningar som släpps ut på marknaden av den ekonomiska aktören.

Överensstämmelse med kraven i denna artikel ska visas i den tekniska dokumentationen för förpackningen enligt bilaga VII till denna förordning.

Kapitel IV

Allmänna skyldigheter

Artikel 15
Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkare får endast släppa ut förpackningar på marknaden som överensstämmer med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.

2. Innan tillverkarna släpper ut förpackningar på marknaden ska de genomföra det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 eller låta utföra det på sina vägnar och ska utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII.

Om det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 har visat att en förpackning uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 39.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och EU-försäkran om överensstämmelse enligt följande:
 - a) När det gäller engångsförpackningar: i fem år från den dag då förpackningen släpptes ut på marknaden.
 - b) När det gäller återanvändbara förpackningar: i tio år från den dag då förpackningen släpptes ut på marknaden.
4. Tillverkarna ska säkerställa att det finns förfaranden som säkerställer att serietillverkningen av förpackningar fortsätter att överensstämma med kraven i denna förordning. Tillverkarna ska på lämpligt sätt beakta ändringar i förpackningens design eller egenskaper samt ändringar av harmoniserade standarder, gemensamma tekniska specifikationer eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse eller genom vilka överensstämmelsen kontrolleras. Om tillverkarna konstaterar att förpackningens överensstämmelse kan påverkas ska de utföra en ny bedömning i enlighet med det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 eller låta utföra den på sina vägnar.

5. Tillverkarna ska säkerställa att förpackningen är försedd med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifierande märkning eller, om detta inte är möjligt på grund av förpackningens storlek eller art, säkerställa att den information som krävs tillhandahålls i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten.
6. Tillverkarna ska på förpackningen eller i en QR-kod eller annan databärare ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress och, i förekommande fall, de elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Om detta inte är möjligt ska den information som krävs tillhandahållas som en del av informationen via den QR-kod eller annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare enligt artikel 12.1, 12.2, 12.4 eller 12.5 eller i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten. Den angivna postadressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas.
7. Tillverkarna ska säkerställa att den information som lämnas i enlighet med punkterna 5 och 6 är tydlig, begriplig och läsbar och inte ersätter, skymmer eller kan förväxlas med information som krävs enligt andra unionsrättsakter om märkning av den förpackade produkten.
8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har släppt ut på marknaden från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande inte överensstämmer med ett eller flera av de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven eller för att, vid behov, dra tillbaka eller återkalla förpackningen. Tillverkarna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i den medlemsstat där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om de korrigerande åtgärder som har vidtagits.

9. Med avvikelse från punkt 8 i denna artikel ska skyldigheten att få förpackningarna att överensstämma med kraven eller dra tillbaka eller återkalla förpackningar som förmodas inte överensstämma med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 inte gälla för återanvändbara förpackningar som släppts ut på marknaden före den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].
10. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en nationell myndighet förse den myndigheten med all den information och dokumentation som krävs för att visa att förpackningen överensstämmer med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, inbegripet teknisk dokumentation, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i elektronisk form och, på begäran, i pappersform. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av den nationella myndighetens begäran. Tillverkarna ska samarbeta med den nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.
11. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för skräddarsydda transportförpackningar för konfigurerbara medicintekniska produkter och medicinska system som är avsedda för användning i industri- och vårdmiljöer.
12. Om den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen i eget namn eller under eget varumärke omfattas av definitionen av mikroföretag i rekommendation 2003/361/EG i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], och den fysiska eller juridiska person som levererar förpackningen till den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen i eget namn eller under eget varumärke är belägen i samma medlemsstat, ska den fysiska eller juridiska person som levererar förpackningen anses vara tillverkare vid tillämpning av denna artikel.

Artikel 16

Informationsskyldigheter för leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial

1. Leverantörerna ska förse tillverkaren med all information och dokumentation som krävs för att tillverkaren ska kunna visa att förpackningen och förpackningsmaterialen överensstämmer med kraven i denna förordning, inbegripet den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs i eller i enlighet med artiklarna 5–11, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av tillverkaren. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.
2. I förekommande fall ska den dokumentation och information som krävs enligt unionsrättsakter som är tillämpliga på kontaktkänsliga förpackningar ingå i den information och dokumentation som ska lämnas till tillverkaren enligt punkt 1.

Artikel 17

Tillverkarens representant

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en representant.
2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge tillverkarens representant rätt att åtminstone göra följande:
 - a) Hålla EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen tillgängliga för de nationella marknadskontrollmyndigheterna enligt följande:
 - i) När det gäller engångsförpackningar: i fem år från den dag då förpackningen släpptes ut på marknaden.

- ii) När det gäller återanvändbara förpackningar: i tio år från den dag då förpackningen släpptes ut på marknaden.

- b) På begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att åtgärda fall av bristande överensstämmelse hos en förpackning som omfattas av tillverkarens representants fullmakt.

- c) På motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse den myndigheten all information och teknisk dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med kraven, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten.

- d) På begäran av en behörig nationell myndighet tillhandahålla relevanta handlingar inom tio dagar från mottagandet av en sådan begäran.

- e) Säga upp fullmakten om tillverkaren agerar i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning.

Skyldigheterna enligt artikel 15.1 och den skyldighet att upprätta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som föreskrivs i eller i enlighet med artiklarna 5–11 får inte delegeras till tillverkarens representant.

Artikel 18
Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut förpackningar som överensstämmer med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 på marknaden.
2. Innan importörerna släpper ut en förpackning på marknaden ska de säkerställa att
 - a) det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 har utförts av tillverkaren och att tillverkaren har utarbetat den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs i eller i enlighet med artiklarna 5–11,
 - b) förpackningen har märkts i enlighet med artikel 12,
 - c) förpackningen åtföljs av de dokument som krävs,
 - d) tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 15.5 och 15.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att förpackningen inte överensstämmer med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 får importören inte släppa ut förpackningen på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven.

3. Importörerna ska på förpackningen ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt postadress på vilken och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Om det inte är möjligt att ange denna information på förpackningen ska den tillhandahållas via den standardiserade, öppna, digitala databärare som avses i artikel 12 eller i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten.
4. Importörerna ska säkerställa att den information som lämnas i enlighet med punkt 3 är tydlig, begriplig och läsbar och inte ersätter, skymmer eller kan förväxlas med information som krävs enligt andra unionsrättsakter om märkning av den förpackade produkten.
5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för förpackningen, oavsett om den är tom eller innehåller en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.
6. Importörer som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven eller för att, vid behov, dra tillbaka eller återkalla förpackningen. Importörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om de korrigerande åtgärder som har vidtagits.

7. Importörerna ska hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och säkerställa att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs i eller i enlighet med artiklarna 5–11, enligt följande:
 - a) När det gäller engångsförpackningar: i fem år från den dag då förpackningen släpptes ut på marknaden.
 - b) När det gäller återanvändbara förpackningar: i tio år från den dag då förpackningen släpptes ut på marknaden.
8. Importörerna ska på motiverad begäran från en nationell myndighet förse den myndigheten med all information och dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5-12, inbegripet teknisk dokumentation, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i elektronisk form och, på begäran, i pappersform. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av den nationella myndighetens begäran.
9. Importörerna ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.

Artikel 19
Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden ska de kontrollera att
 - a) producenten, som omfattas av skyldigheterna avseende utökat producentansvar för förpackningarna, är registrerad i det producentregister som avses i artikel 44,
 - b) förpackningarna har märkts i enlighet med artikel 12, och
 - c) tillverkaren och importören har uppfyllt de krav som anges i artikel 15.5 och 15.6 respektive artikel 18.3.
3. Om en distributör, innan den tillhandahåller en förpackning på marknaden, anser eller har skäl att tro att förpackningen inte överensstämmer med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 eller att tillverkaren eller importören inte uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 15.5, 15.6 och 18.3, får distributören inte tillhandahålla förpackningen på marknaden förrän förpackningen överensstämmer med kraven eller tillverkaren uppfyller kraven.

Distributörerna ska, så länge de har ansvar för förpackningen, oavsett om den är tom eller innehåller en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.

4. Information som lämnas av producenten får inte användas av distributören för något annat syfte än för att kontrollera överensstämmelsen med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12. Det ska särskilt vara förbjudet för distributörerna att missbruka sådan information för kommersiella ändamål.
5. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har tillhandahållit på marknaden tillsammans med en förpackad produkt inte överensstämmer med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 ska säkerställa att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas för att få förpackningen att överensstämma med kraven eller för att, vid behov, dra tillbaka eller återkalla förpackningen.

Distributörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om de korrigerande åtgärder som har vidtagits.

6. Distributörerna ska på motiverad begäran från en nationell myndighet förse den myndigheten med all information och dokumentation som de har tillgång till och som är relevant för att visa att förpackningen överensstämmer med de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i elektronisk form och, på begäran, i pappersform.

Distributörerna ska samarbeta med den nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.

Artikel 20

Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster

Leverantörer av distributionstjänster ska, för de förpackningar som de hanterar, oavsett om de är tomma eller innehåller en produkt, säkerställa att villkoren under lagring, hantering och förpackning, adressering och avsändning, inte äventyrar förpackningarnas överensstämmelse med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12.

Artikel 21

Tillfällen då importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkare

Om en importör eller distributör släpper ut en förpackning på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en förpackning som redan har släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med de relevanta kraven i denna förordning kan påverkas ska den importören eller distributören anses vara tillverkare vid tillämpningen av denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 15.

Om en importör eller en distributör enligt första stycket omfattas av definitionen av mikroföretag i rekommendation 2003/361/EG i dess lydelse den... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], och den fysiska eller juridiska person som levererar förpackningen till importören eller distributören är belägen i unionen, ska den fysiska eller juridiska person som levererar förpackningen anses vara tillverkare vid tillämpning av artikel 15.

Artikel 22

Identifiering av ekonomiska aktörer

1. Ekonomiska aktörer ska på begäran förse marknadskontrollmyndigheterna med följande:
 - a) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer som har levererat förpackningar eller förpackade produkter till dem.
 - b) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer till vilka de har levererat förpackningar eller förpackade produkter.

2. Ekonomiska aktörer ska kunna tillhandahålla den information som avses i punkt 1 a enligt följande:
 - a) När det gäller engångsförpackningar: i fem år från den dag då de levererade eller fick förpackningen levererad.
 - b) När det gäller återanvändbara förpackningar: i tio år från den dag då de levererade eller fick förpackningen levererad.

Artikel 23

Informationsskyldigheter för aktörer som hanterar förpackningsavfall

Aktörer inom hantering av förpackningsavfall ska årligen förse de behöriga myndigheterna med den information om förpackningsavfall som förtecknas i tabell 3 i bilaga XII till denna förordning, med undantag för information på förpackningar som släpps ut på marknaden för första gången, genom det eller de elektroniska registren i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2008/98/EG.

Aktörerna inom hantering av förpackningsavfall ska årligen förse producenterna, vid enskilt fullgörande av skyldigheterna avseende utökat producentansvar, eller den producentansvarsorganisation som anförtrotts genomförandet av dessa skyldigheter, vid kollektivt fullgörande av skyldigheterna avseende utökat producentansvar, med all information som är nödvändig för att uppfylla de informationsskyldigheter som fastställs i artikel 44.10.

I enlighet med nationell rätt får medlemsstaterna, om offentliga myndigheter ansvarar för att organisera hanteringen av förpackningsavfall, föreskriva att aktörer som hanterar förpackningsavfall årligen ska förse dessa myndigheter med all information som är nödvändig för att uppfylla de informationsskyldigheter som fastställs i artikel 44.10, eller på annat sätt komplettera det eller de elektroniska registren i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2008/98/EG.

Kapitel V

Andra skyldigheter för ekonomiska aktörer att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall

Artikel 24

Skyldighet avseende onödiga förpackningar

1. Senast den 1 januari 2030, eller tre år från ikraftträdandet av de genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska ekonomiska aktörer som fyller gruppförpackningar, transportförpackningar eller e-handelsförpackningar säkerställa att den högsta tomrumskvoten, uttryckt i procent, är 50 %.

2. Senast den ...[tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa metoden för beräkning av den tomrumskvot som avses i punkt 1. Metoden ska beakta de särskilda egenskaperna hos förpackningar som måste placeras i ett tomrum som är tillräckligt stort för att uppfylla tillämpliga rättsliga krav eller för att skydda produkten, såsom framför allt förpackade produkter med oregelbunden form, förpackningar som innehåller fler än en konsumentförpackning eller produkt, förpackningar som innehåller flytande produkter, förpackade produkter vars innehåll lätt kan skadas och förpackade produkter som kan skadas av större produkter på grund av deras små dimensioner samt det minsta utrymme på transportförpackningen som krävs för att sändningsetiketter ska kunna anbringas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

3. Vid beräkning av den kvot som avses i punkt 1 gäller följande:
 - a) Med tomrum avses skillnaden mellan den totala volymen av en gruppförpackning, transportförpackning eller e-handelsförpackning och volymen av konsumentförpackningen i denna.
 - b) Med tomrumskvot avses förhållandet mellan tomrummet enligt definitionen i led a och den totala volymen av gruppförpackningen, transportförpackningen eller e-handelsförpackningen.

Utrymme som fylls med fyllnadsmaterial, såsom strimlat papper, luftkuddar, bubbelplast, skumplast, träull, polystyren eller frigolitchips, ska betraktas som tomrum.

4. Senast den... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska de ekonomiska aktörer som fyller konsumentförpackningar säkerställa att tomrummet minskas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa förpackningens funktion, inbegripet skydd av produkten. Med tomrumskvot för konsumentförpackningar avses skillnaden mellan konsumentförpackningens totala inre volym och den förpackade produktens volym.

Vid bedömningen av efterlevnaden av denna punkt ska utrymme som fylls med fyllnadsmaterial, såsom strimlat papper, luftkuddar, bubbelplast, skumplast, träull, polystyren eller frigolitchips betraktas som tomrum.

För konsumentförpackningar för produkter som är föremål för sättning under transport eller där det krävs tomrum för att skydda livsmedelsprodukten, eller andra produkter som uppvisar dessa egenskaper,

- a) ska efterlevnaden av denna punkt bedömas på grundval av packnings-/fyllningsnivån vid fyllningstidpunkten,
- b) ska luften mellan eller inom förpackade livsmedel och skyddande gaser inte betraktas som tomrum.

5. Ekonomiska aktörer som använder konsumentförpackningar som e-handelsförpackningar eller som använder återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning ska undantas från skyldigheten i punkt 1 i denna artikel. De ska dock säkerställa att sådana konsumentförpackningar uppfyller kraven i artikel 10.
6. Senast den... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över den tomrumskvot som avses i punkt 1 och undantagen i punkt 4 samt bedöma möjligheten att fastställa tomrumskvoter för konsumentförpackningar, särskilt för leksaker, kosmetika, gör-det-själv-paket och elektroniska produkter.

Artikel 25

Användningsbegränsningar för vissa förpackningsformat

1. Från och med den 1 januari 2030 får ekonomiska aktörer inte släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de användningsområden som förtecknas i bilaga V.

2. Med avvikelse från artikel 4.2 får medlemsstaterna behålla begränsningar som antagits före den 1 januari 2025 för utsläppande på marknaden av förpackningar i de format och för de användningsområden som förtecknas i bilaga V som är tillverkade av material som inte förtecknas i bilaga V.
3. Punkt 1 i denna artikel påverkar inte tillämpningen av artikel 9.2 b.
4. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna tillåta mikroföretag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG, i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], att släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de användningsområden som förtecknas i punkt 3 i bilaga V till denna förordning om det har visats att det är tekniskt omöjligt att inte använda sådana förpackningar eller få tillgång till infrastruktur som krävs för att ett system för återanvändning ska fungera.
5. Senast den... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen bedöma den positiva miljöpåverkan av begränsningarna samt undantagen från dessa begränsningar, och ta hänsyn till tillgången till alternativa förpackningslösningar som uppfyller de säkerhets- och hygienkrav som är tillämpliga på kontaktkänsliga förpackningar. På grundval av denna bedömning ska kommissionen, i syfte att minska förpackningsavfallet, se över denna artikel och bilaga V för att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. På grundval av denna översyn ska kommissionen bedöma om det är lämpligt att fastställa nya användningsbegränsningar för vissa förpackningsformat och om det är relevant att behålla de undantag som anges i denna artikel, samt vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.

6. Senast den ...[24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen, i samråd med medlemsstaterna och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, offentliggöra riktlinjer som förklarar bilaga V i mer detalj, inklusive exempel på förpackningsformat inom tillämpningsområdet och eventuella undantag från begränsningarna, samt tillhandahålla en icke-uttömmande förteckning över exempel på frukt och grönsaker som inte omfattas av punkt 2 i bilaga V.

Artikel 26

Skyldigheter avseende återanvändbara förpackningar

1. De ekonomiska aktörer som för första gången tillhandahåller en återanvändbar förpackning inom en medlemsstats territorium ska säkerställa att det i den medlemsstaten finns ett system för återanvändning av sådana förpackningar som inbegriper ett incitament för att säkerställa insamling av den förpackningen och som uppfyller kraven i bilaga VI. Dessa ekonomiska aktörer ska anses uppfylla kraven i denna punkt om befintliga system för återanvändning redan finns i medlemsstaterna.
2. Beskrivningen av systemets överensstämmelse med kraven enligt punkt 1 i den här artikeln ska upprättas som en del av den tekniska dokumentation om återanvändbara förpackningar som ska tillhandahållas enligt artikel 11.3. För detta ändamål ska tillverkaren begära de relevanta skriftliga bekräftelser från de systemdeltagare som anges i bilaga VI.

Artikel 27

Skyldighet avseende system för återanvändning

1. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska delta i ett eller flera system för återanvändning och säkerställa att de system för återanvändning i vilka de återanvändbara förpackningarna kan återanvändas uppfyller kraven i del A i bilaga VI.
2. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska säkerställa att sådana förpackningar är rekonditionerade i enlighet med del B i bilaga VI innan de erbjuder dem på nytt för användning av slutanvändarna.
3. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar får utse en tredje part som ska ansvara för ett eller flera parallella system för återanvändning.

Om de ekonomiska aktörerna har utsett en tredje part enligt första stycket ska de skyldigheter som anges i denna artikel fullgöras av denna tredje part på deras vägnar.

4. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar i slutna system i enlighet med kraven i bilaga VI ska vara skyldiga att returnera förpackningarna till en eller flera av de insamlingsplatser som fastställts av systemdeltagarna och godkänts av den systemansvarige.

Artikel 28

Skyldigheter avseende påfyllning

1. Ekonomiska aktörer som erbjuder möjligheten att köpa produkter genom påfyllning ska informera slutanvändarna om (*regler för påfyllning*)
 - a) vilka typer av behållare som kan användas för inköp av de produkter som erbjuds genom påfyllning,
 - b) hygienstandarder vid påfyllning,
 - c) slutanvändarens ansvar i fråga om hälsa och säkerhet vid användningen av de behållare som avses i led a.

Reglerna för påfyllning ska uppdateras regelbundet och ska antingen visas tydligt i lokalerna eller på annat sätt för slutanvändarna.

2. Ekonomiska aktörer som erbjuder möjlighet att köpa produkter genom påfyllning ska säkerställa att påfyllningsstationerna uppfyller kraven i del C i bilaga VI och eventuella krav som fastställs i andra unionsrättsakter för försäljning av produkter genom påfyllning.
3. Ekonomiska aktörer som erbjuder möjlighet att köpa produkter genom påfyllning ska, om förpackningar eller behållare som inte uppfyller kraven i bilaga VI erbjuds slutanvändarna vid påfyllningsstationerna, säkerställa att dessa förpackningar och behållare inte tillhandahålls kostnadsfritt eller tillhandahålls som en del av ett retursystem.

4. De ekonomiska aktörerna får vägra att fylla på en behållare som tillhandahålls av slutanvändaren om slutanvändaren inte följer de regler för påfyllning som den ekonomiska aktören meddelat i enlighet med punkt 1, framför allt om de ekonomiska aktörerna anser att behållaren är ohygienisk eller opassande för försäljning av livsmedel eller dryck. De ekonomiska aktörerna ska inte bära något ansvar för problem avseende hygien eller livsmedelssäkerhet som uppstår till följd av användning av behållare som tillhandahålls av slutanvändaren.
5. Från och med den 1 januari 2030 ska slutliga distributörer med en försäljningsyta på över 400 m² sträva efter att avsätta 10 % av försäljningsytan till påfyllningsstationer för både livsmedelsprodukter och andra produkter än livsmedel.

Artikel 29

Mål för återanvändning

1. Från och med den 1 januari 2030 ska de ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar eller konsumentförpackningar som används för transport av produkter, inbegripet för produkter som distribueras via e-handel, inom unionens territorium, i form av lastpallar, vikbara plastlådor, lådor, brickor, plastbackar, IBC-behållare, hinkar, tunnor och behållare av alla storlekar eller material, inklusive flexibla format, eller emballage eller remmar för att stabilisera och skydda produkter som placeras i lastpallar för transport säkerställa att minst 40 % av sådana förpackningar är återanvändbara inom ett system för återanvändning.

Från och med den 1 januari 2040 ska dessa ekonomiska aktörer sträva efter att använda minst 70 % av de förpackningar som avses i första stycket i ett återanvändbart format, inom ett system för återanvändning.

2. Från och med den 1 januari 2030 ska, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, de ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar eller konsumentförpackningar som används för transport av produkter, i de former som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln, inom unionens territorium, mellan olika platser där aktören bedriver sin verksamhet eller mellan någon av de platser där aktören bedriver sin verksamhet och platser tillhörande något annat anknutet företag eller partnerföretag, enligt definitionen i artikel 3 i bilagan till rekommendation 2003/361/EG, i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], säkerställa att dessa förpackningar är återanvändbara inom ett system för återanvändning.
3. Från och med den 1 januari 2030 ska, med avvikelse från punkt 1, de ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar eller konsumentförpackningar som används för transport av produkter, inbegripet för produkter som distribueras via e-handel, i de former som förtecknas i punkt 1, för att leverera produkter till en annan ekonomisk aktör inom samma medlemsstat säkerställa att dessa förpackningar är återanvändbara inom ett system för återanvändning.
4. De skyldigheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 gäller inte transportförpackningar eller konsumentförpackningar
 - a) som används för transport av farligt gods i enlighet med direktiv 2008/68/EG,
 - b) som används för transport av storskaliga maskiner, utrustning och varor för vilka förpackningarna har specialdesignats för att uppfylla den beställande ekonomiska aktörens individuella krav,

- c) i ett flexibelt format, som används för transport och som är i direkt kontakt med livsmedel och foder enligt definitionen i artiklarna 2 och 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002 eller med livsmedelsingredienser enligt definitionen artikel 2.2 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011⁶⁹,
 - d) i form av pappkartonger.
5. Från och med den 1 januari 2030 ska ekonomiska aktörer som använder gruppförpackningar i form av lådor, med undantag för pappkartong, utanför konsumentförpackningar för att gruppera ett visst antal produkter för att skapa en enhet för lagerhållning eller distribution säkerställa att minst 10 % av dessa förpackningar är återanvändbara inom ett system för återanvändning. Från och med den 1 januari 2040 ska de ekonomiska aktörerna sträva efter att använda minst 25 % av de förpackningar som avses i första stycket i ett återanvändbart format inom ett system för återanvändning.
6. Från och med den 1 januari 2030 ska slutliga distributörer som till konsumenter tillhandahåller alkoholhaltiga och alkoholfria drycker i konsumentförpackningar på en medlemsstats territorium säkerställa att minst 10 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning.

Från och med den 1 januari 2040 ska de ekonomiska aktörerna sträva efter att tillhandahålla minst 40 % av de produkter som avses i första stycket i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning.

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

Slutliga distributörer ska säkerställa att förpackade produkter som tillverkats under deras varumärke på en rimlig och proportionerlig nivå bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i denna punkt.

7. De mål som fastställs i punkt 6 ska inte gälla
- a) drycker som ska är mycket lättfördärliga i den mening som avses i artikel 24 i förordning (EU) nr 1169/2011 och mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 och motsvarande mejeriprodukter enligt numren 2202 9911 och 2202 9915 i Kombinerade nomenklaturen (KN) i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁷⁰,
 - b) de kategorier av vinprodukter som förtecknas i del II punkterna 1, 3–9, 11, 12, 15, 16 och 17 i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013,
 - c) aromatiserade vinprodukter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014⁷¹,
 - d) produkter som liknar vinprodukter och aromatiserade vinprodukter och som framställs av andra frukter än druvor och av grönsaker och andra jästa drycker som omfattas av KN-nummer 2206 00,
 - e) alkoholbaserade spritdrycker enligt KN-nummer 2208.

⁷⁰ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁷¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 (EUT L 84, 20.3.2014, s. 14).

8. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen, i samråd med medlemsstaterna, publicera riktlinjer om de typer av produkter som omfattas av punkterna 6 och 7.
9. De slutliga distributörer som avses i punkt 6 ska kostnadsfritt ta tillbaka alla återanvändbara förpackningar av samma typ, form och storlek som den förpackning som de har tillhandahållit på marknaden, inom det särskilda systemet för återanvändning på försäljningsstället, för att säkerställa att dessa förpackningar återvinns och returneras genom hela distributionskedjan. De slutliga distributörerna ska säkerställa att slutanvändare kan returnera förpackningen på den plats där den faktiska överlämningen av sådana förpackningar äger rum eller i dess omedelbara närhet. Den slutliga distributören ska till fullo lösa in tillhörande pant eller meddela att förpackningen har returnerats i enlighet med förvaltningsriktlinjerna för det särskilda systemet för återanvändning, så att eventuell tillhörande pant kan lösas in, allt efter omständigheterna.
10. Om en slutlig distributör under ett visst kalenderår har en försäljningsyta på högst 100 m² ska den slutliga distributören undantas från skyldigheten att uppfylla de mål som fastställs i punkt 6 under det kalenderåret. På grundval av särskilda villkor inom slutlig distribution och vissa tillverkningssektorer, även på nationell nivå, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra tröskelvärdet för försäljningsytan.
11. Medlemsstaterna får undanta slutliga distributörer från skyldigheten att uppfylla de mål som fastställs i punkt 6 om deras försäljningsyta är belägen på en ö som har en befolkning på mindre än 2 000 invånare.

Medlemsstaterna får också undanta slutliga distributörer från skyldigheten att uppfylla de mål som fastställs i punkt 6 om deras försäljningsyta är belägen i en kommun med en befolkningstäthet på mindre än 54 personer/km². De mål som fastställs i punkt 6 ska dock gälla för slutliga distributörer med en försäljningsyta i befolkningscentrum med mer än 5 000 invånare.

Om en slutlig distributör som har undantagits enligt första stycket säljer sådana produkter som avses i punkt 6 i återanvändbara förpackningar ska den ombesörja tillbakatagande av sådana förpackningar i enlighet med punkt 9. Om den slutliga distributör som har undantagits enligt första eller andra stycket har mer än en försäljningsyta och endast en eller några av dessa ytor är belägna på en sådan ö eller i en sådan kommun, ska de relevanta drycker som tillhandahålls på en medlemsstats territorium i sådana försäljningsområden inte beräknas i syfte att uppnå de mål som fastställs i punkt 6.

12. Medlemsstaterna får tillåta att slutliga distributörer går samman i pooler för att fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 6, förutsatt att varje pool
 - a) inte överstiger 40 % av den berörda dryckeskategorins marknadsandel,
 - b) består av högst fem slutliga distributörer, och
 - c) endast omfattar dryckeskategorier som tillhandahålls på en medlemsstats territorium av alla poolmedlemmar.

Villkoret i led b gäller inte om de slutliga distributörerna är verksamma under samma varumärke.

Om en medlemsstat tillåter att slutliga distributörer går samman i pooler enligt första stycket ska varje pool förse medlemsstatens behöriga myndighet med åtminstone följande information:

- a) De slutliga distributörer som ingår i poolen.
- b) Den slutliga distributör som utsetts till ansvarig för poolen och kontaktpunkt.

Medlemsstaterna får kräva tillhandahållande av ytterligare information som är nödvändig för verkställandet av skyldigheterna i punkt 6 i anslutning till den här punkten.

De slutliga distributörerna ska säkerställa att deras bildande av pool är förenliga med artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Utan att det påverkar den allmänna tillämpligheten av unionens konkurrensregler på sådana pooler ska alla medlemmar i en pool i synnerhet säkerställa att varken datadelning eller informationsutbyte, inbegripet med avseende på uppgifter om kommande försäljning, sker inom ramen för deras poolningsarrangemang, utom när det gäller den information som anges i artikel 30.2 i den här förordningen.

Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att komplettera denna förordning genom att fastställa och specificera de detaljerade villkor och rapporteringskrav som ska tillämpas på de poolningsarrangemang som avses i den här punkten, med beaktande av den typ och mängd av förpackningar som varje slutlig distributör släpper ut på marknaden varje kalenderår och var de slutliga distributörerna finns.

13. Ekonomiska aktörer ska undantas från skyldigheten att uppfylla de mål som fastställs i denna artikel under ett kalenderår om de under de kalenderåret har
- a) tillhandahållit högst 1 000 kg förpackningar på en medlemsstats territorium, och
 - b) omfattas av definitionen av mikroföretag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG, i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].

På grundval av de särskilda villkoren för slutdistribution och vissa tillverkningssektorer, inbegripet på nationell nivå, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra tröskelvärdet i led a i denna punkt.

14. Medlemsstaterna får under en period på fem år undanta ekonomiska aktörer från skyldigheterna enligt denna artikel på följande villkor:
- a) Den medlemsstat som beviljar undantag uppnår en nivå som ligger 5 procentenheter över de mål för materialåtervinning av förpackningsavfall per material som ska uppnås senast 2025 och förväntas uppnå 5 procentenheter över målet för 2030 enligt den rapport som kommissionen offentliggjort tre år före detta datum.
 - b) Den medlemsstat som beviljar undantag är på god väg att uppfylla de relevanta mål för förebyggande av avfall som anges i artikel 43 och kan visa att den har minskat det förpackningsavfall som genereras per capita med minst 3 % senast 2028 jämfört med den mängd förpackningsavfall som genererades per capita 2018.

- c) De ekonomiska aktörerna har antagit en företagsplan för förebyggande och materialåtervinning av avfall som bidrar till uppnåendet av de mål för förebyggande och materialåtervinning av avfall som fastställs i artiklarna 43 respektive 52.

Perioden på fem år får förlängas av medlemsstaten förutsatt att samtliga villkor är uppfyllda.

15. Med förbehåll för de villkor som anges i artikel 51 får medlemsstaterna för ekonomiska aktörer fastställa mål som går utöver de minimimål som fastställs i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i den här artikeln i den mån som sådana högre mål är nödvändiga för att medlemsstaten ska kunna uppnå ett eller flera av målen i artikel 43.
16. Med förbehåll för de villkor som anges i artikel 51 får medlemsstaterna fastställa mål för ekonomiska aktörer när det gäller drycker som tillhandahålls i konsumentförpackningar som inte omfattas av punkt 6 i den här artikeln, om dessa ytterligare mål är nödvändiga för att medlemsstaten ska kunna uppnå ett eller flera av målen i artikel 43.
17. De mål som fastställs i eller i enlighet med denna artikel ska beräknas för ett kalenderår.
18. För att beakta senaste vetenskapliga och ekonomiska data och utveckling ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 för att komplettera denna förordning genom att fastställa
- a) undantag för ekonomiska aktörer utöver dem som anges i denna artikel, på grund av särskilda ekonomiska begränsningar i en viss sektor i samband med uppfyllandet av de mål som fastställs i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i denna artikel,

- b) undantag för särskilda förpackningsformat som omfattas av målen i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i denna artikel om problem avseende hygien och livsmedelssäkerhet hindrar uppnåendet av dessa mål,
 - c) undantag för särskilda förpackningsformat som omfattas av målen i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i denna artikel om miljöfrågor hindrar uppnåendet av dessa mål.
19. Senast den 1 januari 2034 ska kommissionen, med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen och de ekonomiska aktörernas och medlemsstaternas praktiska erfarenheter, lägga fram en rapport med en översyn av genomförandet av de mål för 2030 som fastställs i denna artikel. I den rapporten ska kommissionen utvärdera följande, inbegripet utifrån en livscykelanalys av engångsförpackningar och förpackningar för återanvändning:
- a) I vilken utsträckning målen för 2030 har lett till lösningar som främjar hållbara förpackningar och som är effektiva och lätta att genomföra.
 - b) Genomförbarheten när det gäller att uppnå de mål som fastställts för 2040 på grundval av erfarenheterna från uppnåendet av målen för 2030 och de föränderliga omständigheterna.
 - c) Om det är relevant att behålla de undantag som anges i denna artikel.
 - d) Nödvändigheten eller lämpligheten av att fastställa nya mål för återanvändning och påfyllning av andra förpackningskategorier.

Kommissionens rapport ska omfatta en konsekvensbedömning avseende sysselsättningen. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna artikel, särskilt målen för 2040. Senast i december 2032 ska medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om konsekvensbedömningen avseende sysselsättningen i samband med genomförandet av återanvändningsmålen inom deras nationella territorier. Innan medlemsstaterna lämnar in uppgifterna till kommissionen ska de informera och samråda med nationella arbetsmarknadsparter som företräder arbetstagare och arbetsgivare i de sektorer som omfattas av målen för återanvändning av förpackningar.

Artikel 30

Regler för beräkning av uppnåendet av målen för återanvändning

1. För att visa att målen i artikel 29.1 och 29.5 har uppnåtts ska den ekonomiska aktör som använder dessa förpackningar separat för varje mål beräkna
 - a) antalet likvärdiga enheter av något av förpackningsformaten i artikel 29.1 eller 29.5, beroende på vad som är tillämpligt, som utgör återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning och som den har använt under ett kalenderår,
 - b) antalet likvärdiga enheter av något av förpackningsformaten i artikel 29.1 eller 29.5, beroende på vad som är tillämpligt, utom de som anges i led a i detta stycke, som den har använt under ett kalenderår.

2. För att visa att målen i artiklarna 29.6 och 33 har uppnåtts ska den slutliga distributör som tillhandahåller sådana produkter till konsumenter på en medlemsstats territorium, separat för varje mål, beräkna
 - a) det totala antalet försäljningsenheter eller den totala volym av drycker i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning som tillhandahålls på en medlemsstats territorium under ett kalenderår,
 - b) det totala antalet försäljningsenheter eller den totala volym av drycker som tillhandahålls på en medlemsstats territorium i andra förpackningar än de som avses i led a under ett kalenderår.
3. Senast den 30 juni 2027 ska kommissionen anta genomförandeakter om fastställande av metoden för beräkning av de mål för återanvändning som fastställs i artikel 29.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.
4. Skyldigheten att visa att målen för återanvändning i artikel 29 har uppnåtts ska gälla från och med den 1 januari 2030 eller 18 månader från dagen för ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 3 i den här artikeln, beroende på vilket som infaller senast.

Artikel 31

Rapportering till de behöriga myndigheterna om målen för återanvändning

1. De ekonomiska aktörer som avses i artikel 29.1–29.8 ska för varje kalenderår lämna in en rapport med uppgifter om uppnåendet av de mål för återanvändning som anges i artikel 29 till den behöriga myndighet som avses i artikel 40.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska lämnas in inom sex månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in.
3. Det första rapporteringsåret ska avse kalenderåret 2030.
4. De behöriga myndigheterna ska inrätta elektroniska system för uppgiftsrapporteringen och ange vilka format som ska användas.
5. De behöriga myndigheterna får begära att de ekonomiska aktörerna ska tillhandahålla ytterligare information som är nödvändig för att säkerställa de rapporterade uppgifternas tillförlitlighet.
6. Medlemsstaterna ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 1.
7. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen inrätta ett europeiskt observationsorgan för återanvändning. Observationsorganet ska ansvara för att övervaka genomförandet av de åtgärder som fastställs i denna förordning, samla in uppgifter om återanvändningsmetoder och bidra till utvecklingen av bästa praxis i fråga om återanvändning.

Artikel 32

Skyldighet att erbjuda påfyllning för hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn

1. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]
 - a) ska slutliga distributörer som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn och som på en medlemsstats territorium tillhandahåller varm eller kall dryck i förpackningar för avhämtning tillhandahålla ett system så att konsumenterna kan ta med sig en egen behållare att fylla på,
 - b) ska slutliga distributörer som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn och som på en medlemsstats territorium tillhandahåller färdiglagad mat i förpackningar för avhämtning tillhandahålla ett system så att konsumenterna kan ta med sig en egen behållare att fylla på.
2. Om konsumenterna tar med sig en egen behållare att fylla på får de slutliga distributörer som avses i punkt 1 inte erbjuda dem produkterna till högre priser och på mindre förmånliga villkor än de som gäller vid försäljning av försäljningsenhet som består av samma produkt och engångsförpackning.

De slutliga distributörerna ska informera konsumenterna på försäljningsstället, genom väl synliga och läsbara informationstavlor eller skyltar, om möjligheten att erhålla produkterna i en påfyllningsbar behållare som konsumenten tillhandahåller.

Artikel 33

Skyldighet att erbjuda återanvändbara alternativ för hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn

1. Senast den ... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska slutliga distributörer som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn och som på en medlemsstats territorium tillhandahåller varma eller kalla drycker eller färdiglagad mat i förpackningar för avhämtning ge konsumenterna möjlighet att erhålla produkterna i en återanvändbar förpackning inom ett system för återanvändning.
2. Slutliga distributörer ska informera konsumenter på försäljningsstället, genom väl synliga och läsbara informationstavlor eller skyltar, om möjligheten att erhålla varorna i återanvändbara förpackningar.
3. Slutliga distributörer får inte erbjuda varor som fylls på i återanvändbara förpackningar till högre priser eller på mindre förmånliga villkor än de som gäller för försäljningsenheter som består av samma varor och engångsförpackningar.
4. Slutliga distributörer ska undantas från tillämpningen av denna artikel om de omfattas av definitionen av mikroföretag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG i dess lydelse den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].
5. Från och med 2030 ska slutdistributörer sträva efter att erbjuda 10 % av sina produkter till försäljning i ett återanvändbart förpackningsformat.

6. På de villkor som anges i artikel 51 får medlemsstaterna, för ekonomiska aktörer, fastställa mål som går utöver de minimimål som fastställs i punkt 5 i den här artikeln i den mån dessa högre mål är nödvändiga för att medlemsstaten ska kunna uppnå ett eller flera av målen i artikel 43.

Kapitel VI

Plastbärkassar

Artikel 34

Plastbärkassar

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att på sitt territorium uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar.

En varaktig minskning anses ha uppnåtts om den årliga förbrukningen inte överstiger 40 tunna plastbärkassar per capita, eller motsvarande mål i vikt, senast den 31 december 2025 och därefter senast den 31 december varje år.

2. De åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att uppnå målet i punkt 1 ska beakta miljöpåverkan från tunna plastbärkassar när de tillverkas, materialåtervinns och bortskaffas och deras komposteringssegenskaper, hållbarhet och specifika avsedda användning. Sådana åtgärder får, genom undantag från artikel 4, omfatta saluföringsbegränsningar, under förutsättning att de är proportionella och icke-diskriminerande.

3. Utöver åtgärderna i punkterna 1 och 2 i denna artikel får medlemsstaterna vidta åtgärder, såsom ekonomiska styrmedel och nationella minskningsmål, för alla typer av plastbärkassar, oavsett väggjocklek, i enlighet med de skyldigheter som följer av EUF-fördraget.
4. Medlemsstaterna får från de skyldigheter som anges i punkt 1 undanta mycket tunna plastbärkassar som krävs av hygienskäl eller som tillhandahålls som konsumentförpackningar för livsmedel som säljs i lösvikt för att förhindra matsvinn.
5. Senast den ... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen utarbeta en rapport om andra förpackningsmaterial än de som avses i punkterna 1 och 2, vilka sannolikt kommer att ha en mer skadlig inverkan på miljön än tunna plastbärkassar, och, vid behov, lägga fram ett lagstiftningsförslag med minskningsmål och åtgärder för att uppnå dessa mål.

Kapitel VII

Förpackningars överensstämmelse

Artikel 35

Provnings-, mättnings- och beräkningsmetoder

För förpackningars överensstämmelse med och kontroll av förpackningars överensstämmelse med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 ska provningar, mätningar och beräkningar utföras med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis och vars resultat anses ha låg osäkerhet.

Artikel 36

Presumtion om överensstämmelse

1. Provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder enligt artikel 35 vilka överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning ska förutsättas överensstämma med de krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem som anges i den artikeln.
2. Om provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder enligt punkt 1 i denna artikel utförs av organ för bedömning av överensstämmelse som är föremål för ackreditering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁷², ska de förutsättas överensstämma med kraven i punkt 1 i denna artikel.
3. En förpackning som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning ska förutsättas överensstämma med de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 och som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

⁷² Europaparlamentets och rådets förordning (EC) nr 765/2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

Artikel 37

Gemensamma specifikationer

1. Förpackningar som överensstämmer med de gemensamma specifikationer som avses i punkt 2 i den här artikeln, eller delar av dem, ska förutsättas uppfylla kraven som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 i den mån dessa krav omfattas av dessa gemensamma specifikationer eller delar av dem.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa gemensamma specifikationer för de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Antingen
 - i) har ingen hänvisning till harmoniserade standarder som omfattar de relevanta krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 i den här förordningen offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 och ingen sådan hänvisning förväntas offentliggöras inom en rimlig tidsperiod, eller
 - ii) så uppfyller den befintliga standarden inte de krav som begäran är avsedd att omfatta.

b) Kommissionen har i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012 begärt att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta eller revidera en harmoniserad standard för de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 i den här förordningen, och något av följande villkor är uppfyllt:

- i) Begäran har inte godtagits av någon av de europeiska standardiseringsorganisationer som den riktades till.
- ii) Begäran har godtagits av minst en av de europeiska standardiseringsorganisationer som den riktades till, men de harmoniserade standarder som begärdes
 - antas inte inom den tidsfrist som anges i begäran,
 - överensstämmer inte med begäran, eller
 - är inte helt i linje med de krav som de syftar till att omfatta.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

3. Innan kommissionen utarbetar ett utkast till en sådan genomförandeakt som avses i punkt 2 i denna artikel ska den informera den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 om att den anser att villkoren i punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.

4. Om en europeisk standardiseringsorganisation antar en harmoniserad standard och föreslår för kommissionen att en hänvisning till den harmoniserade standarden ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, ska kommissionen bedöma den harmoniserade standarden i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012. När en sådan hänvisning till en harmoniserad standard offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning ska kommissionen upphäva de genomförandeakter som avses i punkt 2 i denna artikel, eller delar av dessa, och som omfattar samma krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26.
5. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en gemensam specifikation inte helt uppfyller kraven som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12, 24 och 26 ska den eller det underrätta kommissionen om detta genom att lämna en detaljerad förklaring. Kommissionen ska bedöma denna detaljerade förklaring och får vid behov ändra genomförandeakten om fastställande av den gemensamma specifikationen i fråga.

Artikel 38

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Bedömningen av förpackningars överensstämmelse i fråga om de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 ska utföras i enlighet med det förfarande som anges i bilaga VII.

Artikel 39

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att kraven som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga VIII, innehålla de uppgifter som anges i modulen i bilaga VII och uppdateras löpande. Den ska upprättas på eller översättas till ett eller flera språk enligt kraven från den medlemsstat där förpackningen släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.
3. Om förpackningen eller den förpackade produkten omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska, när så är lämpligt, en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem. Försäkran kan utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta EU-försäkringar om överensstämmelse.
4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse tar tillverkaren ansvar för att förpackningen uppfyller de krav som fastställs i denna förordning.
5. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att varje år kontrollera att åtminstone en del av EU-försäkran om överensstämmelse är korrekta, på grundval av en riskbaserad strategi, och vidta de åtgärder som krävs för att komma till rätta med bristande överensstämmelse, såsom tillbakadragande av produkter som inte uppfyller kraven från marknaden.

Kapitel VIII

Hantering av förpackningar och förpackningsavfall

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 40

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för genomförande och kontroll av efterlevnaden av de skyldigheter som anges i detta kapitel och i artiklarna 6.10, 29.1–29.7, 29.9 and 30–34.
2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om den eller de behöriga myndigheternas organisation och verksamhet, inbegripet administrativa regler och förfaranderegler för
 - a) registrering av producenter enligt artikel 44,
 - b) upprättande och övervakning av rapporteringskraven i enlighet med artikel 44.7 och 44.8,
 - c) övervakning av genomförandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar i enlighet med artikel 45,

- d) godkännande av fullgörandet av skyldigheter inom utökat producentansvar i enlighet med artikel 47,
 - e) tillhandahållande av information i enlighet med artikel 56.
3. Senast den ... [fem månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på och adresserna till de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adresser.

Artikel 41

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om de framsteg som gjorts med att uppnå de mål som anges i artiklarna 43 och 52 senast tre år innan var och en av de tidsfrister som föreskrivs i de artiklarna löper ut.
2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
 - b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
 - c) Exempel på bästa praxis i hela unionen som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.

Artikel 42

Avfallsplaner och avfallsförebyggande program

1. Medlemsstaterna ska i de avfallsplaner som krävs enligt artikel 28 i direktiv 2008/98/EG lägga till ett särskilt kapitel om hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall, inbegripet de åtgärder som har vidtagits enligt artiklarna 48, 50 och 52 i denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska i de avfallsförebyggande program som krävs enligt artikel 29 i direktiv 2008/98/EG lägga till ett särskilt kapitel om förebyggande av förpackningar, förpackningsavfall och förpackningar som kasserats som skräp, inbegripet de åtgärder som har vidtagits enligt artiklarna 43 och 51 i denna förordning.

AVSNITT 2

FÖREBYGGANDE AV AVFALL

Artikel 43

Förebyggande av förpackningsavfall

1. Varje medlemsstat ska minska det förpackningsavfall som genereras per capita jämfört med det förpackningsavfall som genererades per capita 2018, såsom det rapporterats till kommissionen i enlighet med beslut 2005/270/EG, med minst
 - a) 5 % fram till 2030,

- b) 10 % fram till 2035,
 - c) 15 % fram till 2040.
2. För att hjälpa medlemsstaterna att uppnå de mål i fråga om förebyggande av förpackningsavfall som fastställs i punkt 1 i denna artikel senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen fastställa en korrigeringsfaktor för att ta hänsyn till ökningen eller minskningen av turismen i förhållande till basåret 2018, genom att anta genomförandeakter enligt artikel 56.7 c. Denna korrigeringsfaktor ska baseras på mängden förpackningsavfall per turist och variationen i antalet turister i förhållande till basåret 2018 och hänsyn ska tas till potentialen för minskat förpackningsavfall inom turismsektorn.
 3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 4 får de medlemsstater som redan har inrättat separata system för å ena sidan hantering av förpackningsavfall från hushåll och å andra sidan förpackningsavfall från industri- och affärssektorer, behålla dessa system.
 4. Vid uppnåendet av de mål som anges i punkt 1 ska varje medlemsstat sträva efter att minska mängden plastförpackningsavfall som genereras.

5. Utöver de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska medlemsstaterna, i linje med de övergripande målen för unionens avfallspolitik och för att uppnå de mål som anges i denna artikel, genomföra åtgärder som syftar till att förhindra genereringen av förpackningsavfall och minimera förpackningarnas miljöpåverkan. Sådana åtgärder kan till exempel avse användning av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, exempelvis de åtgärder som avses i bilagorna IV och IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder, inbegripet incitament som tillhandahålls genom system för utökat producentansvar, och skyldigheter för producenter eller producentansvarsorganisationer att anta planer för att förebygga avfall. Åtgärderna ska vara proportionella och icke-diskriminerande och utformas så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks. Sådana åtgärder får inte leda till en övergång till användning av lättare förpackningsmaterial för att uppfylla målet om minskning av förpackningsavfall.
6. Vid tillämpning av punkt 5 i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184⁷³, ska medlemsstaterna uppmuntra restauranger, personalmatsalar, barer, kaféer och cateringtjänster att, om det finns tillgängligt, servera sina kunder kranvatten kostnadsfritt eller mot en låg serviceavgift, i återanvändbara eller påfyllningsbara format.
7. Vid tillämpning av punkt 5 får medlemsstaterna införa förebyggande åtgärder för förpackningsavfall som går utöver de minimimål som fastställs i punkt 1, samtidigt som de agerar i enlighet med denna förordning.

⁷³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1).

8. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna senast 2025 begära att kommissionen ska använda ett annat basår än 2018 för beräkningar av de mål som fastställs i punkt 1. Om en medlemsstat begär detta får kommissionen utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 7 tillåta att medlemsstaterna använder det andra basåret vid beräkningen av de mål som fastställs i punkt 1 på villkor att medlemsstaten lägger fram underbyggda bevis på
- a) en betydande ökning av förpackningsavfallet under det år som medlemsstaten begär att få använda som basår för beräkningen av de mål som fastställs i punkt 1,
 - b) det faktum att den betydande ökning av förpackningsavfall som påvisats enligt led a endast beror på ändringar i rapporteringsförfarandena,
 - c) det faktum att den betydande ökning av förpackningsavfall som påvisats enligt led a inte beror på ökad konsumtion, och
 - d) bättre jämförbarhet mellan medlemsstaterna.
9. Senast den... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över de mål som fastställs i punkt 1 och bedöma behovet av att inkludera specifika mål för vissa förpackningsmaterial. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

AVSNITT 3

PRODUCENTREGISTER OCH UTÖKAT PRODUCENTANSVAR

Artikel 44

Producentregister

1. Varje medlemsstat ska, inom 18 månader från dagen för ikraftträdandet av den första genomförandeakt som antagits enligt punkt 14, upprätta ett nationellt register som ska användas för att övervaka att producenterna uppfyller kraven i detta kapitel.

Varje nationellt register ska innehålla länkar till andra nationella register över producenters webbplatser för att underlätta registreringen av producenter eller behöriga ombud för utökat producentansvar i alla medlemsstater.

2. Producenterna ska vara skyldiga att registrera sig i det register som avses i punkt 1 i denna artikel i varje medlemsstat där de för första gången tillhandahåller förpackningar eller förpackade produkter på medlemsstatens territorium eller där de, utan att vara slutanvändare, packar upp förpackade produkter, genom att lämna in en ansökan om registrering till den behöriga myndighet som ansvarar för registret i varje sådan medlemsstat. Om en producent har anförtrott åt en producentansvarsorganisation att fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar för dess räkning enligt artikel 46.1 ska organisationen fullgöra de skyldigheter som anges i denna artikel, om inget annat anges av den medlemsstat där registret är upprättat.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att de skyldigheter som anges i denna artikel för producenters räkning på grundval av en skriftlig fullmakt får fullgöras av ett behörigt ombud för utökat producentansvar.
4. Producenterna får inte tillhandahålla förpackningar eller förpackade produkter på en medlemsstats territorium för första gången, eller packa upp förpackade produkter utan att vara slutanvändare, om de eller, i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 45, deras behöriga ombud för utökat producentansvar inte är registrerade i den medlemsstaten.
5. Ansökan om registrering ska innehålla den information som ska lämnas i enlighet med del A i bilaga IX. En medlemsstaterna får begära att producenterna ska tillhandahålla ytterligare information eller handlingar om sådan information eller sådana handlingar är nödvändiga för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning och av de bestämmelser som antagits av den medlemsstaten i enlighet med artikel 40.2.
6. Om ett behörigt ombud för utökat producentansvar företräder mer än en producent ska denne, utöver den information som ska lämnas enligt punkt 5, ange namn och kontaktuppgifter separat för var och en av de producenter som ombudet företräder.
7. Producenten eller, i tillämpliga fall, producentens behöriga ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen ska, enligt vad som föreskrivs i nationell rätt i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel, senast den 1 juni för varje föregående hela kalenderår lämna den information som anges i del B punkt 1 i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret.

Medlemsstaterna får kräva att information som tillhandahålls enligt detta stycke granskas och certifieras av oberoende revisorer under tillsyn av de behöriga myndigheter som avses i artikel 40.1, på grundval av eventuella nationella standarder.

8. När en producent för första gången på medlemsstatens territorium har tillhandahållit en mängd förpackningar, inbegripet förpackningar för förpackade produkter, som understiger 10 ton under ett kalenderår, eller en producent enligt definitionen i artikel 3.1.15 e packar upp en mängd förpackningar som understiger 10 ton under ett kalenderår, ska producenten eller i tillämpliga fall producentens behöriga ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen enligt vad som föreskrivs i nationell rätt i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel, senast den 1 juni för varje föregående hela kalenderår lämna den information som anges i del B punkt 2 i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret.

Med avvikelse från första stycket får en medlemsstat för ett visst kalenderår bestämma ett lägre tröskelvärde än det som föreskrivs i första stycket, om medlemsstaten annars inte skulle ha tillräckliga korrekta uppgifter för att

- a) uppfylla rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 56.1 och 56.2 under det kalenderåret, och
- b) säkerställa att databasen enligt artikel 57 är fullständig och innehåller de uppgifter som avses i artikel 56.2 a.

9. Om detta är nödvändigt av budgetskäl får en medlemsstat kräva att producenten kvartalsvis lämnar den information som anges i del B punkterna 1 och 2 i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret.

10. Producenter, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, de producentansvarsorganisationer som anförtrotts genomförandet av dessa skyldigheter, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar eller, om system för återanvändning fullgör skyldigheterna avseende utökat producentansvar, systemansvariga för system för återanvändning, ska årligen för varje föregående kalenderår lämna de uppgifter som anges i del B punkt 3 i bilaga IX till den behöriga myndigheten.

Om offentliga myndigheter enligt nationell rätt ansvarar för organisationen av hanteringen av förpackningsavfall, får medlemsstaterna föreskriva att dessa myndigheter ska lämna den information som anges i del B punkt 3 i bilaga IX.

11. Den behöriga myndighet som ansvarar för registret

- a) ska ta emot ansökningar om registrering enligt punkt 2 via ett elektroniskt databehandlingssystem, och relevanta uppgifter ska göras tillgängliga på de behöriga myndigheternas webbplatser,
- b) ska godkänna registreringar och tilldela ett registreringsnummer inom högst tolv veckor från den tidpunkt då all information som krävs enligt punkterna 5 och 6 har lämnats in,

- c) får fastställa närmare bestämmelser om kraven och förfarandet för registrering, utan att lägga till materiella krav utöver dem som fastställs i punkterna 5 och 6,
 - d) får ta ut kostnadsbaserade och proportionella avgifter från producenterna för behandlingen av de ansökningar om registrering som avses i punkt 2,
 - e) ska ta emot och övervaka den information som lämnas i enlighet med punkterna 7 och 8.
12. Producenten, eller i tillämpliga fall producentens behöriga ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen, ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om eventuella ändringar av informationen i registreringen och om varje definitivt upphörande av tillhandahållandet för första gången på medlemsstatens territorium av de förpackningar eller de förpackade produkter som avses i registreringen. En producent ska strykas från registret tre år från utgången av det kalenderår då producentens registrering avslutats om producenten har upphört att existera som producent.
13. Medlemsstaterna ska säkerställa att förteckningen över registrerade producenter är lättåtkomlig, allmänt tillgänglig och kostnadsfri, utan att det påverkar bevarandet av konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt. Förteckningen över registrerade producenter ska vara maskinläsbar, sorterbar och sökbar och följa öppna standarder, så att tredje part kan använda den.

14. Kommissionen ska senast den ... [12 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta genomförandeakter som fastställer formatet för registrering i och rapportering till registret och specificerar detaljnivån för de uppgifter som ska anges och de förpackningstyper och materialkategorier som ska omfattas av den information som lämnas.

Formatet för lämnandet av information ska vara driftskompatibelt, baserat på öppna standarder och maskinläsbara data, och ska kunna överföras via ett driftskompatibelt nätverk för datautbyte utan inläsningseffekter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 45

Utökat producentansvar

1. Producenter ska ha utökat producentansvar enligt de system som inrättats i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG och detta avsnitt för de förpackningar, inbegripet förpackningar för förpackade produkter, som de tillhandahåller för första gången på en medlemsstats territorium eller som de packar upp utan att vara slutanvändare.
2. Utöver de kostnader som avses i artikel 8a.4 a i direktiv 2008/98/EG ska det ekonomiska bidrag som producenten betalar täcka följande kostnader:
 - a) Kostnader för märkning av avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall enligt artikel 13 i denna förordning.

- b) Kostnader för genomförande av plockanalys av insamlat blandat kommunalt avfall enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595⁷⁴ och enligt de genomförandeakter som ska antas i enlighet med artikel 56.7 a i den här förordningen, om dessa genomförandeakter föreskriver en skyldighet att genomföra sådana undersökningar.

De kostnader som ska täckas ska fastställas på ett öppet, proportionellt, icke-diskriminerande och effektivt sätt.

3. En sådan producent som avses i artikel 3.1.15 c och d ska genom skriftlig fullmakt utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar i varje medlemsstat där producenten tillhandahåller förpackningar eller förpackade produkter för första gången än den där producenten är etablerad. Medlemsstaterna får föreskriva att producenter som är etablerade i tredjeländer genom skriftlig fullmakt ska utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar när de tillhandahåller förpackningar eller förpackade produkter på deras territorium för första gången.

⁷⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595 av den 16 mars 2023 om fastställande av formuläret för översikt över egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns i enlighet med rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 (EUT L 79, 17.3.2023, s. 151).

4. För att uppfylla kraven i artikel 30.1 d och e i förordning (EU) 2022/2065 ska leverantörer av onlineplattformar som omfattas av kapitel III avsnitt 4 i den förordningen och som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter erhålla följande information från producenter som erbjuder förpackningar eller förpackade produkter till konsumenter i unionen innan de tillåter dessa producenter att använda tjänsterna:
- a) Information om registreringen av de producenter som avses i artikel 44 i den här förordningen, i den medlemsstat där konsumenten befinner sig och registreringsnummer för producenten i det registret.
 - b) Självcertifiering av producenten, där denne bekräftar att denne endast erbjuder förpackningar för vilka de krav på utökat producentansvar som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel är uppfyllda i den medlemsstat där konsumenten befinner sig.

Om en producent säljer sina produkter via en e-marknadsplats får de skyldigheter som anges i punkt 2 i denna artikel på grundval av en skriftlig fullmakt fullgöras av leverantören av onlineplattformen för producenternas räkning.

5. Medlemsstaterna får föreskriva att en automatisk dataavstämning med det nationella registret ska vara tillämplig för kontroll av den information som avses i punkt 4 a och b när en sådan föreskrivs i den medlemsstaten.
6. Vid mottagandet av den information som avses i punkt 4 och innan producenterna tillåts använda de tjänster som leverantören av onlineplattformen erbjuder ska leverantören av onlineplattformen göra sitt yttersta för att bedöma om den mottagna informationen är fullständig och tillförlitlig.

7. Producenter som erbjuder förpackningar eller förpackade produkter till konsumenter i unionen ska förse leverantörer av distributionstjänster med den information som avses i punkt 4 a och b i denna artikel, vid tidpunkten för ingåendet av ett avtal mellan leverantören av distributionstjänster och producenten om någon av de tjänster som avses i artikel 3.11 i förordning (EU) 2019/1020.

8. Vid mottagandet av den information som avses i punkt 7 i denna artikel och vid tidpunkten för ingåendet av avtalet mellan leverantören av distributionstjänster och producenten om någon av de tjänster som anges i artikel 3.11 i förordning (EU) 2019/1020, ska leverantören av distributionstjänster göra sitt bästa för att bedöma om den information som avses i punkt 7 i den här artikeln är tillförlitlig och fullständig, genom att använda fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser eller onlinegränssnitt som tillhandahålls av en medlemsstat eller unionen eller genom den allmänt tillgängliga registreringsförteckningen enligt artikel 44.13 i den här förordningen eller genom att begära att producenten tillhandahåller styrkande handlingar från tillförlitliga källor. Vid tillämpning av denna förordning ska producenterna vara ansvariga för att den information som lämnas är korrekt.

Om leverantören av distributionstjänster får tillräckliga indikationer på eller har skäl att tro att någon del av den information som avses i punkt 7 och som erhållits från den berörda producenten är inkorrekt, ofullständig eller inaktuell, ska leverantören av distributionstjänster begära att producenten åtgärdar denna situation utan dröjsmål eller inom den period som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt, beroende på vad som är tillämpligt.

Om producenten underlåter att korrigera eller komplettera informationen ska leverantören av distributionstjänster skyndsamt avbryta tillhandahållandet av sin tjänst till den producenten med avseende på erbjudande av förpackningar eller förpackade produkter till konsumenter i unionen till dess att begäran har följts fullt ut. Leverantören av distributionstjänster ska underrätta producenten om skälen till avbrytandet.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150⁷⁵ ska den berörda producenten, om en leverantör av distributionstjänster avbryter tillhandahållandet av sin tjänst i enlighet med punkt 8 i den här artikeln, ha rätt att överklaga leverantörens beslut vid domstol i en medlemsstat där leverantören av distributionstjänster är etablerad.

Artikel 46

Producentansvarsorganisation

1. Producenter får anförtro åt en producentansvarsorganisation som godkänts i enlighet med artikel 47 att fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar för deras räkning. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att göra anförtroendet till en producentansvarsorganisation av fullgörande av skyldigheterna avseende utökat producentansvar obligatoriskt.

⁷⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 11.7.2019, s. 57).

2. Om en eller flera producentansvarsorganisationer på en medlemsstats territorium får fullgöra skyldigheter avseende utökat producentansvar för producenters räkning ska medlemsstaten säkerställa att producentansvarsorganisationen eller producentansvarsorganisationerna och de producenter som inte har anförträtt en producentansvarsorganisation fullgörandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar tillsammans täcker hela medlemsstatens territorium när det gäller deras verksamhet i enlighet med artikel 47.3 och artiklarna 48 och 50. Medlemsstaterna ska utse en oberoende tredje part som ska övervaka att producentansvarsorganisationerna fullgör skyldigheterna avseende utökat producentansvar på ett samordnat sätt eller anförtro denna övervakning till den behöriga myndigheten.
3. Producentansvarsorganisationerna ska säkerställa konfidentiell behandling av de uppgifter som de förfogar över och som hänför sig till företagshemligheter eller information som direkt kan kopplas till enskilda producenter eller deras representanter.
4. Utöver den information som avses i artikel 8a.3 e i direktiv 2008/98/EG ska producentansvarsorganisationer på sina webbplatser åtminstone en gång om året offentliggöra information om mängden förpackningar, inbegripet förpackningar till förpackade produkter, som för första gången tillhandahålls på en medlemsstats territorium eller som packas upp av en producent som inte är slutanvändare, och om mängden återvunnet och materialåtervunnet material i förhållande till den mängd förpackningar för vilka de har fullgjort sina skyldigheter avseende producentansvar.

Medlemsstaterna får föreskriva att offentliga myndigheter som ansvarar för organisationen av hanteringen av förpackningsavfall, minst en gång om året på sina webbplatser ska offentliggöra information om mängden återvunnet och materialåtervunnet material i förhållande till den mängd förpackningsavfall som genereras på deras territorium.

5. Producentansvarsorganisationerna ska säkerställa likabehandling av producenter oavsett ursprung eller storlek, utan att lägga en oproportionell börda på producenter av små mängder förpackningar, inbegripet förpackningar till förpackade produkter, inbegripet små och medelstora företag.

Artikel 47

Godkännande vid fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar

1. Producenten, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, eller den producentansvarsorganisation som anförtrotts att fullgöra dessa skyldigheter, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, ska ansöka om godkännande vid fullgörande av skyldigheterna avseende utökat producentansvar från den behöriga myndigheten.

2. När medlemsstater antar åtgärder för fastställande av administrativa regler och förfaranderegler enligt artikel 40.2 ska de fastställa kraven och detaljerna för godkännandeförfarandet. Dessa krav och detaljer får vara olika för enskilt och kollektivt fullgörande av skyldigheterna avseende utökat producentansvar. Medlemsstaterna ska också fastställa villkoren för kontroll av efterlevnaden, inklusive den information som ska lämnas av producenterna eller producentansvarsorganisationerna i detta syfte. Godkännandeförfarandet ska omfatta krav på kontroll av de åtgärder som vidtagits för att säkerställa överensstämmelse med kraven i punkt 3 i denna artikel och tidsramar för denna kontroll, som inte får överstiga 18 veckor från inlämnandet av en fullständig ansökan. Denna kontroll ska utföras av en behörig myndighet eller en oberoende expert som ska utfärda en kontrollrapport om resultatet. Den oberoende experten ska vara oberoende av den behöriga myndigheten och av producentansvarsorganisationerna eller de producenter som godkänts för enskilt fullgörande.
3. De åtgärder som medlemsstaterna ska fastställa i enlighet med punkt 2 ska omfatta åtgärder som säkerställer att
 - a) kraven i artikel 8a.3 a–d i direktiv 2008/98/EG är uppfyllda,

- b) de åtgärder som vidtas eller betalas för av producenten eller producentansvarsorganisationen är tillräckliga för att allt förpackningsavfall ska kunna returneras och avfallshanteras i enlighet med artiklarna 48.1, 48.5 och 50 kostnadsfritt för konsumenterna, och med en frekvens som står i proportion till det område och den volym förpackningsavfall som omfattas, med avseende på mängden och typen av förpackningar, inbegripet förpackningar till förpackade produkter som för första gången tillhandahålls på en medlemsstats territorium av den producenten eller de producenter för vars räkning producentansvarsorganisationen agerar, eller förpackningar som packas upp av en sådan eller sådana producenter som inte är slutanvändare,
 - c) de arrangemang, inbegripet preliminära arrangemang, som krävs för detta ändamål finns hos distributörer, offentliga myndigheter eller tredje parter som hanterar avfall för deras räkning,
 - d) den nödvändiga sorterings- och materialåtervinningskapaciteten finns att tillgå för att säkerställa att insamlat förpackningsavfall därefter genomgår förberedande behandling och återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation,
 - e) kravet i punkt 6 i denna artikel är uppfyllt.
4. Producenten eller producentansvarsorganisationen ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av uppgifterna i ansökan om godkännande, om eventuella ändringar som rör villkoren för godkännandet och om verksamheten upphör definitivt. Den behöriga myndigheten får på grundval av vissa eller alla sådana ändringar besluta att ändra godkännandet.

5. Den behöriga myndigheten får besluta att återkalla godkännandet, särskilt om producenten eller producentansvarsorganisationen inte längre uppfyller kraven på organisering av behandlingen av förpackningsavfall eller underlåter att fullgöra andra skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt de system som inrättats i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG eller i detta avsnitt, till exempel skyldigheter att rapportera till den behöriga myndigheten eller skyldigheter att underrätta den om ändringar i villkoren för godkännandet eller om producenten helt har upphört med verksamheten.
6. Producenter, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, eller de producentansvarsorganisationer som anförtrotts att genomföra av dessa skyldigheter, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, ska tillhandahålla en lämplig garanti avsedd att täcka de kostnader för avfallshantering som ska betalas av producenten, eller producentansvarsorganisationen, i det fall då skyldigheterna avseende utökat producentansvar inte fullgörs, även om verksamheten upphör definitivt eller vid insolvens. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare krav för denna garanti. Garantin kan ha formen av en offentlig fond som finansieras genom producentavgifter och för vilken en medlemsstat är solidariskt ansvarig.

AVSNITT 4

RETUR, INSAMLING OCH RETURSYSTEM

Artikel 48

Retur- och insamlingsystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas system och infrastruktur för retur och separat insamling av allt förpackningsavfall från slutanvändarna för att säkerställa att det behandlas i enlighet med artiklarna 4, 10 och 13 i direktiv 2008/98/EG och för att underlätta förberedelse för återanvändning och återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation.

Förpackningar som uppfyller kriterierna för design för materialåtervinning enligt vad som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 6.4 i denna förordning ska samlas in för materialåtervinning. Förbränning och deponering av sådana förpackningar ska vara förbjudet, med undantag för avfall som härrör från efterföljande behandling av separat insamlat förpackningsavfall för vilket materialåtervinning inte är möjligt eller inte ger bäst resultat för miljön som helhet.

2. I syfte att underlätta återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation ska medlemsstaterna säkerställa att det finns system och infrastruktur för omfattande insamling och sortering för att underlätta materialåtervinning och för att säkerställa att plastråvara är tillgänglig för materialåtervinning. Sådana system och sådan infrastruktur kan ge prioriterad tillgång till återvunna material för användning i tillämpningar där den särskilda kvaliteten på det återvunna materialet bevaras eller återvinns på ett sådant sätt att det kan återvinnas ytterligare och användas på samma sätt och för en liknande tillämpning, med minimal förlust av kvantitet, kvalitet och funktion.

3. Medlemsstaterna får göra undantag från skyldigheten avseende retur och separat avfallsinsamling i punkt 1 i den här artikeln för vissa avfallsformat, förutsatt att insamling av fraktioner av förpackningsavfall eller insamling av sådant förpackningsavfall eller fraktioner av sådant förpackningsavfall tillsammans med annat avfall inte påverkar kapaciteten för sådant förpackningsavfall eller sådana mindre delar av förpackningsavfall att genomgå förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller annan återvinning i enlighet med artiklarna 4 och 13 i direktiv 2008/98/EG och förutsatt att resultatet är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.
4. Medlemsstaterna får säkerställa att förpackningsavfall som inte samlas in separat sorteras före bortskaffande eller energiåtervinning för att avlägsna förpackningar som har designats för materialåtervinning.
5. De system och den infrastruktur som avses i punkt 1 ska
 - a) vara öppna för deltagande av de ekonomiska aktörerna i de berörda sektorerna, de behöriga offentliga myndigheterna och de tredje parter som hanterar avfall för deras räkning,
 - b) omfatta hela medlemsstatens territorium och allt förpackningsavfall från alla typer av förpackningar och verksamheter, och ta hänsyn till befolkningsstorlek, förväntad volym och förpackningsavfallets sammansättning samt tillgängligheten för och närheten till slutanvändarna; de ska även inbegripa separat insamling i offentliga utrymmen, affärslokaler och bostadsområden och ha tillräcklig kapacitet,

- c) vara öppna för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor, särskilt vad gäller de närmare arrangemangen och eventuella tullar som påförs för tillgång, samt vara utformade så att handelshinder eller snedvridning av konkurrensen undviks.
6. Medlemsstaterna får föreskriva att offentliga avfallshanteringssystem får delta i organiseringen av de system som avses i punkt 1.
 7. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av förpackningsavfall som uppfyller kvalitetsstandarderna för användning av återvunnet material inom relevanta sektorer.

Artikel 49

Obligatorisk insamling

Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna fastställa obligatoriska insamlingsmål och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att insamlingen av de material som förtecknas i artikel 52 är förenlig med de materialåtervinningsmål som fastställs i den artikeln och de obligatoriska mål för innehåll av återvunnet material som fastställs i artikel 7.

Artikel 50

Retursystem

1. Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa separat insamling av minst 90 viktprocent per år av följande förpackningsformat som tillhandahålls på marknaden för första gången i den medlemsstaten under ett visst kalenderår:
 - a) Dryckesflaskor av plast för engångsbruk med en kapacitet på högst tre liter.

b) Dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på högst tre liter.

Medlemsstaterna får använda den mängd förpackningsavfall som genereras från förpackningar som släpps ut på marknaden för att i enlighet med de genomförandeakter som antagits enligt artikel 56.7 a beräkna de mål som fastställs i första stycket a och b i den här punkten.

2. För att uppnå de mål som fastställs i punkt 1 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att retursystem inrättas för de relevanta förpackningsformat som avses i punkt 1 och att en pantavgift debiteras på försäljningsstället.
3. Med avvikelse från punkt 2 får medlemsstaterna undanta ekonomiska aktörer inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn från skyldigheten att debitera en pantavgift om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Returförpackningen öppnas i lokalen.
 - b) Produkten konsumeras i lokalen.
 - c) Den tomma returförpackningen lämnas tillbaka i lokalen.
4. Bestämmelserna i punkt 2 gäller inte för förpackningar för
 - a) kategorier av druvvinprodukter som förtecknas i del II punkterna 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 och 17 i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013 eller aromatiserade vinprodukter enligt definitionen i förordning (EU) nr 251/2014,

- b) produkter som liknar vinprodukter och aromatiserade vinprodukter och som är framställda av andra frukter än druvor och av grönsaker och andra jästa drycker som omfattas av KN-nummer 2206 00,
- c) alkoholbaserade spritdrycker enligt KN-nummer 2208,
- d) mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

Med avvikelse från punkt 2 får medlemsstaterna undanta plastflaskor för engångsbruk och dryckesbehållare för engångsbruk med en kapacitet på mindre än 0,1 liter från deltagande i retursystemen, om sådant deltagande inte är tekniskt genomförbart.

5. Medlemsstaterna får undantas från skyldigheten enligt punkt 2 på följande villkor:

- a) Den separata insamlingsnivå som krävs enligt artikel 48 för relevanta förpackningsformat och som lämnats till kommissionen enligt artikel 56.1 c är minst 80 viktprocent av sådana förpackningar som för första gången tillhandahålls på marknaden på den medlemsstatens territorium under kalenderåret 2026.
- b) Senast den 1 januari 2028 underrättar medlemsstaten kommissionen om sin ansökan om undantag och lämnar in en genomförandeplan med en strategi med konkreta åtgärder, inklusive en tidsplan för dessa åtgärder, som säkerställer att en grad av separat insamling på 90 viktprocent för de förpackningar som avses i punkt 1 uppnås.

Vid tillämpning av led a, där informationen om den separata insamlingsnivån ännu inte lämnats till kommissionen ska medlemsstaten lämna en motiverad förklaring om hur villkoren för undantaget i detta led är uppfyllda. Den motiverade förklaringen ska vara baserad på validerade nationella uppgifter och inkludera en beskrivning av de genomförda åtgärderna.

6. Kommissionen får inom tre månader från mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 5 b begära att medlemsstaten reviderar planen om kommissionen anser att planen inte uppfyller kraven i punkt 5 b. Medlemsstaten ska lämna in en reviderad genomförandeplan inom tre månader från mottagandet av kommissionens begäran.
7. Om graden av separat insamling för de förpackningar som avses i punkt 1 i en medlemsstat minskar och understiger 90 viktprocent av ett visst förpackningsformat som släppts ut på marknaden under tre på varandra följande kalenderår ska kommissionen underrätta den medlemsstaten om att undantaget inte längre gäller. Ett retursystem ska inrättas senast den 1 januari det andra kalenderåret efter det år då kommissionen meddelade den berörda medlemsstaten att undantaget inte längre gäller.
8. Medlemsstaterna ska sträva efter att inrätta och upprätthålla retursystem, särskilt för glasdryckesflaskor för engångsbruk och dryckeskartonger. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att retursystem för engångsförpackningar, särskilt glasdryckesflaskor för engångsbruk, är lika tillgängliga för återanvändbara förpackningar när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.

9. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i enlighet med denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna artikel, såsom möjligheten att inkludera förpackningar som förtecknas i punkt 4 samt förpackningar för andra produkter eller förpackningar tillverkade av andra material.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att returställena och returmöjligheter för återanvändbara förpackningar med liknande syfte och format som de som fastställs i punkt 1 är lika praktiska för slutanvändarna som returställena och returmöjligheter för att returnera engångsförpackningar till ett retursystem.
11. Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna säkerställa att åtminstone sådana retursystem som inrättats enligt punkt 2 i denna artikel efter denna förordnings ikraftträdande uppfyller de minimikrav som anges i bilaga X.

De minimikrav som förtecknas i bilaga X ska inte tillämpas på retursystem som inrättats före denna förordnings ikraftträdande och som uppnår det mål på 90 % som fastställs i punkt 1 i denna artikel senast den 1 januari 2029. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att befintliga retursystem för engångsförpackningar uppfyller minimikraven i bilaga X när de först ses över. Om målet på 90 % inte uppnås senast den 1 januari 2029 ska befintliga retursystem för engångsförpackningar uppfylla minimikraven i bilaga X senast den 1 januari 2035.

Senast den 1 januari 2038 ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, bedöma genomförandet av denna artikel och kartlägga hur driftskompatibiliteten hos retursystem kan maximeras.

12. De minimikrav som anges i bilaga X till denna förordning ska inte tillämpas i de yttersta randområdena som erkänns i artikel 349 tredje stycket i EUF-fördraget, med beaktande av deras lokala särdrag.

AVSNITT 5

ÅTERANVÄNDNING OCH PÅFYLLNING

Artikel 51

Återanvändning och påfyllning

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja inrättandet av system för återanvändning av förpackningar med tillräckliga incitament för återlämning, och för påfyllningssystem på ett miljöriktigt sätt. Dessa system ska uppfylla kraven i artiklarna 27 och 28 och bilaga VI och får inte äventyra livsmedelshygienen eller konsumenternas säkerhet.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 får omfatta
 - a) användning av retursystem som uppfyller minimikraven i bilaga X för återanvändbara förpackningar och för andra förpackningsformat än de som avses i artikel 50.1,
 - b) användning av ekonomiska incitament, inbegripet skyldigheter för slutliga distributörer att ta betalt för användningen av engångsförpackningar och att informera konsumenterna om kostnaden för sådana förpackningar på försäljningsstället,

- c) skyldigheter för tillverkare eller slutliga distributörer att tillhandahålla en viss andel av andra produkter än de som omfattas av återanvändningsmålen i artikel 29 i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom påfyllning, under förutsättning att detta inte leder till snedvridningar på den inre marknaden eller till handelshinder för produkter från andra medlemsstater.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemen för utökat producentansvar och retursystemen avsätter en minimiandel av sin budget för att finansiera minskningsåtgärder och förebyggande åtgärder.

AVSNITT 6

MATERIALÅTERVINNINGSMÅL OCH FRÄMJANDE AV MATERIALÅTERVINNING

Artikel 52

Materialåtervinningsmål och främjande av materialåtervinning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att uppnå följande materialåtervinningsmål för hela deras territorium:
 - a) Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt genererat förpackningsavfall materialåtervinnas.
 - b) Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i genererat förpackningsavfall:
 - i) 50 % av plast.

- ii) 25 % av trä.
 - iii) 70 % av järnmetall.
 - iv) 50 % av aluminium.
 - v) 70 % av glas.
 - vi) 75 % av papper och kartong.
- c) Senast den 31 december 2030 ska minst 70 viktprocent av allt genererat förpackningsavfall materialåtervinnas.
- d) Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i genererat förpackningsavfall:
- i) 55 % av plast.
 - ii) 30 % av trä.
 - iii) 80 % av järnmetall.
 - iv) 60 % av aluminium.
 - v) 75 % av glas.
 - vi) 85 % av papper och kartong.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 a och c får en medlemsstat förlänga de tidsfrister som anges i punkt 1 b och d med upp till fem år på följande villkor:
- a) Undantaget från målen under förlängningsperioden är begränsat till högst 15 procentenheter från ett enskilt mål eller uppdelat mellan två mål.
 - b) Till följd av undantaget från målen under förlängningsperioden får materialåtervinningsgraden för ett enskilt mål inte minskas till under 30 %.
 - c) Till följd av undantaget från målen under förlängningsperioden får den materialåtervinningsgrad för ett enskilt mål, som fastställs i punkt 1 b v och vi, inte minskas till under 60 % och den materialåtervinningsgrad för ett enskilt mål som fastställs i punkt 1 d v och vi inte minskas till under 70 %.
 - d) Senast 24 månader före utgången av respektive tidsfrist som fastställs i punkt 1 b och d i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin avsikt att förlänga tidsfristen och lämna in en genomförandeplan till kommissionen i enlighet med bilaga XI till denna förordning, som kan kombineras med en genomförandeplan som lämnas in enligt artikel 11.3 b i direktiv 2008/98/EG.

3. Om en medlemsstat begär att den tidsfrist som fastställs i punkt 1 d i denna artikel ska förlängas får kommissionen, inom tre månader från mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 2 d i denna artikel, begära att medlemsstaten reviderar genomförandeplanen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga XI. Medlemsstaten ska lämna in en reviderad genomförandeplan inom tre månader från mottagandet av kommissionens begäran. Om kommissionen anser att den reviderade genomförandeplanen inte uppfyller kraven i bilaga XI och att det är osannolikt att medlemsstaten kommer att kunna uppnå målen inom förlängningsperioden enligt punkt 2 i denna artikel, ska kommissionen förkasta genomförandeplanen och medlemsstaten ska vara skyldig att uppfylla målen inom de tidsfrister som anges i punkt 1 d i denna artikel.
4. Senast den ... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över de mål som anges i punkt 1 c och d i syfte att höja dem eller fastställa ytterligare mål. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.
5. Medlemsstaterna ska i förekommande fall främja att material som erhållits från materialåtervunnet förpackningsavfall används för tillverkning av förpackningar och andra produkter genom att
 - a) förbättra marknadsvillkoren för material av detta slag,
 - b) se över befintliga bestämmelser som lägger hinder i vägen för användningen av sådana material.

6. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i enlighet med denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimimål som fastställs i denna artikel.

Artikel 53

Regler för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen

1. Beräkningen för att fastställa om målen i artikel 52.1 har uppnåtts ska göras i enlighet med reglerna i denna artikel.
2. Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som genererats under ett visst kalenderår. Beräkningen av förpackningsavfall som genererats i en medlemsstat ska vara uttömmande.

Metoden för att beräkna det genererade förpackningsavfallet ska baseras på någon av följande metoder:

- a) De förpackningar som tillhandahålls på en medlemsstats territorium, eller som packas upp av en producent som inte är en slutanvändare, under det specifika året.
- b) Mängden förpackningsavfall som genererats under samma år i den medlemsstaten.

Beräkningar som utförs i enlighet med detta stycke ska justeras för att säkerställa resultatens jämförbarhet, tillförlitlighet och fullständighet i enlighet med de krav och kontroller som ska fastställas i den genomförandeakt som antas enligt artikel 56.7 a.

3. Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som materialåtervunnits under ett visst kalenderår. Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska bestämmas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande bearbetningen och för att säkerställa återvinning genom högkvalitativ materialcirkulation, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt bearbetas till produkter, material eller ämnen.
4. Kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material ska beräknas och rapporteras per material i förpackningen. Medlemsstaterna får avvika från detta krav om ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 % av förpackningsenhetens totala massa.
5. Vid tillämpning av punkt 3 ska vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall bestämmas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall bestämmas för utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
- b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

6. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 2–5 i den här artikeln är uppfyllda. Detta system får bestå av elektroniska register inrättade enligt artikel 35.4 i direktiv 2008/98/EG eller tekniska specifikationer för kvalitetskraven för sorterat avfall. De får också bestå av genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering, förutsatt att det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt. Genomsnittliga förlusttal ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 11a.10 i direktiv 2008/98/EG.
7. Mängden biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall som går in i en aerob eller anaerob behandling får räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller annat resultat med liknande mängd materialåtervunnet innehåll i förhållande till ingångsmaterialet, vilket är avsett att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnen material eller ett materialåtervunnen ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet under förutsättning att denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.
8. Den mängd förpackningsavfallsmaterial som har upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det upparbetas får räknas som materialåtervunnet om dessa material är avsedda att senare upparbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering, får dock inte räknas som materialåtervunnet.

9. Medlemsstaterna får räkna in materialåtervinningen av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller de kvalitetskriterier som fastställts i beslut (EU) 2019/1004.
10. Om förpackningsavfall skickas till en annan medlemsstat för materialåtervinning i den andra medlemsstaten får endast den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in räkna det som materialåtervunnet.
11. Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska räknas som materialåtervunnet av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006 eller förordning (EU) 2024/1157, beroende på vad som är tillämpligt, tillhandahåller dokumentation som styrker att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall i ett tredjeland skedde under förhållanden som motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

Artikel 54

Regler för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen genom att inkludera återanvändning

1. En medlemsstat får besluta att uppnå en justerad nivå av de mål som fastställs i artikel 52.1 för ett visst år genom att beakta den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara konsumentförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och som återanvänts inom ett system för återanvändning.

Den justerade nivån ska beräknas genom att

- a) andelen återanvändbara konsumentförpackningar som avses i första stycket i denna punkt, av alla konsumentförpackningar som släpps ut på marknaden, dras av från de mål som fastställs i artikel 52.1 a och c, och
- b) andelen återanvändbara konsumentförpackningar som avses i första stycket i denna punkt, bestående av respektive förpackningsmaterial, av alla konsumentförpackningar som består av det materialet och som släpps ut på marknaden, dras av från de mål som fastställs i artikel 52.1 b och d.

Högst fem procentenheter av den genomsnittliga andelen återanvändbara konsumentförpackningar ska beaktas vid beräkningen av den justerade målnivån.

2. En medlemsstat får beakta mängden träförpackningar som repareras för återanvändning vid beräkning av de mål som anges i artikel 52.1 a, 52.1 b ii, 52.1 c och 52.1 d ii.

ASVNITT 7

INFORMATION OCH RAPPORTER

Artikel 55

Information om förebyggande och hantering av förpackningsavfall

1. Utöver den information som avses i artikel 8a.2 i direktiv 2008/98/EG och i artikel 12 i denna förordning ska producenter eller, om de anförtros fullgörandet av skyldigheter avseende utökat producentansvar i enlighet med artikel 46.1 i denna förordning, producentansvarsorganisationer, eller offentliga myndigheter som utsetts av medlemsstaterna vid tillämpning av artikel 8a.2 i direktiv 2008/98/EG, ge slutanvändare, särskilt konsumenter, tillgång till följande information om förebyggande och hantering av förpackningsavfall med avseende på de förpackningar som producenterna levererar på en medlemsstats territorium:
 - a) Slutanvändarnas roll när det gäller att bidra till förebyggande av avfall, inbegripet bästa praxis.
 - b) Förfaranden för återanvändning av förpackningar.
 - c) Slutanvändarnas roll när det gäller att bidra till separat insamling av förpackningsavfall, inbegripet hantering av förpackningar som innehåller farliga produkter eller farligt avfall.
 - d) Innebörden av de märkningar och symboler som anbringats, tryckts eller graverats på förpackningen i enlighet med artikel 12 i denna förordning eller som finns i dokument som åtföljer den förpackade produkten.

- e) Påverkan på miljön och på människors hälsa eller säkerhet vid olämplig kassering av förpackningsavfall, till exempel som skräp eller i blandat kommunalt avfall, och den negativa miljöpåverkan av engångsförpackningar, särskilt plastbärkassar.
- f) Komposteringsegenskaper och lämpliga avfallshanteringsalternativ för komposterbara förpackningar i enlighet med artikel 9.2 i denna förordning; konsumenterna ska informeras om att komposterbara förpackningar inte är lämpliga för hemkompostering och att komposterbara förpackningar inte får kasseras i naturen.

Skyldigheterna enligt första stycket d i denna punkt ska gälla från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller tillämpningsdatumet för den relevanta bestämmelsen i artikel 12, beroende på vilket som infaller senast.

- 2. Den information som avses i punkt 1 ska vara aktuell och tillhandahållas genom
 - a) en webbplats eller andra elektroniska kommunikationsmedel,
 - b) information till allmänheten,
 - c) utbildningsprogram och upplysningskampanjer,
 - d) vägledning på ett eller flera språk som lätt kan förstås av slutanvändare och konsumenter.
- 3. Om information tillhandahålls allmänheten ska konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 56

Rapportering till kommissionen

1. Medlemsstaterna ska lämna följande uppgifter till kommissionen för varje kalenderår:
 - a) Uppgifter om genomförandet av artikel 52.1 a–d och uppgifter enligt tabell 2 i bilaga XII om återanvändbara förpackningar.
 - b) Den årliga förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar, tjocka plastbärkassar och mycket tjocka plastbärkassar per capita, separat för varje kategori enligt förteckningen i tabell 4 i bilaga XII.
 - c) Graden av separat insamling för förpackningar enligt tabell 5 i bilaga XII som omfattas av skyldigheten att inrätta retursystem enligt artikel 50.1.

Medlemsstaterna får också lämna uppgifter om den årliga förbrukningen av bärkassar av andra material.

2. Medlemsstaterna ska lämna följande uppgifter till kommissionen för varje kalenderår:
 - a) Mängden förpackningar som för första gången tillhandahålls på den medlemsstatens territorium, eller som packas upp av en producent som inte är en slutanvändare för varje förpackningskategori enligt tabell 3 i bilaga XII.
 - b) Mängden insamlat förpackningsavfall för varje förpackningsmaterial enligt artikel 52.

- c) Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall och materialåtervinningsgraden för varje förpackningskategori enligt tabell 3 i bilaga XII.
3. Det första rapporteringsåret ska
- a) när det gäller de skyldigheter som fastställs i punkt 1 a och b och punkt 2 avse det andra hela kalenderåret efter ikraftträdandet av den genomförandeakt där formatet för rapportering till kommissionen fastställs, i enlighet med punkt 7,
 - b) när det gäller skyldigheten i punkt 1 c avse kalenderåret 2028.
4. Medlemsstaterna ska lämna de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 elektroniskt inom 19 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.
5. De uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport. Kvalitetskontrollrapporten ska presenteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.
6. De uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en rapport om tillämpningen av artikel 53.7 och 53.11, och inbegripa närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen i förekommande fall.

7. Kommissionen ska senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta genomförandeakter i syfte att fastställa
- a) reglerna för beräkning, verifiering och inlämning av uppgifter i enlighet med punkt 1 a och 1 c och punkt 2, inklusive metoden för att fastställa mängden genererat förpackningsavfall, och formatet för inlämningen av dessa uppgifter,
 - b) metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar per capita som avses i punkt 1 b och formatet för inlämningen av dessa uppgifter,
 - c) den korrigeringsfaktor som avses i artikel 43.2 för att ta hänsyn till ökningen eller minskningen av turismen i förhållande till basåret.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

8. Medlemsstaterna ska kräva att systemansvariga för system för återanvändning och alla ekonomiska aktörer som tillhandahåller förpackningar i medlemsstaterna förser de behöriga myndigheterna med korrekta och tillförlitliga uppgifter som gör det möjligt för medlemsstaterna att fullgöra sina rapporteringskyldigheter enligt denna artikel, i förekommande fall med beaktande av särskilda problem som små och medelstora företag ställs inför när det gäller tillhandahållandet av detaljerade uppgifter.

Artikel 57
Förpackningsdatabaser

1. Senast tolv månader från den dag då de genomförandeakter som avses i artikel 56.7 antas ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att databaser över förpackningar och förpackningsavfall upprättas på ett harmoniserat sätt, om sådana inte redan finns, för att fullgöra de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 56.
2. De databaser som avses i punkt 1 ska innehålla
 - a) uppgifter om omfattningen, egenskaperna och utvecklingen när det gäller flöden av förpackningar och förpackningsavfall i de enskilda medlemsstaterna,
 - b) de uppgifter som anges i bilaga XII.
3. Förpackningsdatabaserna ska vara tillgängliga för allmänheten i ett maskinläsbart format som möjliggör tillgång till uppdaterade uppgifter om rapportering och kostnader för hantering av förpackningsavfall och som säkerställer driftskompatibilitet och återanvändning av uppgifter. De ska tillhandahållas på det eller de officiella språken i den berörda medlemsstaten med hjälp av
 - a) en webbplats eller andra elektroniska kommunikationsmedel, eller
 - b) offentliga rapporter.

De krav som avses i första stycket påverkar inte tillämpningen av lagstiftning om skydd av kommersiellt känsliga uppgifter eller dataskydd.

KAPITEL IX

FÖRFARANDE FÖR SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 58

Förfarande för att hantera förpackningar som utgör en risk på nationell nivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19 i förordning (EU) 2019/1020 ska marknadskontrollmyndigheterna i en medlemsstat, om de har tillräckliga skäl att anta att förpackningar som omfattas av denna förordning utgör en risk för miljön eller människors hälsa, utan onödigt dröjsmål utföra en utvärdering av de berörda förpackningarna med avseende på alla de krav i denna förordning som är relevanta för den risken. De berörda ekonomiska aktörerna ska vid behov samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Vid tillämpning av första stycket ska de myndigheter som ansvarar för efterlevnaden av denna förordning följa upp klagomål eller rapporter om påståenden om att förpackningar inte uppfyller kraven i denna förordning och kontrollera att lämpliga korrigerande åtgärder har vidtagits.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid den utvärdering som genomförs i enlighet med första stycket konstaterar att förpackningen inte uppfyller de krav som har fastställs i denna förordning ska de utan dröjsmål kräva att den berörda ekonomiska aktören vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder, inom en tidsfrist som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna och som är rimlig och står i proportion till typen av och, i relevanta fall, graden av bristande överensstämmelse, för att få förpackningen att uppfylla dessa krav.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna, om det föreligger en risk för människors hälsa med avseende på kontaktkänsliga förpackningar som omfattas av särskild unionslagstiftning som syftar till att skydda människors hälsa och den risken överförs till förpackningen, inte genomföra någon utvärdering av den risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet. I stället ska de underrätta de myndigheter som är behöriga att utvärdera sådana risker, närmare bestämt de behöriga myndigheter som avses i förordningarna (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 och (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EG.
3. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt den ekonomiska aktören att vidta.
4. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla de förpackningar som inte uppfyller kraven som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
5. Om den ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 tredje stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av den berörda förpackningen på sitt territorium, för att dra tillbaka eller återkalla den.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

6. Den information som ska skickas till kommissionen och de andra medlemsstaterna enligt punkt 5 i denna artikel ska lämnas via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och ska innehålla alla tillgängliga upplysningar, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera den förpackning som inte uppfyller kraven, förpackningens ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk detta innebär, vilka typer av nationella åtgärder som har vidtagits och deras varaktighet, den ekonomiska aktörens synpunkter samt i förekommande fall den information som avses i artikel 61.1 i den här förordningen.
- Marknadskontrollmyndigheterna ska även ange om den bristande överensstämmelsen beror på
- a) att förpackningen inte uppfyller de hållbarhetskrav som fastställs i eller i enlighet med denna förordning,
 - b) brister i de harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer som avses i artiklarna 36 och 37 i denna förordning.
7. Andra medlemsstater än den som vidtagit de åtgärder som avses i punkt 5 ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på de berörda förpackningarnas bristande överensstämmelse samt, i det fall då medlemsstaterna invänder mot de åtgärder som vidtagits enligt punkt 5 om sina invändningar.
8. Om varken en medlemsstat eller kommissionen framför invändningar inom tre månader från mottagandet av den information som avses i punkt 5 eller 7, mot provisoriska åtgärder som har vidtagits av en medlemsstat, ska åtgärderna anses vara berättigade.

Medlemsstaterna får ange en längre eller kortare period än tre månader för att ta hänsyn till de berörda kravens utformning.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att förpackningen dras tillbaka från deras marknad eller att andra lämpliga begränsande åtgärder vidtas utan dröjsmål med avseende på den berörda förpackningen eller tillverkaren.

Artikel 59

Unionsförfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 58.5 och 58.6 har slutförts, har inkommit invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit enligt artikel 58, eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionsrätten ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den berörda ekonomiska aktören och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt som avgör om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

2. Kommissionen ska rikta den genomförandeakt som avses i punkt 1 till alla medlemsstater och utan dröjsmål delge dem och den berörda ekonomiska aktören beslutet.

Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den förpackning som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta.

Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och förpackningens bristande överensstämmelse beror på brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 36 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

4. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och förpackningens bristande överensstämmelse kan bero på en brist i de gemensamma tekniska specifikationer som avses i artikel 37 ska kommissionen utan dröjsmål ändra eller upphäva de gemensamma tekniska specifikationerna i fråga.

Artikel 60

Förpackningar som uppfyller kraven och som utgör en risk

1. Om en medlemsstat, efter att ha genomfört en utvärdering enligt artikel 58, konstaterar att en förpackning visserligen uppfyller de tillämpliga krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–12 men likväl utgör en risk för miljön eller människors hälsa ska den utan dröjsmål begära att den berörda ekonomiska aktören
 - a) vidtar alla lämpliga åtgärder, inom en rimlig tidsperiod som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna i förhållande till typen av risk och, i relevanta fall, risknivån, för att säkerställa att den berörda förpackningen inte längre utgör en sådan risk när den släpps ut på marknaden,
 - b) får förpackningen att överensstämma med kraven,
 - c) drar tillbaka förpackningen från marknaden, eller
 - d) återkallar förpackningen.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna, om det föreligger en risk för människors hälsa med avseende på kontaktkänsliga förpackningar som omfattas av särskild lagstiftning som syftar till att skydda människors hälsa, och risken har överförts till förpackningens innehåll, inte genomföra någon utvärdering av den risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet. I stället ska de underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera sådana risker, närmare bestämt de behöriga myndigheter som avses i förordningarna (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 eller (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EG.

3. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att det vidtas korrigerande åtgärder i fråga om alla de förpackningar som inte uppfyller kraven som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
4. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sina slutsatser och efterföljande åtgärder enligt punkt 1. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera de förpackningar som inte uppfyller kraven, deras ursprung och leveranskedja, den risk som förpackningarna utgör samt vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.
5. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den berörda ekonomiska aktören och utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt som avgör om den nationella åtgärden är berättigad och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skyddet av miljön eller människors hälsa ska kommissionen anta en omedelbart tillämplig genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 65.3.

Kommissionen ska rikta den genomförandeakt som avses i denna punkt till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den berörda ekonomiska aktören beslutet.

Artikel 61

Kontroll av förpackningar som förs in på unionsmarknaden

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål meddela de myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020 de åtgärder som avses i artikel 58.5 i denna förordning, om den bristande överensstämmelsen inte är begränsad till deras territorium. Detta meddelande ska innehålla all relevant information, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera de förpackningar som inte uppfyller kraven och som omfattas av åtgärderna samt, när det gäller förpackade produkter, själva produkten.
2. De myndigheter som utsetts enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020 ska använda den information som meddelats enligt punkt 1 i denna artikel för att utföra sådana riskanalyser som föreskrivs i artikel 25.3 i förordning (EU) 2019/1020.
3. Det meddelande av uppgifter som avses i punkt 1 ska ske genom att uppgifterna förs in i den relevanta tullmyndigheternas riskhanteringssystem.
4. Kommissionen ska skapa en förbindelse för att automatisera den kommunikation som avses i punkt 1 i den här artikeln från det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 58.6 till den miljö som avses i punkt 3 i den här artikeln. Förbindelsen ska tas i drift senast 24 månader från den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 5 i den här artikeln antas.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att specificera förfaranderegler och de närmare bestämmelserna för genomförandet av punkt 4, inbegripet funktioner, dataelement och databehandling, samt reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och ansvar för den förbindelse som avses i punkt 4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2.

Artikel 62

Formell bristande överensstämmelse

1. Om en medlemsstat får kännedom om någon av följande omständigheter ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:
- a) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
 - b) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
 - c) Den QR-kod eller databärare som avses i artikel 12 ger inte tillgång till den information som krävs enligt den artikeln.
 - d) Den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII är inte tillgänglig, är ofullständig eller innehåller fel.
 - e) Den information som avses i artikel 15.6 eller artikel 18.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.

- f) Ett annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 15 eller artikel 18 är inte uppfyllt.
 - g) Kraven på begränsad användning av onödiga förpackningar eller förpackningsformat i artiklarna 24 och 25 är inte uppfyllda.
 - h) Kraven på inrättande och drift av eller deltagande i ett system för återanvändning som avses i artikel 27 är inte uppfyllda med avseende på återanvändbara förpackningar.
 - i) Informationskraven i artikel 28.1 och 28.2 är inte uppfyllda med avseende på påfyllning.
 - j) Kraven på påfyllningsstationer i artikel 28.3 är inte uppfyllda.
 - k) De återanvändningsmål som fastställs i artikel 29 är inte uppnådda.
 - l) Påfyllningsskyldigheten i artikel 32 och kravet på erbjudande av återanvändbara förpackningar i artikel 33 är inte uppfyllda.
 - m) Kraven på materialåtervinningsbara förpackningar i artikel 6 är inte uppfyllda.
 - n) Kraven på lägsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar i artikel 7 är inte uppfyllda.
2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 a–f kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att förbjuda tillhandahållandet av förpackningen på marknaden eller för att säkerställa att förpackningen återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

3. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 g–n i denna artikel kvarstår ska medlemsstaterna tillämpa de regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 68.

Kapitel X

Miljöanpassad offentlig upphandling

Artikel 63

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. I syfte att stimulera tillgången och efterfrågan på miljömässigt hållbara förpackningar ska kommissionen senast den ... [60 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta genomförandeakter med obligatoriska minimikrav för offentliga kontrakt som omfattas av direktiv 2014/24/EU vad gäller förpackningar eller förpackade produkter eller tjänster som använder förpackningar eller förpackade produkter eller av direktiv 2014/25/EU och som tilldelas av upphandlande myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3.1 i direktiv 2014/25/EU, eller upphandlande enheter enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU, i vilka förpackningarna eller de förpackade produkterna utgör mer än 30 % av det beräknade värdet på kontraktet eller av värdet på produkterna som används av de tjänster som är föremål för kontraktet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.2 i denna förordning.

2. De krav som fastställs i de genomförandeakter som antagits enligt punkt 1 ska tillämpas på förfaranden för tilldelning av offentliga kontrakt som avses i den punkten, vilka inleds tolv månader eller senare efter dagen för den berörda genomförandeaktens ikraftträdande.
3. De obligatoriska minimikraven för miljöanpassad offentlig upphandling ska bygga på de krav som fastställs i eller i enlighet med artiklarna 5–11 och följande aspekter:
 - a) Värdet och volymen av offentliga kontrakt som har tilldelats för förpackningarna eller de förpackade produkterna eller för de tjänster eller byggtreprenader som använder förpackningarna eller de förpackade produkterna.
 - b) Den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter att köpa miljömässigt mer hållbara förpackningar eller förpackade produkter, utan att detta medför oproportionella kostnader.
 - c) Marknadssituationen på unionsnivå för de relevanta förpackningarna eller förpackade produkterna.
 - d) Kravens inverkan på konkurrensen.
 - e) Skyldigheter vad gäller hanteringen av förpackningsavfall.
4. De obligatoriska minimikraven för miljöanpassad offentlig upphandling kan fastställas i form av
 - a) tekniska specifikationer i den mening som avses i artikel 42 i direktiv 2014/24/EU och artikel 60 i direktiv 2014/25/EU,
 - b) urvalskriterier i den mening som avses i artikel 58 i direktiv 2014/24/EU och artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, eller

- c) villkor för fullgörande av kontrakt i den mening som avses i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU och artikel 87 i direktiv 2014/25/EU.

Dessa obligatoriska minimikrav för miljöanpassad offentlig upphandling ska utarbetas i enlighet med principerna i direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU för att göra det lättare att uppnå målen i denna förordning.

5. De upphandlande myndigheter och enheter som avses i punkt 1 får i vederbörligen motiverade fall avvika från de krav som fastställs i de genomförandeakter som antagits enligt punkt 1 av hänsyn till allmän säkerhet och folkhälsa. Upphandlande myndigheter och enheter får också, i vederbörligen motiverade fall, avvika från dessa krav, om dessa skulle leda till tekniska svårigheter som inte går att lösa.

Kapitel XI

Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 64

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.7 och 5.8, artikel 6.4 första och tredje styckena, artiklarna 6.6 och 7.9, artikel 7.12 andra stycket, artiklarna 7.13, 11.2 och 29.10, artikel 29.12 sjätte stycket, artikel 29.13 andra stycket samt artikel 29.18 ges till kommissionen för en period på tio år från och med ... [den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på tio år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.7 och 5.8, artikel 6.4 första och tredje styckena, artiklarna 6.6 och 7.9, artikel 7.12 andra stycket, artiklarna 7.13, 11.2 och 29.10, artikel 29.12 sjätte stycket, artikel 29.13 andra stycket samt artikel 29.18 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten i delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.7 eller 5.8, artikel 6.4 första eller tredje stycket, artiklarna 6.6 eller 7.9, artikel 7.12 andra stycket, artiklarna 7.13, 11.2 eller 29.10, artikel 29.12 sjätte stycket, artikel 29.13 andra stycket eller artikel 29.18 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 65

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Kapitel XII

Ändringar

Artikel 66

Ändringar av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska följande punkter läggas till:

”XX⁺.Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

XX⁺. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG (EUT L, ..., ELI: ...)++.”.
2. I bilaga II ska punkt 8 utgå.

⁺ EUT: för in nästa nummer i listan i Bilaga I till förordning (EU) 2019/1020.

⁺⁺ EUT: för in nummer, datum för antagande och uppgifter om offentliggörande för denna förordning som återfinns i dokument PE-CONS 73/24 (2022/0396 (COD)).

Artikel 67
Ändringar av direktiv (EU) 2019/904

Direktiv (EU) 2019/904 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om det här direktivet strider mot direktiv 94/62/EG eller direktiv 2008/68/EG ska det här direktivet ha företräde såvida inte något annat föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...^{*+}.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG (EUT L, ..., ELI: ...).”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Om artikel 4 i detta direktiv strider mot artikel 25.1 och 25.6 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺ vad gäller engångsförpackningar i plast som förtecknas i punkt 3 i bilaga V till den förordningen ska artikel 25.1 och 25.6 i den förordningen ha företräde.”

⁺ EUT: För in numret på denna förordning i dokument PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)) och komplettera fotnoten.

⁺⁺ EUT: För in numret på denna förordning i dokument PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)).

2. I artikel 6.5 ska leden a och b utgå från och med den 1 januari 2030 eller tre år från den dag då den genomförandeakt som avses i artikel 7.8 i förordning (EU) 2024/...⁺ träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.
3. I artikel 13.1 ska led e utgå från och med den 1 januari 2030 eller tre år från den dag då den genomförandeakt som avses i artikel 7.8 i förordning (EU) 2024/...⁺ träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.
4. I artikel 13 ska punkt 3 ersättas med följande:
 - ”3. Kommissionen ska granska de uppgifter och den information som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter och information är organiserad, av de uppgifts- och informationskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av sådana uppgifters och sådan informations fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och information och vart fjärde år därefter.”

⁺ EUT: För in numret på denna förordning i dokument PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)) i texten.

5. Del B i bilagan ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 7, 8 och 9 ska ersättas med följande:

”7. Livsmedelsbehållare av expanderad (EPS) eller extruderad (XPS) polystyren, dvs. behållare såsom lådor med eller utan lock som används för att förvara livsmedel som

- a) är avsedda för omedelbar konsumtion, antingen direkt på försäljningsstället eller på en annan plats,
- b) vanligtvis konsumeras direkt från behållaren, och
- c) är färdiga att konsumeras utan ytterligare beredning, såsom tillagning, kokning eller uppvärmning, inbegripet livsmedelsbehållare som används för snabbmat eller annan måltid som är färdig för omedelbar konsumtion, utom dryckesbehållare, tallrikar och paket och omslag som innehåller livsmedel.

8. Dryckesbehållare av expanderad (EPS) eller extruderad (XPS) polystyren, inklusive korkar och lock.

9. Muggar av expanderad (EPS) eller extruderad (XPS) polystyren, inklusive korkar och lock.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”10. Krympfilm som används på flygplatser eller tågstationer för att skydda bagage under transport.

11. Chips av polystyren och annan plast som används för att skydda förpackade varor under transport och hantering.
12. Flerpacksplastringar som används som gruppförpackningar enligt definitionen i artikel 3.1.6 i förordning (EU) 2024/...⁺”

Kapitel XIII

Slutbestämmelser

Artikel 68

Sanktioner

1. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Sanktionerna vid underlåtelse att uppfylla kraven i artiklarna 24–29 ska omfatta administrativa sanktionsavgifter. Om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktionsavgifter får denna punkt tillämpas så att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktionsavgiften sedan fastställs av behörig nationell domstol, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktionsavgifter som avses i denna punkt. De sanktionsavgifter som påförs ska i alla händelser även vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁺ EUT: För in numret på denna förordning i dokument PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)) i texten.

3. Medlemsstaterna ska senast den ... [två år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] anmäla de regler och åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 till kommissionen, samt utan dröjsmål anmäla eventuella senare ändringar som berör dem till kommissionen.

Artikel 69

Utvärdering

Senast den ... [nio år och sex månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning och dess bidrag till den inre marknadens funktion och till en förbättring av förpackningarnas miljömässiga hållbarhet. Utvärderingen ska innehålla en del som bland annat tar upp denna förordnings effekter på det lantbruksbaserade livsmedelssystemet och på matsvinnet. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten av denna utvärdering för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Artikel 70

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Direktiv 94/62/EG upphör att gälla med verkan från och med den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande], med undantag för
 - a) artikel 8.2 i direktiv 94/62/EG, som ska fortsätta att gälla till och med 30 månader från dagen för ikraftträdande av den genomförandeakt som antagits enligt artikel 12.6 i denna förordning,

- b) artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 94/62/EG, som ska fortsätta att gälla med avseende på de väsentliga kraven i enlighet med punkt 1 första strecksatsen i bilaga II till det direktivet till och med den 31 december 2029,
 - c) artiklarna 5.2, 5.3, 6.1 d och e samt 6a i direktiv 94/62/EG, som ska fortsätta att gälla till och med den ... [sista dagen i kalenderåret 36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande],
 - d) artikel 12.3a, 12.3b, 12.3c och 12.4 i direktiv 94/62/EG, som ska fortsätta att gälla till och med den sista dagen i det kalenderår då utgången av perioden om 36 månader från den dag då denna förordning träder i kraft, med undantag för bestämmelsen om överföring av uppgifter till kommissionen, med avseende på vilken det ska fortsätta att gälla till och med den ... [sista dagen i kalenderåret 54 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande].
2. Beslut 97/129/EG upphör att gälla med verkan från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande].
 3. Besluten 2001/171/EG och 2009/292/EG ska förbli i kraft och fortsätta att tillämpas tills de upphävs genom delegerade akter som antas av kommissionen enligt artikel 5.8 i denna förordning.
 4. Medlemsstaterna får behålla nationella bestämmelser som begränsar utsläppandet på marknaden av förpackningar i de format och för de användningar som anges i punkterna 2 och 3 i bilaga V till och med den 1 januari 2030. Artikel 4.3 ska inte vara tillämplig på dessa nationella åtgärder förrän den 1 januari 2030.

5. Hänvisningar till det upphävda direktivet 94/62/EG ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII till den här förordningen.

Artikel 71

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 67.5 ska dock tillämpas från och med den ... [48 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Vägledande förteckning över artiklar som omfattas av definitionen av förpackning i artikel 3.1.1

A. Artikel 3.1.1 a

1. Artiklar som är förpackningar:

Konfektaskar

Plastfolien kring cd-fodral

Postpåsar för kataloger och tidskrifter (innehållande en tidskrift)

Tårtpapper saluförda med ett bakverk

Rullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material (t.ex. plastfolie, aluminium eller papper) är upprullat, med undantag för rullar, tuber och cylindrar som är avsedda som delar i tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en produkt som en säljenhet

Blom- och växtkrukor, inbegripet odlingstråg, endast avsedda för försäljning och transport

Glasflaskor för injektionslösningar

Cd-spindlar (saluförda med CD-skivor, avsedda för förvaring)

Klädhängare (saluförda med ett klädesplagg)

Tändsticksaskar

Sterilbarriärsystem (påsar, brickor och material som krävs för att bevara produktens sterilitet)

Påfyllbara stålcylindrar för olika sorters gas, dock ej brandsläckare

Foliepåsar för te och kaffe

Förpackningar som används för tandkrämstuber

2. Artiklar som inte är förpackningar:

Blom- och växtkrukor, inbegripet odlingstråg, som används i affärsförbindelser mellan företag under olika delar av produktionen eller som är avsedda att säljas tillsammans med växten

Verktygslådor

Vaxskikt runt ost

Korvskinn

Klädhängare (saluförda separat)

Skrivarpatroner

Cd-, dvd- och videofilmfodral (saluförda innehållande en cd-skiva, dvd-skiva eller videofilm)

Cd-spindlar (saluförda tomma, avsedda för förvaring)

Vattenlösliga påsar för rengöringsmedel

Gravlyktor (behållare för ljus)

Mekaniskt kvarnsystem (integrerat i påfyllbar behållare, t.ex. påfyllbar pepparkvarn)

B. Artikel 3.1.1 b och c

1. Artiklar som är förpackningar:

Etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara, inbegripet självhäftande etiketter på frukt och grönsaker

Mascaraborste som utgör en del av förpackningens tillslutning

Självhäftande etiketter fästa på annan förpackningsartikel

Häftklamrar

Plastmanschetter

Doseringsmått som utgör en del av tillslutningen av förpackningen för rengöringsmedel

Mekaniskt kvarnsystem (integrerat i en engångsbehållare, fylld med en produkt, t.ex. en pepparkvarn fylld med peppar)

2. Artiklar som inte är förpackningar:

Radiofrekvensidentifieringsetiketter (RFID-taggar)

Däcketiketter i form av dekalering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740¹

C. Artikel 3.1.1 d och e

1. Artiklar som är förpackningar, om de är utformade för och avsedda att fyllas vid försäljningsstället

Bärkassar av papper eller plast

Engångstallrikar och engångsmuggar

Plastfolie

Smörgåspåsar

Aluminiumfolie

Plastfolie för tvättade kläder i tvätterier

2. Artiklar som inte är förpackningar:

Omrörare

Engångsbestick

¹ Europaparlamentets och rådets förordning 2020/740 av den 25 maj 2020 om märkning av däck med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar, om ändring av förordning (EU) 2017/1369 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1222/2009 (EUT L 177, 5.6.2020, s. 1).

Omslagspapper (salufört separat till konsumenter och företag)

Bakformar av papper (saluförda utan innehåll)

Tårtpapper saluförda utan bakverk

Engångstallrikar och engångsmuggar som inte avsedda är att fyllas vid försäljningsstället

BILAGA II

Kategorier och parametrar för bedömning av förpackningars materialåtervinningsbarhet

Tabell 1

Vägledande förteckning över förpackningsmaterial, förpackningstyper och förpackningskategorier som avses i artikel 6

Kategori nr	Huvudsakligt förpackningsmaterial	Förpackningstyp	Format (ej uttömmande exempel)	Färg/ Optisk transmission
1	Glas	Glas- och kompositförpackning där huvudparten består av glas	Flaskor, burkar, flakonger, kosmetikaburkar, tråg, ampuller, injektionsflaskor av glas (kalk-soda-silikat), aerosolbehållare	–
2	Papper/kartong	Pappers-/kartongförpackning	Lådor, brickor, gruppförpackningar, flexibla pappersförpackningar (t.ex. filmer, ark, påsar, lock, strutar, omslag)	–
3	Papper/kartong	Kompositförpackning där huvudparten består av papper/kartong	Vätskekartong och pappersmuggar (dvs. laminerade med polyolefin och med eller utan aluminium), brickor, tallrikar och muggar, papper/kartong med metallbeläggning eller plastlaminering, papper/kartong med plastfilm/plastfönster	–
4	Metall	Stål- och kompositförpackning där huvudparten består av stål	Hårda format (aerosolbehållare, burkar, metallburkar, färgburkar, lådor, brickor, tunnor, tuber) av stål, inbegripet bleckplåt och rostfritt stål	–

Kategori nr	Huvudsakligt förpackningsmaterial	Förpackningstyp	Format (ej uttömmande exempel)	Färg/ Optisk transmission
5	Metall	Aluminium och kompositförpackningar där huvudparten består av aluminium – hårda	Hårda format (mat- och dryckesburkar, flaskor, aerosolbehållare, tunnor, tuber, metallburkar, lådor, brickor) av aluminium	–
6	Metall	Aluminium och kompositförpackningar där huvudparten består av aluminium – halvhårda och flexibla	Halvfasta och flexibla format (behållare och brickor, tuber, folier, flexibla folier) av aluminium	–
7	Plast	PET – hård	Flaskor	Transparent klar/färgad, opak
8	Plast	PET – hård	Hårda förpackningar som inte är flaskor (inkl. krukor, tråg, burkar, muggar, enskiktade och flerskiktade brickor och behållare, aerosolbehållare)	Transparent klar/färgad, opak
9	Plast	PET – mjuk	Plastfilmer	Naturlig/färgad
10	Plast	PE – hård	Behållare, flaskor, brickor, krukor och tuber	Naturlig/färgad
11	Plast	PE – mjuk	Filmer, inbegripet förpackningar med flera skikt och flera material	Naturlig/färgad
12	Plast	PP – hård	Behållare, flaskor, brickor, krukor och tuber	Naturlig/färgad

Kategori nr	Huvudsakligt förpackningsmaterial	Förpackningstyp	Format (ej uttömmande exempel)	Färg/ Optisk transmission
13	Plast	PP – mjuk	Filmer, inbegripet förpackningar med flera skikt och flera material	Naturlig/färgad
14	Plast	HDPE och PP – hård	Backar och lastpallar, korrugerade plastskivor	Naturlig/färgad
15	Plast	PS och XPS – hård	Hårda format (inkl. mejeriförpackningar, brickor, muggar och andra livsmedelsbehållare)	Naturlig/färgad
16	Plast	EPS – hård	Hårda format (inkl. fisklådor/vitvaruförpackningar och brickor)	Naturlig/färgad
17	Plast	Andra hårdplaster (t.ex. PVC, PC) inbegripet multimaterial – hård	Hårda format, inkl. IBC-behållare, tunnor	–
18	Plast	Andra mjukplaster, inklusive multimaterial – mjuk	Påsar, blister, termoformade förpackningar, vakuumförpackningar, förpackningar med modifierad atmosfär/modifierad fuktighet, inkl. flexibla IBC-behållare, påsar, sträckfilm	–
19	Plast	biologiskt nedbrytbar plast ^[1] – hård (t.ex. PLA, PHB) och mjuk (t.ex. PLA)	Hårda och mjuka format	–

Kategori nr	Huvudsakligt förpackningsmaterial	Förpackningstyp	Format (ej uttömmande exempel)	Färg/ Optisk transmission
20	Trä, kork	Träförpackningar, inklusive kork	Lastpallar, lådor och backar	–
21	Textil	Naturliga och syntetiska textilfibrer	Påsar	–
22	Keramik eller stengods av porslin	Lera, sten	Krukor, behållare, flaskor, burkar	–

^[1] Observera att denna kategori innehåller plast som är biologiskt lättnedbrytbar (dvs. bevisad förmåga att omvandla > 90 % av det ursprungliga materialet till koldioxid, vatten och mineraler genom biologiska processer inom 6 månader) oavsett vilken råvara som används för produktionen. Biobaserade polymerer som inte är biologiskt lättnedbrytbara omfattas av de andra relevanta plastkategorierna.

Tabell 2

Vägledande förteckning över förpackningsmaterial och förpackningskategorier som avses i artikel 6

Material	Kategorier	Länk till tabell 1, bilaga II
Plast	PET hård	kategorierna 7, 8
	PE hård, PP hård, HDPE och PP hård	kategorierna 10, 12, 14
	Filmer/flexibla	kategorierna 9, 11, 13, 18
	PS, XPS, EPS	kategorierna 15, 16
	Andra hårdplaster	kategori 17
	Biologiskt nedbrytbar (hård och mjuk)	kategori 19
Papper/kartong	Papper/kartong (förutom vätskekartong)	kategorierna 2, 3
	Vätskekartong	kategori 3
Metall	Aluminium	kategorierna 5, 6
	Stål	kategori 4
Glas	Glas	kategori 1
Trä	Trä, kork	kategori 20
Annat	Textil, keramik/porslin och annat	kategorierna 21, 22

Tabell 3
Klasser för materialåtervinningsbarhet

Förpackningars materialåtervinningsbarhet ska uttryckas i klasserna A, B och C.

Från och med 2030 bygger materialåtervinningsbarheten på kriterier för design för materialåtervinning. Kriterierna för design för materialåtervinning ska säkerställa att cirkulariteten i användningen av de resulterande sekundära råvarorna är av tillräcklig kvalitet för ersättning av de primära råvarorna.

Bedömningen på grundval av kriterier för design för materialåtervinning ska göras för varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 1, med beaktande av den metod som fastställs i artikel 6.4 och de tillhörande delegerade akterna samt de parametrar som fastställs i tabell 4. Efter viktning av kriterierna per förpackningsenhet kommer enheten att klassificeras i kategori A, B eller C. När en förpackningsenhets materialåtervinningsbarhet är lägre än 70 % anses den inte uppfylla kraven för klasserna för materialåtervinning, och därför kommer förpackningen att betraktas som tekniskt icke-materialåtervinningsbar och dess utsläppande på marknaden ska begränsas.

Från och med 2035 ska en ny faktor inkluderas i bedömningen av förpackningars materialåtervinningsbarhet, nämligen bedömningen av materialåtervinning i stor skala. Därför ska en ny bedömning göras på grundval av mängden (vikten) av det material som faktiskt materialåtervinns från var och en av förpackningskategorierna i enlighet med den metod som fastställs i de genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 6.5. När det gäller årliga återvunna förpackningsmaterial ska tröskelvärdena för överensstämmelse med bedömningen av materialåtervinning i stor skala fastställas med beaktande av de mål som anges i artikel 3.1.39.

2030		2035			2038		
Klass för materialåtervinningsbarhet	Design för materialåtervinning Bedömning av materialåtervinningsbarhet per enhet med hänsyn till viktning	Klass för materialåtervinningsbarhet (för design för materialåtervinning)	Design för materialåtervinning Bedömning av materialåtervinningsbarhet per enhet med hänsyn till viktning	Klass för materialåtervinningsbarhet (för bedömningen av materialåtervinning i stor skala)	Klass för materialåtervinningsbarhet	Design för materialåtervinning Bedömning av materialåtervinningsbarhet per enhet med hänsyn till viktning	Klass för materialåtervinningsbarhet (för bedömningen av materialåtervinning i stor skala)
Klass A	Högre än eller lika med 95 %	Klass A	Högre än eller lika med 95 %	Klass A materialåtervunnet i stor skala	Klass A	Högre än eller lika med 95 %	Klass A materialåtervunnet i stor skala
Klass B	Högre än eller lika med 80 %	Klass B	Högre än eller lika med 80 %	Klass B materialåtervunnet i stor skala	Klass B	Högre än eller lika med 80 %	Klass B materialåtervunnet i stor skala
Klass C	Högre än eller lika med 70 %	Klass C	Högre än eller lika med 70 %	Klass C materialåtervunnet i stor skala	Klass C FÅR INTE SLÄPPAS UT PÅ MARKNADEN	Högre än eller lika med 70 %	Klass C materialåtervunnet i stor skala
TEKNISKT ICKE-MATERIAL-ÅTERVINNINGSBARA	Lägre än 70 %	TEKNISKT ICKE-MATERIAL-ÅTERVINNINGSBARA	Lägre än 70 %	EJ MATERIAL-ÅTERVUNNA I STOR SKALA (under tröskelvärdena i artikel 3.1.39)	TEKNISKT ICKE-MATERIAL-ÅTERVINNINGSBARA	Lägre än 70 %	EJ MATERIAL-ÅTERVUNNA I STOR SKALA (under tröskelvärdena i artikel 3.1.39)

Tabell 4

Icke-uttömmande förteckning över parametrar för att fastställa kriterier för design för materialåtervinning i enlighet med artikel 6

Förteckningen i denna tabell ska ligga till grund för fastställandet av kriterier för design för materialåtervinning enligt artikel 6.4. Kriterierna för design för materialåtervinning ska sedan användas för att fastställa de beräkningar som ger de klasser som förtecknas i tabell 3. Dessutom ska bedömningen av de parametrar som anges i denna förteckning beakta

- möjligheten att separera komponenter i förpackningar, antingen manuellt av slutanvändare eller i bearbetningsanläggningar,
- effektiviteten i sorterings- och materialåtervinningsprocesser, t.ex. användbar andel,
- utvecklingen av sorterings- och materialåtervinningstekniken (för att ta itu med frågan om förpackningen inte kan sorteras i dag men möjligen om två år) och
- bevarandet av funktioner i sekundära råvaror som möjliggör ersättning av primära råvaror.

De funktioner som följande parametrar ger förpackningen ska beaktas vid fastställandet av kriterier för design för materialåtervinning.

Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning	Parameterns relevans
Tillsatser	Tillsatser avser ofta ämnen som tillförs material för att ge dem särskilda egenskaper. Förekomsten av tillsatser i förpackningarna kan leda till felaktig sortering av förpackningsmaterialet under sorteringsprocessen och förorena de erhållna sekundära råvarorna.
Etiketter	Hur stor yta som etiketterna täcker kan påverka sorteringsprocessens effektivitet. Vilket material som etiketten är tillverkad av och typen av lim eller bindemedel påverkar också den sekundära råvarans kvalitet.

Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning	Parameterns relevans
Krympfilmsetiketter (<i>sleeve</i>)	<p>Hur stor yta av förpackningens huvuddel som krympfilmsetiketterna täcker påverkar sorteringsmöjligheterna. Dessutom kan användningen av krympfilmsetiketter påverka möjligheten att separera dem från förpackningens huvuddel.</p> <p>Vilket material som krympfilmsetiketten är gjord av kan påverka både förpackningens sorteringsbarhet och materialåtervinningsbarhet.</p>
Förslutningar och andra små förpackningskomponenter	<p>Förslutningar avser komponenter som används för att försluta eller försegla förpackningen. Det kan finnas olika typer av hårda eller flexibla förslutningar, t.ex. krympfilm som inte kan manipuleras utan att det syns, beklädnader, korkar, lock, förseglingar, ventiler osv.</p> <p>Vilket material som förslutningen består av kan påverka både förpackningens sorteringsbarhet och materialåtervinningsbarhet.</p> <p>Förslutningar som inte sitter fast på förpackningen kan öka mängden skräp.</p> <p>Små förpackningskomponenter som är fästa vid förpackningens huvuddel kan påverka möjligheten att separera och återvinna förpackningen. Komponenterna kan också gå förlorade i sorterings- och materialåtervinningsprocessen.</p>
Bindemedel	<p>Bindemedel kan användas på ett sådant sätt att det enkelt kan separeras i materialåtervinningsprocessen eller av slutanvändaren eller att det inte påverkar sorterings- och materialåtervinningsprocessernas effektivitet. Förekomsten av bindemedelsrester på förpackningen kan försämra de sekundära råvarornas kvalitet (renhet).</p> <p>Tvättbara bindemedel kan säkerställa separation från förpackningens huvuddel och att inga bindemedelsrester finns kvar i den sekundära råvaran.</p>
Färger	<p>Färger är ämnen som ger förpackningsmaterialet färg.</p> <p>Kraftigt färgade material i papper eller plast kan orsaka problem med sorteringen och försämra kvaliteten på de sekundära råvarorna.</p>
Materialsammansättning	<p>Användning av monomaterial eller materialkombinationer som möjliggör enkel separation och säkerställer en hög andel användbara sekundära råvaror är att föredra.</p>

Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning	Parameterns relevans
Barriärer/beläggningar	<p>Det material eller ämne som tillförts för att ge barriäregenskaper (barriär) eller en rad olika material som appliceras på ytan för att ge andra egenskaper (beläggning).</p> <p>Förekomsten av barriärer eller beläggningar i förpackningen kan försvåra materialåtervinningen. Kombinationer som säkerställer en hög andel användbara sekundära råvaror är att föredra.</p>
Tryckfärger och lacker/tryck/kodning	<p>Tryckfärger och lacker är blandningar av färgämnen och andra ämnen som appliceras på materialet genom en tryck- eller beläggningsprocess (tryckfärg) eller en skyddande beläggning tillverkad av harts eller cellulosaester, eller båda, som lösts i ett flyktigt lösningsmedel (lack). Kodning avser tryckning som appliceras direkt på konsumentförpackningar vid kodning av större partier och annan information samt märkesprofilering.</p> <p>Användningen av tryckfärg som innehåller ämnen som inger betänkligheter hindrar materialåtervinning, eftersom dessa förpackningsenheter inte kan materialåtervinnas. Tryckfärg som släpps ut kan förorena materialåtervinningsflödet genom tvättvattnet. På samma sätt kan tryckfärg som inte släpps ut försämra transparensen i materialåtervinningsflödet.</p>
Produktrester/lätthet att tömma förpackningen	<p>Rester av förpackningens innehåll kan påverka förpackningens sorterbarhet och materialåtervinningsbarhet. Förpackningens utformning bör göra det möjligt att enkelt tömma ut innehållet, och när förpackningen bortskaffas bör den vara helt tömd.</p>
Lätthet att ta isär	<p>Komponenter som sitter fast i varandra kan påverka förpackningens sorterbarhet och materialåtervinningsbarhet. Förpackningens utformning kan göra det lättare att separera olika komponenter i olika materialflöden.</p>

BILAGA III

Komposterbara förpackningar

Villkor som ska beaktas när användning av komposterbara förpackningsformat görs obligatorisk eller införs:

- a) Förpackningen skulle inte kunna designas som en återanvändbar förpackning eller produkterna skulle inte kunna släppas ut på marknaden utan förpackning.
- b) Förpackningen är designad för att föras in i flödet för organiskt avfall i slutet av sin livscykel.
- c) Förpackningen är biologiskt nedbrytbar, vilket innebär att den kan genomgå fysisk eller biologisk nedbrytning, inklusive anaerob nedbrytning, vars slutprodukter är koldioxid och vatten, ny mikrobiell biomassa, mineralsalter och, i syrefri miljö, metan.
- d) Användningen av förpackningen ökar avsevärt insamlingen av organiskt avfall jämfört med användning av icke-komposterbara förpackningsmaterial.
- e) Användningen av förpackningen minskar avsevärt kontamineringen av kompost med icke-komposterbara förpackningar och orsakar inga problem vid behandlingen av bioavfall.
- f) Användningen av förpackningen ökar inte kontamineringen av flöden för icke-komposterbart förpackningsavfall.

BILAGA IV

Bedömningsmetod för förpackningsminimering

Del A

Prestandakriterier

1. Skydd av produkten: Förpackningsdesignen ska säkerställa att produkten skyddas från förpacknings- eller fyllningsstället fram till slutanvändningen, i syfte att förhindra betydande skador på produkten, förlust eller försämring av denna samt avfall. Kraven kan gälla skydd mot mekaniska eller kemiska skador, vibrationer, kompression, fuktighet, fuktighetsförlust, oxidation, ljus, syre, mikrobiologisk infektion, skadegörare, försämring av organoleptiska egenskaper osv. och kan innehålla hänvisningar till specifik unionslagstiftning där krav på produktkvalitet fastställs.
2. Förpackningens tillverkningsprocesser: Förpackningsdesignen ska vara förenlig med tillverknings- och fyllningsprocesserna. Förpackningens tillverkningsprocesser kan fastställa förpackningens designelement såsom en behållares form, tjocklekstolerans, storlek, genomförbarheten för bearbetning eller specifikationer som minimerar avfall vid tillverkning. De processer som utförs av tillverkaren av produkter kan också kräva vissa designkomponenter i förpackningen, såsom stöt- och spänningsbeständighet, mekanisk hållfasthet, förpackningslinjens hastighet och effektivitet, stabilitet vid transport, värmebeständighet, effektiv förslutning, minsta tomrum eller hygien.

3. Logistik: Förpackningsdesignen ska säkerställa lämplig och säker distribution, transport, hantering och lagring av den förpackade produkten. Kraven kan bestå av samordning för optimalt utnyttjande av utrymme, kompatibilitet med system för pallpackning och pallossning, hanterings- och lagersystem samt förpackningssystemets stabilitet vid transport och hantering.
4. Förpackningens funktion: Förpackningsdesignen ska säkerställa förpackningens funktion med beaktande av produktens syfte och särskilda omständigheter som ger upphov till försäljningen, såsom försäljning i gåvosyfte eller i samband med säsongsevenemang.
5. Informationskrav: Förpackningsdesignen ska säkerställa att all nödvändig information om den förpackade produkten och dess användning, lagring och skötsel, inbegripet säkerhetsinstruktioner, kan lämnas till slutanvändare. Kraven kan omfatta tillhandahållande av produktinformation, instruktioner för lagring, tillämpning och användning, streckkoder och bäst före-datum.
6. Hygien och säkerhet: Förpackningsdesignen ska säkerställa användarnas och konsumenternas säkerhet samt produktsäkerhet och hygien under hela distributionen, slutanvändningen och bortskaffandet av den förpackade produkten. Kraven kan omfatta design för säker hantering, barnsäkerhet, system för att motverka manipulering, stöld och förfalskning, varningsmeddelanden, tydlig information om innehållet, anordningar för säker öppning eller tryckreglerande förslutningar.
7. Rättsliga krav: Förpackningsdesignen ska säkerställa att förpackningen och den förpackade produkten kan uppfylla kraven i tillämplig lagstiftning.

8. Återvunnet material, materialåtervinningsbarhet och återanvändning:
Förpackningsdesignen ska säkerställa återanvändbarhet, materialåtervinningsbarhet och innehåll av återvunnet material enligt kraven i denna förordning. Om förpackningen är avsedd att återanvändas ska den uppfylla kraven i artikel 11.1. Detta innebär att förpackningens vikt eller volym kan behöva ökas, utöver vad som annars skulle vara möjligt enligt de andra prestandafaktorerna, för att möjliggöra exempelvis ett större antal resor eller rotationer, underlätta inkluderandet av återvunnet innehåll eller öka materialåtervinningsbarheten (till exempel vid övergång till monomaterial eller innehåll som materialåtervunnits efter konsumentledet).

Del B

Bedömningsmetod och fastställande av minsta förpackningsvolym och förpackningsvikt

Den bedömning av minsta förpackningsvolym och förpackningsvikt som krävs för att säkerställa förpackningens funktion enligt artikel 3.1.1 ska förklaras i den tekniska dokumentationen och ska omfatta minst följande:

- a) En beskrivning av resultatet av bedömningen, inbegripet detaljerade uppgifter om beräkningen av förpackningens minsta nödvändiga vikt och volym. Möjliga variationer mellan olika produktionspartier av samma förpackning ska beaktas och dokumenteras.

- b) För varje prestandakriterium som förtecknas i del A, en beskrivning som förklarar det designkrav som förhindrar ytterligare minskning av förpackningens vikt eller volym utan att förpackningens funktion, inklusive säkerhet och hygien, äventyras för den förpackade produkten, förpackningen och användaren. Den metod som används för att identifiera dessa designkrav ska beskrivas, och skälen till att förpackningens vikt eller volym inte kan minskas ytterligare ska anges. Alla minskningsmöjligheter hos ett visst förpackningsmaterial ska undersökas, t.ex. reducering av överflödiga skikt som inte fyller någon förpackningsfunktion. Ersättning av ett förpackningsmaterial med ett annat ska inte anses tillräckligt.
- c) Alla testresultat, marknadsundersökningar eller studier som har använts för den bedömning som utförts enligt leden a och b.
-

BILAGA V

Användningsbegränsningar för förpackningsformat

	Förpackningsformat	Begränsad användning	Exempel
1.	Gruppförpackningar i plast för engångsbruk	Plastförpackningar för engångsbruk som används på försäljningsstället för att gruppera produkter sålda i flaskor, burkar, konservburkar, krukor, tråg och paket och som är designade för bekvämlighet som gör det möjligt för eller uppmuntrar konsumenter att köpa mer än en produkt. Här ingår inte gruppförpackningar som är nödvändiga för att underlätta hanteringen.	Förpackningsfilm, krympfilm
2.	Engångsförpackningar i plast för obearbetade färska frukter och grönsaker	Engångsförpackningar i plast för mindre än 1,5 kg färdigförpackad färsk frukt och färdigförpackade färska grönsaker. Medlemsstaterna får införa undantag från denna begränsning om det bevisligen finns ett behov av att undvika vattenförlust eller förlust av saftspändhet, mikrobiologiska faror eller fysiska chocker eller oxidation, eller om det inte finns någon annan möjlighet att undvika sammanblandning av ekologiska frukter och grönsaker med icke-ekologiska frukter och grönsaker i enlighet med de krav i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 ¹ som gäller certifiering och märkning, utan att det medför oproportionella ekonomiska och administrativa kostnader.	Nät, påsar, brickor, behållare

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

	Förpackningsformat	Begränsad användning	Exempel
3.	Engångsförpackningar i plast	Engångsförpackningar i plast för livsmedel och drycker som fylls och förbrukas på plats inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn vilket inkluderar alla serveringsytor i och utanför en affärslokal där det finns bord och stolar, områden med ståplatser samt serveringsytor som tillhandahålls för slutanvändarna gemensamt av flera ekonomiska aktörer eller av en tredje part för konsumtion av livsmedel och drycker. Anläggningar inom hotell- och restaurangbranschen som inte har tillgång till dricksvatten är undantagna.	Brickor, engångstallrikar och engångsmuggar, påsar, lådor
4.	Engångsförpackningar i plast för smaksättare, konserver, såser, gräddersättning för kaffe, socker och kryddor inom hotell-, restaurang- och cafe/cateringsektorn	Engångsförpackningar i plast inom hotell- och restaurangbranschen, innehållande enskilda portioner som används för smaksättare, konserver, såser, kaffegrädde, socker och kryddor, utom i följande fall: a) Sådana förpackningar tillhandahålls tillsammans med färdiglagad mat för avhämtning, avsedd att konsumeras direkt utan att behöva tillagas ytterligare. b) Sådana förpackningar är nödvändiga för att garantera säkerhet och hygien på inrättningar där det finns ett medicinskt behov av individualiserad vård, t.ex. sjukhus, kliniker och vårdhem.	Påsförpackningar, tråg, brickor, lådor

	Förpackningsformat	Begränsad användning	Exempel
5.	Förpackningar för engångsbruk för användning inom hotell- och logiverksamhet som är avsedda för en individuell bokning	Förpackningar för engångsbruk för kosmetika, hygienprodukter och toalettprodukter för användning inom hotell- och logiverksamhet såsom de beskrivs i den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2, som endast är avsedda för en individuell bokning och som är avsedda att kasseras innan nästa gäst anländer.	Schampoflaskor, flaskor för handkräm och hudlotion, påsar runt fasta tvålar
6.	Mycket tunna plastbärkassar	Mycket tunna plastbärkassar, med undantag för mycket tunna plastbärkassar som behövs av hygienskäl eller som tillhandahålls som konsumentförpackningar för livsmedel som säljs i lösvikt, när detta bidrar till att förhindra matsvinn.	Mycket tunna påsar avsedda för livsmedel i lösvikt

BILAGA VI

Särskilda krav för system för återanvändning och påfyllningsstationer

I denna bilaga gäller följande definitioner:

- a) *förvaltningsriktlinjer*: förvaltningsstrukturen för ett system för återanvändning, som fastställer systemdeltagarnas roll, äganderätten och eventuell planerad överföring av äganderätten till förpackningen samt andra relevanta förvaltningskomponenter i systemet för återanvändning enligt definitionen i denna bilaga.
- b) *slutet system*: ett system för återanvändning där återanvändbara förpackningar cirkuleras av en systemansvarig eller en samarbetande grupp av systemdeltagare utan att äganderätten till förpackningen ändras.
- c) *öppet system*: ett system för återanvändning där återanvändbara förpackningar cirkulerar bland ett ospecificerat antal systemdeltagare och där äganderätten till förpackningen ändras vid ett eller flera tillfällen under återanvändningsprocessen.
- d) *systemansvarig*: varje fysisk eller juridisk person som är en systemdeltagare och förvaltar ett system för återanvändning.
- e) *systemdeltagare*: varje fysisk eller juridisk person som deltar i systemet för återanvändning och som utför minst en av följande handlingar: samlar in förpackningarna antingen från slutanvändarna eller från andra systemdeltagare, rekonditionerar dem, distribuerar dem bland systemdeltagarna, transporterar dem, fyller dem med produkter, packar dem eller erbjuder dem till slutanvändare. Ett system för återanvändning kan omfatta en eller flera systemdeltagare.

Del A

Krav på system för återanvändning

1. Allmänna krav för system för återanvändning

Alla system för återanvändning ska

- a) ha en tydligt definierad förvaltningsstruktur enligt beskrivningen i förvaltningsriktlinjerna,
- b) ha en förvaltningsstruktur som
 - i) säkerställer att systemets mål enligt förvaltningsriktlinjerna och, i tillämpliga fall, återanvändningsmålen och andra mål för systemet kan uppnås,
 - ii) möjliggör lika tillträde och rättvisa villkor för alla ekonomiska aktörer som vill bli en del av systemet,
 - iii) möjliggör lika tillträde och rättvisa villkor för alla slutanvändare,
- c) vara utformade för att säkerställa att återanvändbara förpackningar som roterar inom dem åtminstone genomgår det minsta avsedda antal rotationer som fastställs i den delegerade akt som antas enligt artikel 11.2,
- d) ha regler som definierar deras funktion, inbegripet krav för förpackningens användning, vilka godtas av alla systemdeltagare och som
 - i) anger vilka förpackningstyper och vilken förpackningsdesign som får cirkulera i systemet,
 - ii) beskriver de produkter som är avsedda att användas, fyllas eller transporteras genom systemet,

- iii) anger villkor för korrekt hantering och förpackningsanvändning,
 - iv) anger detaljerade krav för rekonditionering av förpackningar,
 - v) anger kraven för förpackningsinsamling,
 - vi) anger kraven för lagring av förpackningar,
 - vii) anger kraven för fyllning eller lastning av förpackningar,
 - viii) anger regler för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv insamling av återanvändbara förpackningar, inbegripet genom incitament för slutanvändarna att returnera förpackningarna till insamlingsplatser eller gemensamma insamlingssystem,
 - ix) anger regler för att säkerställa lika och rättvis tillgång till systemet för återanvändning, inbegripet för sårbara konsumenter,
- e) ha en systemansvarig som kontrollerar att de fungerar korrekt och kontrollerar om återanvändning möjliggörs på lämpligt sätt,
- f) ha rapporteringsregler som gör det möjligt att få tillgång till uppgifter om antal fyllningar eller återanvändningar (dvs. rotationer per kategori), antal kasserade förpackningar, insamlingsgrad (dvs. grad av retur), försäljningsenheter eller likvärdiga enheter, inbegripet material och per kategori, eller en genomsnittlig uppskattning om beräkningen inte är möjlig, hur många enheter återanvändbara eller påfyllbara förpackningar som har lagts till i systemet och hur många enheter förpackningar som har hanterats av slutbehandlingsplanen,
- g) säkerställa att förpackningsdesignen fastställs i enlighet med gemensamt överenskomna specifikationer eller standarder,

- h) säkerställa en rättvis fördelning av kostnaderna och fördelarna för alla systemdeltagare,
- i) säkerställa genomförandet av skyldigheter avseende utökat producentansvar för återanvändbara förpackningar som används i systemet och som har blivit avfall.

De öppna system som inte har någon systemansvarig ska vara undantagna från leden b i, e, f och h.

Öppna system som inrättats före denna förordnings ikraftträdande ska vara undantagna från kraven i leden a, b i och ii, c ii, e, f och h.

2. Krav för slutna system

Utöver de allmänna krav för system för återanvändning som anges i punkt 1 ska slutna system uppfylla följande krav:

- a) Systemet förfogar över omvänd logistik som underlättar överföringen av förpackningarna från slutanvändarna tillbaka till systemdeltagarna.
- b) Systemet säkerställer insamling, rekonditionering och omfördelning av förpackningar.
- c) Systemdeltagarna är skyldiga att ta tillbaka förpackningarna från insamlingsplatsen om de har använts, samlats in och lagrats i enlighet med systemets regler.

3. Krav för öppna system

Utöver de allmänna krav för system för återanvändning som anges i punkt 1 ska öppna system uppfylla följande krav:

- a) Efter det att en förpackning har använts beslutar systemdeltagaren om denne själv ska återanvända förpackningen eller om den ska vidarebefordras till en annan systemdeltagare för återanvändning.
- b) Systemet säkerställer att insamling, rekonditionering och omfördelning av förpackningar har inrättats och är allmänt tillgängliga.
- c) Rekonditionering som uppfyller kraven i del B är en del av systemet.

Del B Rekonditionering

1. Rekonditioneringsprocessen får inte medföra risker för hälsan och säkerheten hos de som ansvarar för att utföra rekonditioneringen av förpackningen, och processens miljöpåverkan ska minimeras. Den ska genomföras i enlighet med tillämplig lagstiftning om kontaktkänsliga material, avfall och industriutsläpp.
2. Rekonditionering ska omfatta följande förfaranden som är anpassade till det återanvändbara förpackningsformatet och dess avsedda användning:
 - a) Bedömning av förpackningens skick.
 - b) Avlägsnande av skadade eller ej återanvändbara förpackningskomponenter.
 - c) Transport av avlägsnade förpackningskomponenter till en lämplig återvinningsprocess.

- d) Rengöring och tvätt av förpackningen i enlighet med nödvändiga hygienkrav.
 - e) Reparation av förpackningen.
 - f) Inspektion och bedömning av förpackningens ändamålsenlighet.
3. Vid behov ska rengörings- och tvättprocesserna utföras i olika skeden under rekonditioneringen och upprepas.
4. Den rekonditionerade produkten ska uppfylla de hälso- och säkerhetskrav som gäller för den.

Del C
Krav för påfyllning

Påfyllningsstationer ska uppfylla följande krav:

- a) Påfyllningsstationen visar tydlig och exakt information om
 - i) de hygienstandarder som slutanvändarens behållare måste uppfylla för att få användas för att köpa produkter vid påfyllningsstationen,
 - ii) de typer av behållare som kan användas för att köpa produkter genom påfyllning och dessa behållares egenskaper,
 - iii) kontaktuppgifterna till den slutliga distributören för att säkerställa överensstämmelse med hygienstandarderna enligt tillämplig lagstiftning.

- b) Påfyllningsstationen innefattar en anordning för mätning eller tillhandahålla alternativa sätt att säkerställa att slutanvändaren kan välja en viss mängd av produkten.
 - c) Det pris som slutanvändarna betalar inkluderar inte behållarens vikt.
-

BILAGA VII

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Modul A

Intern tillverkningskontroll

1. Intern tillverkningskontroll är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3 och 4 och säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda förpackningarna uppfyller de krav i artiklarna 5–12 i denna förordning som är tillämpliga på dem.

2. Teknisk dokumentation

Tillverkaren ska upprätta den tekniska dokumentationen. Dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om förpackningen överensstämmer med de tillämpliga kraven och ska innehålla en adekvat analys och bedömning av riskerna vid bristande överensstämmelse.

Den tekniska dokumentationen ska specificera de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen, innehålla en beskrivning av förpackningens design, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:

- a) En allmän beskrivning av förpackningen och dess avsedda användning.
- b) Konstruktionsutkast, produktionsritningar och material till komponenter.

- c) Beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå de ritningar som tillhandahålls enligt led b samt scheman och förklaringar av hur förpackningen fungerar.
- d) En förteckning över
 - i) de harmoniserade standarder som avses i artikel 36 och som tillämpas helt eller delvis,
 - ii) de gemensamma specifikationer som avses i artikel 37 och som tillämpas helt eller delvis,
 - iii) andra relevanta tekniska specifikationer som används för mättnings- eller beräkningsändamål,
 - iv) om harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer tillämpas delvis, uppgift om vilka delar som har tillämpats,
 - v) om harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer inte tillämpas, en beskrivning av de lösningar som valts för att uppfylla kraven i punkt 1.
- e) En kvalitativ beskrivning av hur de bedömningar som föreskrivs i artiklarna 6, 10 och 11 har genomförts.
- f) Testrapporter.

3. Tillverkning

Tillverkaren ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att tillverkningen och övervakningen av densamma leder till att den tillverkade förpackningen överensstämmer med den tekniska dokumentation som avses i punkt 2 och med de krav som avses i punkt 1.

4. Försäkran om överensstämmelse

Tillverkaren ska upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse för varje förpackningstyp och ska kunna uppvisa den tillsammans med den tekniska dokumentationen för de nationella myndigheterna under en period på fem år efter det att en engångsförpackning har släppts ut på marknaden och tio år efter det att en återanvändbar förpackning har släppts ut på marknaden. I försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken förpackning den har upprättats.

En kopia av försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

5. Tillverkarens representant

Tillverkarens skyldigheter enligt punkt 4 vad gäller innehav av teknisk dokumentation får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter anges i fullmakten.

BILAGA VIII

EU-försäkran om överensstämmelse nr* ...

1. Nr ... (förpackningens unika identifieringsnummer):
2. Namn på och adress till tillverkaren eller, i förekommande fall, tillverkarens representant:
3. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på tillverkarens eget ansvar:
4. Föremål för försäkran (identifiering av förpackningen så att den kan spåras): beskrivning av förpackningen:
5. Föremålet för försäkran i punkt 4 är i överensstämmelse med unionens relevanta harmoniseringslagstiftning: ... (hänvisning till andra unionsakter som har tillämpats):
6. Hänvisningar till de tillämpliga harmoniserade standarder eller till de gemensamma specifikationer som använts eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras:
7. I tillämpliga fall, det anmälda organet ... (namn, adress, nummer) ... har utfört ... (beskrivning av åtgärden) ... och utfärdat intyget/intygen: ... (närmare uppgifter, inklusive datum för intyget/intygen, och, i förekommande fall, information om giltighetstid och giltighetsvillkor).

8. Ytterligare information:

Undertecknad för:

(ort och datum):

(namn, befattning) (namnteckning):

* (identifieringsnummer för försäkringen)

BILAGA IX

Information för registrering i och rapportering till det register som avses i artikel 44

Del A

Information som ska lämnas vid registrering

1. Den information som ska lämnas av producenten eller dennes behöriga ombud för utökat producentansvar ska omfatta följande:
 - a) Namn och eventuella varumärken som producenten använder för tillhandahållandet av förpackningar, inbegripet förpackningar för förpackade produkter, på en medlemsstats territorium, och producentens adress, inbegripet postnummer, ort, gatuadress, land, telefonnummer och, i förekommande fall, webbadress och e-postadress, med uppgift om en enda kontaktpunkt.
 - b) Om en producent har bemyndigat ett behörigt ombud att fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar för dess räkning ska, utöver de uppgifter som avses i led a, även det behöriga ombudets namn och adress, inbegripet postnummer, ort, gatuadress, land, telefonnummer och e-postadress anges.
 - c) Producentens nationella identifieringskod, inbegripet handelsregisternummer eller motsvarande officiellt registreringsnummer, och det europeiska eller nationella skatteregistreringsnumret.

- d) En förklaring om hur producenten uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 45, inbegripet ett intyg som utfärdas av producentansvarsorganisationen om artikel 46.1 är tillämplig.
2. Om en producentansvarsorganisation anförtros fullgörandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar ska den information som producenten lämnar innehålla namn och kontaktuppgifter, inbegripet postnummer, ort, gatuadress, land, telefonnummer, webbadress och e-postadress samt producentansvarsorganisationens nationella identifieringskod, inbegripet handelsregisternumret eller motsvarande officiellt registreringsnummer och det europeiska eller nationella skatteregistreringsnumret för producentansvarsorganisationen, den företrädde producentens fullmakt och en förklaring från producenten eller, i tillämpliga fall, producentens behöriga ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen, där det försäkras att den information som lämnats är sann.
3. Om en producentansvarsorganisation som av producenten har anförtrots fullgörandet av de skyldigheter avseende utökat producentansvar som avses i artikel 46.1 fullgör de skyldigheter avseende registrering som fastställs i artikel 44 ska den, utöver den information som krävs enligt punkt 1 i denna del, tillhandahålla följande:
- a) Namn och kontaktuppgifter, inbegripet postnummer, orter, gatuadresser, länder, telefonnummer, webbadresser och e-postadresser till de företrädde producenterna.
- b) Fullmakt från varje företrädd producent, i tillämpliga fall.

- c) Om producentansvarsorganisationen företräder mer än en producent, en separat angivelse om hur var och en av de företrädda producenterna uppfyller det ansvar som anges i artikel 45.

Del B

Information som ska lämnas vid rapportering

1. Information som ska lämnas för rapportering enligt artikel 44.7:
 - a) Producentens nationella identifieringskod.
 - b) Rapporteringsperiod.
 - c) Mängden i vikt för de förpackningskategorier enligt tabell 1 i bilaga II som producenten tillhandahåller på en medlemsstats territorium för första gången eller packar upp utan att vara slutanvändare.
 - d) Åtgärder för att säkerställa producentansvaret för förpackningar som tillhandahålls på en medlemsstats territorium eller från vilka förpackade produkter packas upp av en producent som inte är en slutanvändare.
2. Information som ska lämnas för rapportering enligt artikel 44.8:
 - a) Producentens nationella identifieringskod.
 - b) Rapporteringsperiod.
 - c) Information om de förpackningstyper som anges i tabell 1 i denna punkt.

- d) Åtgärder för att säkerställa producentansvaret för de förpackningar som tillhandahålls på en medlemsstats territorium eller från vilka förpackade produkter packas upp av en producent som inte är en slutanvändare.

Tabell 1

	Mängden i vikt som tillhandahålls på medlemsstatens territorium eller uppackad
Glas	
Plast	
Papper/kartong	
Järnbaserad metall	
Aluminium	
Trä	
Annat	
Totalt	

3. Information som ska lämnas för rapportering enligt artikel 44.10:
- a) Mängden i vikt per kategori av förpackningsavfall enligt definitionen i tabell 2 i bilaga II, som samlats in i medlemsstaten och skickats för sortering.
 - b) Mängden i vikt per kategori av förpackningsavfall som materialåtervunnits, återvunnits och bortskaffats i medlemsstaten eller transporterats inom unionen eller i ett tredjeland enligt tabell 3 i bilaga XII.
 - c) Mängden i vikt för separat insamlade dryckesflaskor av plast för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter och dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter, enligt tabell 5 i bilaga XII.
-

BILAGA X

Minimikrav för retursystem

I denna bilaga gäller följande definition:

systemansvarig: varje fysisk eller juridisk person som har anförtrotts ansvaret för att inrätta eller driva ett retursystem i en medlemsstat.

Allmänna minimikrav för retursystem

Medlemsstaterna ska säkerställa att de retursystem som inrättas på deras territorium uppfyller följande minimikrav:

- a) En enda systemansvarig är etablerad eller licensierad eller, om det finns mer än en systemansvarig, ska medlemsstaten anta åtgärder för att säkerställa samordning mellan de olika systemansvariga.
- b) Förvaltningen och de dithörande driftsreglerna för systemet möjliggör lika tillträde och rättvisa villkor för alla ekonomiska aktörer som vill bli en del av systemet, förutsatt att de på marknaden tillhandahåller förpackningar som tillhör en förpackningstyp eller en förpackningskategori som ingår i systemet.
- c) Det har inrättats kontrollförfaranden och rapporteringssystem som gör det möjligt för den systemansvarige att få uppgifter om insamlingen av förpackningar som omfattas av retursystemet.
- d) Det har fastställts en lägsta pantnivå som är tillräcklig för att uppnå den insamlingsgrad som krävs.

- e) Minimikrav för den systemansvariges ekonomiska kapacitet har fastställts, så att den systemansvarige kan utföra sina uppgifter.
- f) Den systemansvarige är en icke-vinstdrivande och oberoende rättslig enhet.
- g) Den systemansvarige utför uteslutande de uppgifter som följer av bestämmelserna i denna förordning och eventuella ytterligare uppgifter som rör samordningen och driften av det retursystem som inrättats av medlemsstaterna.
- h) Den systemansvarige samordnar retursystemets funktion.
 - i) Den systemansvarige förfogar över följande skriftliga dokument:
 - i) En stadga som fastställer systemets interna organisation.
 - ii) Bevis på systemets finansieringssystem.
 - iii) En förklaring som visar att systemet uppfyller kraven i denna förordning och eventuella ytterligare krav som fastställts i den medlemsstat där systemet drivs.
- j) En tillräcklig summa av den systemansvariges årsomsättning används för informationskampanjer som riktar sig till allmänheten om hantering av förpackningsavfall.
- k) De systemansvariga ska tillhandahålla all information som begärs av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där systemet drivs, så att efterlevnaden av kraven i denna bilaga kan övervakas.

- l) Medlemsstaterna ska säkerställa att de slutliga distributörerna är skyldiga att ta emot pantförpackningar av det förpackningsmaterial och det förpackningsformat som de distribuerar och att betala ut panten till slutanvändarna när pantförpackningen returneras, såvida inte slutanvändarna har lika tillgängliga medel för att lösa in panten efter användningen av pantförpackningen, genom en av de insamlingskanaler som säkerställer materialåtervinning av livsmedelskvalitet för livsmedelsförpackningar och som har godkänts för detta ändamål av de nationella myndigheterna.

Denna skyldighet gäller inte om försäljningsytan inte gör det möjligt för slutanvändarna att lämna tillbaka pantförpackningar. De slutliga distributörerna måste dock alltid godta att de tomma förpackningar som de säljer lämnas tillbaka.

- m) Slutanvändaren kan lämna tillbaka pantförpackningen utan krav på att köpa varor; panten ska betalas tillbaka till slutanvändaren.
- n) Alla pantförpackningar som ska samlas in genom ett retursystem är tydligt märkta, så att slutanvändarna lätt kan se att förpackningarna ska lämnas tillbaka.
- o) Avgifterna är transparenta.

Utöver minimikraven får medlemsstaterna vid behov fastställa ytterligare krav för att säkerställa att målen i denna förordning uppfylls, särskilt för att öka det insamlade förpackningsavfallets renhet, minska nedskräpning eller främja andra mål för den cirkulära ekonomin.

Medlemsstater med regioner med hög gränsöverskridande verksamhet ska säkerställa att retursystemen gör det möjligt att samla in förpackningar från andra medlemsstaters retursystem vid utsedda insamlingsplatser och ska sträva efter att möjliggöra returnering av pant som debiterades slutanvändaren vid inköpet av förpackningen.

BILAGA XI

Genomförandeplan som ska lämnas in enligt artikel 52.2 d

Den genomförandeplan som ska lämnas in enligt artikel 52.2 d ska innehålla följande:

- a) En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av förpackningsavfall och de flöden det består av.
- b) En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.
- c) Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 52.1 b eller d inom den tidsfrist som fastställs där och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
- d) De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 52.1 b eller d i denna förordning och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin, som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.
- e) En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i led d), fastställande av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet och en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.

- f) Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen att förorenaren betalar.
 - g) Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planering och övervakning av resultaten inom avfallshanteringen.
-

BILAGA XII

Uppgifter som ska ingå i medlemsstaternas databaser om förpackningar och förpackningsavfall
(i enlighet med tabellerna 1–4)

1. För försäljnings-, grupp- och transportförpackningar:
 - a) Mängden för varje förpackningskategori som genereras i medlemsstaten (tillverkad, importerad och lagrad mängd i ton, minus exporterad mängd i ton) (tabell 1).
 - b) Mängderna återanvändbara förpackningar (tabell 2).
2. För avfall i form av försäljnings-, grupp- och transportförpackningar:
 - a) För varje förpackningskategori (tabell 3):
 - i) De mängder förpackningar som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången eller som packats upp av en producent som inte är en slutanvändare
 - ii) Mängderna genererat förpackningsavfall.
 - iii) De mängder förpackningar som bortskaffats, återvunnits och materialåtervunnits.
 - b) Den årliga förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar och tjocka plastbärkassar per capita, separat för varje kategori, i enlighet med artikel 56.1 b (tabell 4).
 - c) Graden av separat insamling för de förpackningsformat som omfattas av retursystem, i enlighet med artikel 50.1 (tabell 5).

Tabell 1

Mängd förpackningar (försäljnings-, grupp- och transportförpackningar) som genereras på medlemsstatens territorium

	Produktion i ton	– Export i ton	+ Import i ton	+ Lagring i ton	= Totalt
Glas					
Plast					
Papper/kartong					
Järnbaserad metall					
Aluminium					
Trä					
Annat					
Totalt					

Tabell 2

Mängder totalt av återanvändbara förpackningar (försäljnings-, grupp- och transportförpackningar) som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången

	Ton förpackningar som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången	Återanvändbara förpackningar		Återanvändbara konsument- förpackningar	
		Ton	Procentandel av den totala mängden återanvändbara förpackningar	Ton	Procentandel av den totala mängden återanvändbara konsumentförpackningar
Glas					
Plast					
Papper/kartong					
Järnbaserad metall (inkl. bleckplåt)					
Aluminium					
Trä					
Annat					
Totalt					

Tabell 3

Mängd per förpackningskategori, enligt definitionen i tabell 2 i bilaga II,
 av förpackningar som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången,
 förpackningar från vilka produkterna packats upp av en producent som inte är slutanvändare, genererat förpackningsavfall
 och förpackningsavfall som bortskaffats, återvunnits och materialåtervunnits på medlemsstatens territorium och exporterats

Material	Kategori	Förpackningar som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången eller oförpackade(t)	Generering av förpacknings-avfall (t)	Förpacknings-avfall totalt som bortskaffats (t)	Förpacknings-avfall totalt som återvunnits (t)	Förpacknings-avfall totalt som material-återvunnits (t)	Förpacknings-avfall totalt som bortskaffats (t)	Förpacknings-avfall totalt som återvunnits (t)	Förpacknings-avfall totalt som materialåter- vunnits (t)
				På medlemsstatens territorium			Utanför medlemsstatens territorium		
Plast	PET hård								
	PE hård, PP hård, HDPE och PP hård								
	Filmer/ flexibla								
	PS, XPS, EPS								
	Andra hårdplaster								
	Biologiskt nedbrytbar (hård och mjuk)								

Material	Kategori	Förpackningar som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången eller oförpackade(t)	Generering av förpacknings-avfall (t)	Förpacknings-avfall totalt som bortskaffats (t)	Förpacknings-avfall totalt som återvunnits (t)	Förpacknings-avfall totalt som material-återvunnits (t)	Förpacknings-avfall totalt som bortskaffats (t)	Förpacknings-avfall totalt som återvunnits (t)	Förpacknings-avfall totalt som materialåtervunnits (t)
				På medlemsstatens territorium			Utanför medlemsstatens territorium		
Papper/kartong	Papper/kartong (förutom vätskekartong)								
	Vätskekartong								
Metall	Aluminium								
	Stål								
Glas	Glas								
Trä	Trä, kork								
Annat	Textil, keramik/porslin och annat								

Tabell 4

Mängd mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar,
tjocka plastbärkassar och mycket tjocka plastbärkassar per capita
som förbrukas på medlemsstatens territorium

	Plastbärkassar som förbrukas på medlemsstatens territorium	
	Antal per capita	Ton per capita
Mycket tunna plastbärkassar plastbärkassar med en väggjocklek under 15 mikrometer		
Tunna plastbärkassar plastbärkassar med en väggjocklek under 50 mikrometer		
Tjocka plastbärkassar plastbärkassar med en väggjocklek mellan 50 och 99 mikrometer		

Tabell 5

Grad av separat insamling för de förpackningsformat som omfattas av retursystem,
i enlighet med artikel 50.1

	Förpackningar som tillhandahålls på medlemsstatens territorium för första gången (t)	Separat insamlade på medlemsstatens territorium genom retursystemet (t)
Dryckesflaskor av plast för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter		
Dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter		

BILAGA XIII

Jämförelsetabell

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 3 första stycket led 1
Artikel 3.1 andra stycket a	Artikel 3 första stycket led 5
Artikel 3.1 andra stycket b	Artikel 3 första stycket led 6
Artikel 3.1 andra stycket c	Artikel 3 första stycket led 7
Artikel 3.1 tredje stycket i	Artikel 3 första stycket led 1 a
Artikel 3.1 tredje stycket ii	Artikel 3 första stycket led 1 d och e
Artikel 3.1 tredje stycket iii	Artikel 3 första stycket led 1 b och c
Artikel 3.1a	Artikel 3 första stycket led 52
Artikel 3.1b	Artikel 3 första stycket led 55
Artikel 3.1c	Artikel 3 första stycket led 56
Artikel 3.1d	Artikel 3 första stycket led 57
Artikel 3.1e	–
Artikel 3.2	Artikel 3 första stycket led 25
Artikel 3.2a	Artikel 11.1
Artikel 3.2b	Artikel 3 första stycket led 24
Artikel 3.2c	Artikel 3 första stycket led 2 och artikel 3 andra stycket
Artikel 3.11	Artikel 3 första stycket led 12

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 3.12	–
Artikel 4.1 första stycket	Artikel 43.5
Artikel 4.1 andra stycket	Artikel 43.5
Artikel 4.1 tredje stycket	Artikel 43.5
Artikel 4.1a första stycket	Artikel 34.1 första stycket
Artikel 4.1a andra stycket	Artikel 34.2 andra meningen
Artikel 4.1a tredje stycket	Artikel 34.2 första meningen
Artikel 4.1a fjärde stycket a	Artikel 34.1 andra stycket
Artikel 4.1a fjärde stycket b första meningen	–
Artikel 4.1a fjärde stycket b andra meningen	Artikel 34.4
Artikel 4.1a femte stycket	Artikel 56.1 b
Artikel 4.1a sjätte stycket	Artikel 56.7 b
Artikel 4.1b	Artikel 34.3
Artikel 4.1c	Artikel 55.1 e
Artikel 4.2	Artikel 10.3
Artikel 5.1 första meningen	Artikel 51.1
Artikel 5.1 a	Artikel 51.2 a
Artikel 5.1 b	Artikel 29.15 och 29.16
Artikel 5.1 c	Artikel 51.2 b
Artikel 5.1 d	Artikel 51.2 c
Artikel 5.2 första stycket	Artikel 54.1 första stycket
Artikel 5.2 andra stycket a	Artikel 54.1 andra stycket a
Artikel 5.2 andra stycket b	Artikel 54.1 andra stycket b

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 5.2 tredje stycket	Artikel 54.1 tredje stycket
Artikel 5.3	Artikel 54.2
Artikel 5.4	Artikel 56.7 a
Artikel 5.5	–
Artikel 6.1 inledningen	Artikel 52.1
Artikel 6.1 a	–
Artikel 6.1 b	–
Artikel 6.1 c	–
Artikel 6.1 d	–
Artikel 6.1 e i	–
Artikel 6.1 e ii	–
Artikel 6.1 e iii	–
Artikel 6.1 e iv	–
Artikel 6.1 e v	–
Artikel 6.1 f	Artikel 52.1 a
Artikel 6.1 g i	Artikel 52.1 b i
Artikel 6.1 g ii	Artikel 52.1 b ii
Artikel 6.1 g iii	Artikel 52.1 b iii
Artikel 6.1 g iv	Artikel 52.1 b iv
Artikel 6.1 g v	Artikel 52.1 b v
Artikel 6.1 g vi	Artikel 52.1 b vi
Artikel 6.1 h	Artikel 52.1 c
Artikel 6.1 i i	Artikel 52.1 d i
Artikel 6.1 i ii	Artikel 52.1 d ii

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 6.1 i iii	Artikel 52.1 d iii
Artikel 6.1 i iv	Artikel 52.1 d iv
Artikel 6.1 i v	Artikel 52.1 d v
Artikel 6.1 i vi	Artikel 52.1 d vi
Artikel 6.1a inledningen	Artikel 52.2 inledningen
Artikel 6.1a a	Artikel 52.2 a
Artikel 6.1a b	Artikel 52.2 b
Artikel 6.1a c	Artikel 52.2 c
Artikel 6.1a d	Artikel 52.2 d
Artikel 6.1b	Artikel 52.3
Artikel 6.1c	Artikel 52.4
Artikel 6.4 inledningen	Artikel 52.5 inledningen
Artikel 6.4 a	Artikel 52.5 a
Artikel 6.4 b	Artikel 52.5 b
Artikel 6.6	Artikel 46.4
Artikel 6.7	–
Artikel 6.10	Artikel 52.6
Artikel 6.11	–
Artikel 6a.1 inledningen	Artikel 53.1
Artikel 6a.1 a första meningen	Artikel 53.2 första stycket
Artikel 6a.1 a andra meningen	Artikel 53.2 andra stycket a och b
Artikel 6a.1 b	Artikel 53.3
Artikel 6a.2 första stycket	Artikel 53.5 första stycket

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 6a.2 andra stycket	Artikel 53.5 andra stycket
Artikel 6a.2 andra stycket a	Artikel 53.5 andra stycket a
Artikel 6a.2 b	Artikel 53.5 andra stycket b
Artikel 6a.3	Artikel 53.6
Artikel 6a.4	Artikel 53.7
Artikel 6a.5	Artikel 53.8
Artikel 6a.6	Artikel 53.9
Artikel 6a.7	Artikel 53.10
Artikel 6a.8	Artikel 53.11
Artikel 6a.9	Artikel 56.7 a
Artikel 6b	Artikel 41
Artikel 7.1 första stycket	Artikel 48.1 och 48.4
Artikel 7.1 andra stycket	Artikel 48.5 a, b och c och 48.6
Artikel 7.2	Artiklarna 44–47
Artikel 7.3	Artikel 48.5 b och 48.1
Artikel 7.4	Artikel 48.7
Artikel 8.1	–
Artikel 8.2	Artikel 12.1
Artikel 8.3	Artikel 12.5
Artikel 8a	Artiklarna 12.1, 12.6 och 55.1 f
Artikel 9.1	Artiklarna 4.1, 5, 6, 7, 9, 10 och 11
Artikel 9.2 a	Artikel 36.3
Artikel 9.2 b	–

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 9.3	–
Artikel 9.4	Artikel 37.2
Artikel 9.5	–
Artikel 10	Artikel 6.4 första stycket samt artiklarna 9.6, 10.3 och 11.2
Artikel 11.1	Artikel 5.4
Artikel 11.2	–
Artikel 11.3	Artikel 5.7
Artikel 12.1	Artikel 57.1
Artikel 12.2	Artikel 51.2 a och b
Artikel 12.3a första stycket	Artiklarna 56.1 a
Artikel 12.3a andra stycket	Artikel 56.4
Artikel 12.3a tredje stycket	Artikel 56.5 a
Artikel 12.3c	–
Artikel 12.3d	Artikel 56.7
Artikel 12.4	Artikel 56.8
Artikel 12.6	Artikel 56.8
Artikel 13 första stycket	Artikel 55.1
Artikel 13 andra stycket	–
Artikel 14	Artikel 42.1
Artikel 15	–
Artikel 16.1	–
Artikel 16.2	–

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 18	Artikel 4.2, 4.3 och 4.4
Artikel 19.1	–
Artikel 19.2	–
Artikel 20	–
Artikel 20a.1	–
Artikel 20a.2	–
Artikel 20a.3	–
Artikel 21.1	Artikel 65.1
Artikel 21.2 första stycket	Artikel 65.2
Artikel 21.2 andra stycket	–
Artikel 21a.1	Artikel 64.1
Artikel 21a.2	Artikel 64.2
Artikel 21a.3	Artikel 64.3
Artikel 21a.4	Artikel 64.4
Artikel 21a.5	Artikel 64.5
Artikel 21a.6	Artikel 64.6
Artikel 22.1	–
Artikel 22.2	–
Artikel 22.3	–
Artikel 22.3a första stycket	–
Artikel 22.3a andra stycket a	–
Artikel 22.3a andra stycket b	–
Artikel 22.3a andra stycket c	–
Artikel 22.3a andra stycket d	–

Direktiv 94/62/EG	Denna förordning
Artikel 22.3a andra stycket e	–
Artikel 22.3a andra stycket f	–
Artikel 22.4	–
Artikel 22.5	–
Artikel 23	–
Artikel 24	Artikel 71 första stycket
Artikel 25	Artikel 71 fjärde stycket
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II punkt 1 första strecksatsen	Artikel 10 och bilaga IV
Bilaga II punkt 1 andra strecksatsen	Artiklarna 5, 6, 11.1 h och 48.1
Bilaga II punkt 1 tredje strecksatsen	Artikel 5.1
Bilaga II punkt 2	Artikel 11 och bilaga IV
Bilaga II punkt 3 a	Artikel 6 och bilaga II
Bilaga II punkt 3 b	–
Bilaga II punkt 3 c	Artiklarna 3.47 och 9 samt bilaga III
Bilaga II punkt 3 d	Artiklarna 3.41 och 9 samt bilaga II
Bilaga III	Bilaga XII
Bilaga IV	Bilaga XI